

KONTRA

Υπόθεση των λαών και όχι των
ιμπεριαλιστικών συμφωνιών

**Το ξεπάστρεμα του
εθνικισμού**

ΣΕΛΙΔΑ 9

Στόχος των συριζαίων

**Να σταθεροποιηθούν
ως «ΠΑΣΟΚ»**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Οι χρυσαυγίτες καλούν
τα τάγματα εφόδου σε
«πλήρη εγρήγορση»**

ΣΕΛΙΔΑ 9

Εξώδικο στην «Κόντρα» από την
«Ελληνικά Γαλακτοκομεία ΑΕ»

**Κύριοι, ξύνεστε στη
γκλίτσα του τσοπάνη!**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Παίζουν με τον πόνο όσων αναζητούν
μια θέση εργασίας

**Απάτη τα περί μαζικών
προσλήψεων στο Δημόσιο**

ΣΕΛΙΔΑ 12

**Νέα απεργία πείνας
παλαιστίνιων πολιτικών
κρατούμενων στα
σιωνιστικά κάτεργα**

ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

23ος χρόνος - αρ. φύλλου 992 - 26 Γενάρη 2019

www.eksegersi.gr

Ταξική-διεθνιστική ενότητα με τον αδελφό σλαβομακεδονικό λαό

- ◆ Ενάντια στο χυδαίο και επιθετικό εθνικισμό, που συνδέει όλες τις πτέρυγες του αστισμού, από τη ΝΔ μέχρι τον ΣΥΡΙΖΑ
- ◆ Ενάντια στους φασιστικούς και πολεμοκάπηλους κρωγμούς
- ◆ Ενάντια στην εθνικιστική παραποίηση της Ιστορίας από την ηγεσία του Περισού

Scripta... Verba...

Η δική μου πορεία δεν συναρτάται με την εκλογική επιλογή του Ποταμιού. Ημουν και είμαι συνεργαζόμενος με το Ποτάμι και γνωρίζετε ότι δεν καθορίζω ούτε και συνδιαμορφώνω τις δικές του επιλογές. Δυστυχώς μετά την αποτυχία ανασυγκρότησης της Κεντροαριστεράς, στόχο για τον οποίο διέθεσα όλες μου τις δυνάμεις, δεν υπάρχει ο πολιτικός χώρος που θα εξέφραζε την Δημοκρατική, Μεταρρυθμιστική Αριστερά που έχω εγώ στη σκέψη μου και στην καρδιά μου. Διατηρώ όμως τις ελπίδες μου, επιμένω και αγωνίζομαι.

Σπύρος Λυκούδης

«Ολα τα λεφτά» η τελευταία πρόταση. Ξέρει (και) αυτός από παρασκήνιο.

Μόνον ένας από τους αργηγούς κρατών του δυτικού κόσμου επιδεικνύει θάρρος, αποφασιστικότητα και διορατικότητα. Είναι ο Έλληνας πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας... Αντιστέκεται στο κενό ηγεσίας της Δύσης... (Στο Μακεδονικό) έπραξε το σωστό και απέδειξε σπάνιες ηγετικές αρετές: διορατικότητα, ενεργητικότητα και θάρρος.

Die Welt

Η Μέρκελ κάνει δουλειά υπέρ του Τσίπρα. Και οι συριζαίοι καμαρώνουν. Κατάντια μεν, αναμενόμενη δε.

[Η σχέση μου με τον Πάνο Καμμένο] πιστεύω ότι θα είναι ειλικρινής και φιλική όπως πάντα. Δώσαμε δύσκολες μάχες μαζί. Ήταν μια έντιμη συνεργασία. Τα αισθήματά μου θα είναι πάντοτε φιλικά, παρά την πολιτική αντιπαράθεση. Και πιστεύω ότι σε μια σειρά θεμάτων, όπως, για παράδειγμα, στην αντιπαράθεση με τη διαπλοκή, θα συνεχίσουμε να δίνουμε μάχες μαζί.

Αλέξης Τσίπρας

Θα μπορούσε να είναι η πάρα της εβδομάδας.

Ο ΣΥΡΙΖΑ θα κερδίσει από την υλική αποτύπωση του προγράμματός του και όχι από τη σκανδαλογία. Η ύπαρξη φαινομένων διαφθοράς και σκανδάλων δεν σχετίζεται με το τι επιθυμεί η κυβέρνηση, αλλά με το τι υπάρχει υποφωτισμένο εδώ και δεκαετίες και τι θεωρεί αξιόποινο η Δικαιοσύνη.

Ευκλείδης Τσακαλώτος

Ο μόνος που διαφωνεί ανοιχτά με τη γραμμή του Μαξίμου, που υλοποιούν Πολάκης και σία.

Εμείς στο κίνημά μας δυστυχώς αγκαλιάσαμε Εφιάλτες. Υπερέβησαν τις γραμμές που μας διαφοροποιούσαν από τον κυβερνητικό εταίρο. Πρόδωσαν τις αρχές που έδειξαν στην αρχή ότι ενστερνίζονταν.

Κωνσταντίνος Κατσίκης

Αυτός ρίχνει περισσότερο κλάμα (και περισσότερο μπιβελίκι) από τον Καμμένο.

ΡΙΠΕΣ

◆ Συντρόφισσες και σύντροφοι, να οργανωθούμε, να τρέξουμε, μη μας προλάβει η Καρακώστα ◆ Αυτή θα φέρει το σοσιαλισμό με μεταρρυθμίσεις ◆ Αλλά, όπως είπε, αν στο μεταξύ προλάβουμε εμείς με την επανάσταση, οκέι ◆ Είναι ζήτημα τιμής, όπως αντιλαμβάνεστε ◆ Εκτός αν τη δείτε αλλιώς ◆ Αφού θα μας τον φέρει το σοσιαλισμό η Παπακώστα, γιατί να σκοτωνόμαστε; ◆ Ας περιμένει η επανάσταση ◆ Αμ' το άλλο; ◆ Τον Ραγκούση τον ανάγκασαν, λέει, να γίνει υπουργός του Παπαδήμου ◆ Αν δε δεχόταν, θα τον έλεγαν... παλιόπαιδο ◆ Με πόνο ψυχής έγινε υπουργός ο άνθρωπος ◆ Εντάξει τώρα, τι τα σκαλίζετε; ◆ Προηγουμένως ήταν υπουργός του Γιωργάκη ◆ Και κοίταζε τους απεργούς πείνας της Υπατίας με βλέμμα υπολογαίου των SS ◆ Του 'λεγε ο Παπουτσης να βρουν μια συμβιβαστική λύση, τον κάρφωνε μ' αυτό το παγωμένο τευ-

τονικό βλέμμα και απαντούσε κοφτά: πειν ◆ Περσασμένα, ξεχασμένα, παιδιά ◆ Τώρα ο Ραγκούσης στρατεύεται στην ενιαία προοδευτική παράταξη με ηγέτη τον Τσίπρα ◆ Θα βάλει κι αυτός πλάτη για να ολοκληρώσει το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό η Καρακώστα ◆ Ε, ρε, βρεγμένη σανίδα που τους χρειάζεται, θα 'λεγε η γιαγιά μου ◆ Όπως βλέπετε, επικαλούμαι το πιο ήπιο μέσο ◆ Πώς το 'λεγε ο Γιάννος; ◆ «Συντρόφισσες και σύντροφοι, για το σοσιαλισμό αγωνιζόμαστε όλοι» ◆ Στο μεταξύ, ο πρόεδρος, πρώην υπουργός και πρώην συγκυβερνήτης Πάνος έπιασε δουλειά ◆ «ΕΙΣ-ΠΡΑΤΤΩ...» Ρήμα αναφερόμενο ενίοτε στο εσωτερικό και συχνά μετά το 2017 στο εξωτερικό ◆ Εν πρώτοις, να δώσουμε συγχαρητήρια για τα άσφονα ελληνικά ◆ Αυτά να τα βλέπουν κάποι-οι που πιάνονται από κάτι ορθογραφικά λάθη που του ξεφεύγουν κάπου-κάπου

του προέδρου ◆ Εν δεύτεροις, να ρωτήσουμε ◆ Ποιος θα πάρει σειρά στον πάγκο του Twitter, μετά τον Κοτζιά; ◆ Θα πάει κατευθείαν στον «αγαπητό Αλέξη» ή θα περάσει από ενδιάμεσους; ◆ Πρόεδρε, να το τρέξουμε, ο λαός έχει χάσει την υπομονή του ◆ Όλο το πολιτικό δράμα της σύγχρονης Ελλάδας ◆ Συμπυκνωμένο στους στίχους που τραγουδούσε ο Γονίδης, την ώρα που ο πρόεδρος Πάνος έριχνε τις στροφές του ◆ Απ' τα ψηλά στα χαμηλά κι απ' τα πολλά στα λίγα/ πώς με κατάντησες ρε ζωή... ◆ Μόλις όμως ο α(η)δός έφτασε στο στίχο «Μα κανέναν δε μου φταίει για το χάλι μου...», ο πρόεδρος σταμάτησε να στροβιλίζεται και αποχώρησε από την πίστα ◆ Το ένστικτο του αλάνθαστου ηγέτη ◆ Το είδατε, κύριοι της ΝΔ, πώς στροβιλιζόταν ο πρόεδρος; ◆ Σαν δερβίσης σε σουφίκο τεκέ ◆ Θα έχετε τα μούτρα να ξαναφωνάξετε «αλ-

κοτέστ»; ◆ Χέστηκε ο Κούλης και δεν πάει σε «ντιμπέι», τσουπ πετάχτηκε η τέως πρόεδρος Ζωή ◆ Τσίπρα, άσε τον Κυριάκο, δε θέλει ◆ Σε προσκαλώ εγώ σε ντιμπέι και για τις Πρέσπες και για μνημόνια, πλειστηριασμούς, Μάτι ◆ Και μετά τον αποτελείωσε ◆ «Ούτως η άλλως (το ντιμπέι) θα γίνει κάποια στιγμή» ◆ Αυτό θα πει σιγουριά ◆ Θα πάρει τόσο μεγάλο ποσοστό το... κόμμα της, που αναγκαστικά θα τη συμπεριλαμβάνουν στα προεκλογικά ντιμπέι ◆ Εσείς εκεί στην «Ελληνοφρένεια», γιατί μουγκαθήκατε με την εμφάνιση της Αφροδίτης Μάνου στην εθνοκοφασιστική εξέδρα; ◆ Γιατί σχολιάσατε μόνο την παρουσία του Γαϊτάνου; ◆ Μήπως επειδή πολύ πρόσφατα της κάνετε μια αποθεωτική εκπομπή, εξάγοντας κυρίως το αριστερό παρελθόν της; ◆ Οι δημόσιες σχέσεις είναι το όριο της αριστεροσύνης σας; ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Γίνονται τέτοια πράγματα; Δεν είναι δυνατόν. Ο Θεοχαρόπουλος είπε στην ΚΕ της ΔΗΜΑΡ ότι του προτάθηκε το ψηφοδέλτιο Επικρατείας του ΚΙΝΑΛ προκειμένου να καταψηφίσει τη Συμφωνία των Πρεσπών. Αυτός, όμως, επειδή πολιτεύεται με αρχές, αρνήθηκε. Τότε, του ζήτησαν να παραδώσει την έδρα (ως γνωστόν, έχει εκλεγεί άκοπα, ως επικεφαλής του Επικρατείας της ΔΗΣΥ ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ). «Στο ΚΙΝΑΛ κάνουμε πάντα συνεργασίες με αρχές και όχι παζάρια», απάντησαν οι πασόκοι. Εμείς τώρα ποιον να πιστέψουμε, τον Θανάση ή τη Φώφη; Το μόνο βέβαιο είναι πως έγινε χοντρό παζάρι. Κι όπως υπαινίχτηκε ο Κεγκέρογλου, υπάρχουν «άλλα πράγματα». Αλλιώς, λέμε εμείς, δε θα εγκατέλειπε ο Θεοχαρόπουλος μια σίγουρη επανεκλογή στη Βουλή.

Κ Από την επιστολή παραίτησης της υφυπουργού

Χρυσοβελώνη από το κόμμα Καμμένου εμείς κρατάμε την υπογραφή με τις πολλές ιδιότητες και τις υπογραμμίσεις: υφυπουργός, πολιτευτής Μαγνησίας, δικηγόρος, σύζυγος και μητέρα! Παρακάμπτοντας τη γραφικότητα του πράγματος (απολύτως συμβατή με την πολιτική καριέρα της Χρυσοβελώνη), εμείς αντιλαμβανόμαστε ως βασικό συμφραζόμενο της υπογραφής μακρυνάρι, ότι η νυν υφυπουργός θα εξακολουθήσει (αυτό τουλάχιστον θέλει) να πολιτεύεται «στην υπηρεσία των πολιτών της Μαγνησίας». Πώς μπορεί να γίνει αυτό; Μέσα από το ψηφοδέλτιο του ΣΥΡΙΖΑ, βεβαίως-βεβαίως.

Μαρίνα Χρυσοβελώνη
- Υφυπουργός Εσωτερικών της παρούσας Κυβέρνησης των Ελλήνων
- Πολιτευόμενη είκοσι χρόνια στην υπηρεσία των πολιτών της Μαγνησίας
- Μάχιμη δικηγόρος επί τριάντα χρόνια, σύζυγος και μητέρα

Εκτός αν κάτι στραβώσει και οι συριζαίοι την αφήσουν στα κρύα του λουτρού (δε θα 'ναι η πρώτη), οπότε θα γελάσει κάθε πικραμένος (πλην της Χρυσοβελώνη, φυσικά).

Κ Ποιος έλειπε από το συλλαλητήριο του Συντάγματος; Ο Κώστας Μπακογιάννης. Ο γιος της Ντόρας έχει άλλη περπατησιά από τον θείο Κούλη. Δε θέλει να ταυτιστεί με τους Σαμαράδες και τους Μπουμπούκους. Εμφανίζεται με προφίλ χαμηλών τόνων, συναινετικό, υπεράνω των «παλαιών διαχωρισμών», ενάντια «στα άκρα». Κι αφού χτίζει αυτό το προφίλ (κερδίζοντας και το δήμο Αθήνας, όπως όλα δεί-

χνουν), θα διεκδικήσει το ρόλο του ηγέτη μιας «σύγχρονης Κεντροδεξιάς». Όπως είχε κάνει ο Καραμανλής ο νεότερος τη δεκαετία του 2000. Μόνο που ο Καραμανλής δε χρειάστηκε να κουραστεί για να κερδίσει την αρχηγία, ενώ ο γιος της Ντόρας θα πρέπει να διεξάγει και... ενδοοικογενειακό εμφύλιο.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Αποτελεί υποχρέωση όλων των δυνάμεων που υπερασπίζονται τη δημοκρατία και την κοινωνική δικαιοσύνη, να διαμορφώσουν έναν ισχυρό προοδευτικό πόλο και να υποδείξουν έναν εναλλακτικό δρόμο. Αυτό σκεφτόμαστε εμείς στην Αριστερά, αυτό σκέφτεται η αριστερή πτέρυγα της Σοσιαλδημοκρατίας, αυτό σκέφτονται οι Πράσινοι. Για να το καταφέρουμε, πρέπει να καθίσουμε σε ένα τραπέζι, να υπερβούμε τις παραδοσιακές προκαταλήψεις, τους βολικούς σεχταρισμούς, τις ιδιοτελείες. Και να διαμορφώσουμε ένα ρεαλιστικό και ταυτόχρονα επαναστατικό σχέδιο για μια δημοκρατική κοινωνική Ευρώπη. Οι ευρωεκλογές είναι μια ευκαιρία να επιταχύνουμε αλλά πρέπει να εργαστούμε σοβαρά. Οι καιροί δεν μας περιμένουν.

Αλέξης Τσίπρας

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

26/1: Ημέρα τελωνείων, Ινδία: Ημέρα Δημοκρατίας, Ουγκάντα: Ημέρα απελευθέρωσης (1986), Αυστραλία: Εθνική γιορτή 26/1/1936: Το ΚΚΕ για πρώτη φορά στη Βουλή με το σχήμα του «Παλλαϊκού Μετώπου» 26/1/1972: Βόμβα (ΑΑΑ) στον περίβολο της γαλλικής πρεσβείας 26/1/1973: Κλείσιμο ΕΜΠ με απόφαση συγκλήτου λόγω συνεχιζόμενης αποχής φοιτητών. Διαδήλωση 1.500 φοιτητών από ΕΜΠ στη Νομική 26/1/1975 : Νεοναζί της «Νέας Τάξεως» επιδράμουν στο Πολυτεχνείο και μαχαιρώνουν τον φοιτητή Β. Γεωργιάδη 26/1/1981: Βόμβες σε δύο γραφεία ΔΕΗ (Οκτώβρης '80) 27/1: Ημέρα μνήμης

εβραϊκού ολοκαυτώματος, ημέρα κατά λέπρας, Βιετνάμ: Ημέρα ειρήνης (1973) 27/1/1990: Αθώωση Αθανάσιου Μελίστα για τη δολοφονία Μιχάλη Καλτεζά (Εφετείο) 27/1/1991: Ρουκέτα κατά εταιρίας BP (17N) 27/1/2008: Θάνατος Πάνου Τζαβέλα 28/1: Ημέρα προστασίας προσωπικών δεδομένων, ημέρα εργένη, Ρουάντα: Ημέρα δημοκρατίας (1961) 28/1/1972: Βόμβες (ΑΑΑ) σε ΥΠΕΞ και πλατεία Κολωνακίου 28/1/1982: Οι Ερυθρές Ταξιαρχίες απελευθερώνουν τον αμερικανό στρατηγό Τζέιμς Λι Ντόξιερ που είχαν απαγάγει στις 17/12 28/1/1991: Ρουκέτα κατά γραφείων «American Express» (17N) 28/1/1994: Ο αστυνομικός Ευάγγελος Λαγογιάννης σκοτώνει τον

28χρονο μουσικό Θοδωρή Γιάκα επειδή αρνήθηκε να σταματήσει για εξακρίβωση στοιχείων (Μοσχάτο) 29/1: Γιβραλτάρ: Ημέρα συντάγματος 29/1/1970: Εννιά καταδίκες μελών «Λαϊκής Πάλης» (Θεσσαλονίκη) 29/1/1973: Οκτώ καταδίκες μελών ΚΚΕ εσωτερικού 29/1/1976: Βόμβες σε έκθεση «Πίτσος» (ΕΛΑ) 30/1: Ινδία: Ημέρα μαρτύρων 30/1/1972: 15.000 καθολικοί στους δρόμους ζητώντας ισοτιμία, δεκατέσσερις νεκροί από βρετανούς στρατιώτες («Bloody Sunday», Ιρλανδία) 30/1/1979: Πέντε βόμβες καταστρέφουν ισάριθμα λεωφορεία σε αμαξοστάσιο στις τρεις γέφυρες (ΕΛΑ).

Στόχος των συριζαίων

Να σταθεροποιηθούν ως «ΠΑΣΟΚ»

«Επιτέλους τέλος!», πανηγύριζε η ΕφΣυν μετά την αποχώρηση Καμμένου από την κυβερνητική συμμαχία με τον ΣΥΡΙΖΑ. Δεν ήταν εκδήλωση ιδεολογικής ανακούφισης κάποιων που επί τετραετία υπέφεραν από τον (αναγκαστικό, όπως έλεγαν) εναγκαλισμό με τον Καμμένο. Αν είχαν ιδεολογικό πρόβλημα από τη συγκατοίκηση με τον Καμμένο, θα είχαν το ίδιο πρόβλημα και με τα στελέχη του που παρέμειναν στη συμμαχία με τον ΣΥΡΙΖΑ και που στις επόμενες εκλογές θα φιγουράρουν στα ψηφοδέλτιά του. Δεν πρόκειται για μια εξαίρεση, όπως είχαν δικαιολογήσει την ένταξη στον ΣΥΡΙΖΑ της Ραχήλ Μακρή το 2014, αλλά για την πλειοψηφία των προβεβλημένων στελεχών του Καμμένου: Κουίκ, Κουντουρά, Χρυσοβελώνη, Κόκκαλης, Παπαχριστόπουλος.

Το «επιτέλους τέλος!» δεν ήταν στεναγμός ανακούφισης, αλλά πολεμική ιαχή. Τέλος με τον Καμμένο, που θόλωνε το τοπίο, για ν' ασχοληθούμε με τη συγκρότηση της «μεγάλης προοδευτικής παράταξης», εντάσσοντας ομάδες και στελέχη της σοσιαλδημοκρατίας, που είναι ο φυσικός μας χώρος.

«Αλέξης Τσίπρας: Οι Πρέσβεις ανοίγουν τον δρόμο για τη συμπόρευση όλων των δυνάμεων του προοδευτικού χώρου», ήταν ο τίτλος που έβαλε η «Αυγή» την προηγούμενη Κυριακή, στη συνέντευξη που της «παραχώρησε» ο Τσίπρας. Τι δουλειά έχουν οι Πρέσβεις με την «ενότητα του προοδευτικού χώρου»; Ο Καμμένος έφυγε, καιρός να έρθουν οι άλλοι, θα λέγαμε σε ελεuthερη απόδοση. Μη σπεύσετε να μας κατηγορήσετε για αυθαιρεσία. «Η συμφωνία των Πρεσπών λειτουργεί ως καταλύτης για την επιτάχυνση μιας διαδικασίας που ούτως ή άλλως θα συνέβαινε», λέει ο Τσίπρας. Και εξηγεί: «Στην Ελλάδα, διαχρονικά υπήρχαν δύο ισχυροί πολιτικοί πόλοι. Αυτός της δημοκρατικής και προοδευτικής παράταξης και αυτός της συντηρητικής. Τις δεκαετίες του '80, του '90 και του 2000, αυτό το ζήσαμε με τη μορφή ενός άγονου δικοματισμού. Σήμερα δίνεται η ευκαιρία να περάσουμε σε έναν γόνιμο διπολισμό ανάμεσα στην προοδευτική και τη συντηρητική παράταξη. Ο ΣΥΡΙΖΑ θα παίζει ασφαλώς κεντρικό ρόλο στον προοδευτικό πόλο, αλλά ούτε επιθυμεί ούτε μπορεί να είναι μόνος του. Επιθυμεί να συγκροτήσει μια ευρεία συμπαράταξη, έναν αστερισμό ολόκληρο, που θα συγκροτείται στη βάση των

προγραμματικών συγκλίσεων και του ισότιμου διαλόγου».

Δεν υπάρχει κάποια πρωτοτυπία στη δήλωση Τσίπρα. Επί της ουσίας είναι το ίδιο με το αλήστου μνήμης «ΠΑΣΟΚ και λοιπές δημοκρατικές δυνάμεις» της δεκαετίας του '80. Και τότε δίνονταν όρκοι από πλευράς ΠΑΣΟΚ για «ισότιμη συνεργασία», αλλά στην πράξη ίσχυε το δόγμα της παντοκρατορίας του ισχυρού. Οι «λοιπές δημοκρατικές δυνάμεις» ήταν κάποια πολιτικά ρετάρια (τύπου Γλέζου, Μάρκου Βαφειάδη και άλλων), που το παπανδρεϊκό ΠΑΣΟΚ χρησιμοποιούσε σαν γλάστρες για να υποδηλώνει την... αριστερόσυνή του.

Η κατάσταση σήμερα είναι, βέβαια, διαφορετική (το κυριότερο είναι πως δεν υπάρχει διεκδικητικό κίνημα των εργατικών, εργαζόμενων και νεολαιίστικων μαζών), όμως ο πυρήνας της τακτικής του ΣΥΡΙΖΑ είναι ίδιος με τον πυρήνα της τακτικής του τότε ΠΑΣΟΚ. Κάποιοι (κυρίως αρθρογράφοι της Δεξιάς, που καμώνονται τους διαπρύσιους υποστηρικτές του Κέντρου και παρουσιάζουν τη Γεννηματά σαν... μεγάλη πολιτική ηγέτιδα!) ισχυρίζονται πως όλοι αυτοί που ετοιμάζονται να μαζευτούν γύρω από τον Τσίπρα δεν είναι παρά πολιτικά ρετάρια, που δεν εκπροσωπούν τίποτα πέραν του εαυτού τους. Κάνουν όμως πως ξεχνούν τη δυναμική που έχει η χρήση των συμβόλων στο πλαίσιο μιας προπαγάνδας. Δηλαδή, όταν ο Θεοδωράκης ή ο Θεοχαρόπουλος συμμετείχαν στο ΚΙΝΑΛ ήταν «αρχηγοί κομμάτων που προσδίδουν στο εγχείρημα μια πληθυντική δυναμική», ενώ τώρα που έφυγαν από το ΚΙΝΑΛ και τραβάνε κατά ΣΥΡΙΖΑ μεριά έγιναν «πολιτικά ρετάρια που δεν εκπροσωπούν παρά μόνο τον εαυτό τους»; Ο ισχυρισμός ξεφουσκώνει αμέσως, χάνοντας οποιοδήποτε στοιχείο αληθοφάνειας.

Θεοδωράκης, Θεοχαρόπουλος και σία θα έψαχναν την ψήφο τους αν κατέβαιναν στις εκλογές με το Ποτάμι και τη ΔΗΜΑΡ. Συνεργαζόμενοι με τον ΣΥΡΙΖΑ, όμως, υπό οποιαδήποτε μορφή συνεργασίας, προσφέρονται σαν καρυκέυματα στη σαλάτα της «προοδευτικής συμμαχίας» που διατείνεται ότι θέλει να δημιουργήσει ο ΣΥΡΙΖΑ. Αυτή είναι η χρησιμότητά τους για τον σημερινό ΣΥΡΙΖΑ. Από την άλλη, ό,τι μπορούν αυτοί οι τύποι να προσθέσουν στον ΣΥΡΙΖΑ, θα το αφαιρέσουν από το ΚΙΝΑΛ, που μένει σκέτο ΠΑΣΟΚ, με την προσθήκη του Καμίνη. Το εγχείρημα της «ενότητας της Κεντροαριστεράς», μέσω

του οποίου το ΠΑΣΟΚ και οι αβανταδόροι του ήλπιζαν ότι μπορεί να ορθοποδήσουν και να επαναπαρτίσουν ψήφους που από το 2012 και μετά πηγαιναν σταθερά στον ΣΥΡΙΖΑ, οδηγήθηκε σε ναυάγιο. Ποιος ήταν ο προπαγανδιστικός πυρήνας του εγχειρήματος; Οτι μαζεύονται «αι γενεαί πάσαι» της σοσιαλδημοκρατίας, της Κεντροαριστεράς και του Κέντρου και δημιουργούν ένα νέο φορέα, απαλλαγμένο από τις αμαρτίες του παρελθόντος, ο οποίος θα πιάσει τουλάχιστον διψήφιο νούμερο στις επόμενες εκλογές και θα καταστεί ο ρυθμιστής των πολιτικών εξελίξεων, έτσι που την επόμενη φορά να ξεπεράσει τον ΣΥΡΙΖΑ και να τον στείλει ξανά στο 4% που είχε μέχρι το 2010. Ποια είναι η εικόνα του σήμερα; Το Ποτάμι έφυγε (πλην κάποιων δευτεροκλασμάτων στελεχών), η ΔΗΜΑΡ έφυγε (πλην κάποιων στελεχών, επίσης) και ο Γιωργάκης εκφράζει δημόσια τη στήριξή του στη Συμφωνία των Πρεσπών, δείχνοντας σε όλους πως μοναδικός του στόχος είναι να ξαναγίνει βουλευτής (ακόμα και μ' ένα ΚΙΝΑΛ του 5% το έχει σχεδόν σίγουρο ότι θα πάρει την έδρα της Αχαΐας) και μετά να παίζει το δικό του παιχνίδι, αδιαφορώντας για τη Γεννηματά και την παρέα που την περιβάλλει.

Υποτίθεται ότι η Συμφωνία των Πρεσπών θα κλόνιζε την κυβέρνηση Τσίπρα και θα συγκλόνιζε τον ΣΥΡΙΖΑ. Το αποτέλεσμα (το πρακτικό αποτέλεσμα και όχι το εγκεφαλικό που κατασκευάζουν οι διάφοροι Πρετεντέρηδες) ήταν ο Τσίπρας να ξεφορτωθεί τον Καμμένο και να αποκτήσει νέα κοινοβουλευτική πλειοψηφία, να ψηφίσει με ακόμα μεγαλύτερη πλειοψηφία τη Συμφωνία, το Ποτάμι να βαρέσει διάλυση, το ΚΙΝΑΛ να ξεπέσει σε ΠΑΣΟΚ+Καμίνης και η ΔΗΜΑΡ να οδηγείται σε νέα διάσπαση, με την πλειοψηφία των στελεχών της (με επικεφαλής τους Θεοχαρόπουλο-Χατζησωκράτη) να προσανατολίζεται σε επαναπροσέγγιση με τον κυρ-Φώτη Κουβέλη, δηλαδή με τον ΣΥΡΙΖΑ. Δηλαδή, το ΚΙΝΑΛ έπεσε στην παγίδα που υποτίθεται πως είχε στήσει για τον ΣΥΡΙΖΑ, αρνούμενο να στηρίξει τη Συμφωνία των Πρεσπών (όχι επειδή διαφωνούσε με το περιεχόμενο της, αλλά καθαρά για λόγους πολιτικού ανταγωνισμού).

Τη μέρα που δημοσιεύονταν η συνέντευξη Τσίπρα, η Γεννηματά διέγραφε τον Θεοχαρόπουλο από την κοινοβουλευτική ομάδα της ΔΗΣΥ, ο Μητσοτάκης έβαζε τον Αμυρά

να γράψει επιστολή ανεξαρτητοποίησης από το Ποτάμι, την οποία θα κατέθετε πρωί-πρωί τη Δευτέρα, ώστε ο Θεοδωράκης να πάψει οριστικά να είναι αρχηγός κοινοβουλευτικής ομάδας, ενώ ο Γιωργάκης Παπανδρέου απολάμβανε τον απόηχο της συνέντευξής του στην ΕφΣυν, με την οποία τασσόταν υπέρ της Συμφωνίας των Πρεσπών (με τη Γεννηματά να καταπίνει αμάσπητη την προσβολή). Καλύτερη εξέλιξη δε θα μπορούσαν να περιμένουν οι συριζαίοι.

Φυσικά, τίποτα δεν έγινε «ξαφνικά». Όλα ήταν αποτέλεσμα πολύμηνου παρασκηνίου, με τη συμμετοχή παραγόντων του καπιταλιστικού κόσμου, της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας και των ξένων πρεσβειών. Ο Θεοδωράκης παρίστανε τον ταλαντευόμενο για το τι θα ψηφίσει στις Πρέσπες και έφυγε από την ταλάντευσή του μετά από μια συνάντηση με τον αμερικανό πρέσβη Πάιατ, την οποία δεν κατάφερε να κρατήσει κρυφή. Η Μέρκελ επισκέφτηκε την Ελλάδα και προσέφερε αμέριστη στήριξη στον Τσίπρα. Λέτε ο γερμανός πρέσβης και οι εκπρόσωποι γερμανικών καπιταλιστικών ομίλων να παρακολουθούν απαθείς τα δρώμενα στην πολιτική σκηνή της Ελλάδας; Αποκαλύφθηκε ότι η Γεννηματά πήγε να πει χρόνια πολλά στον Αντώνη Λιβάνη και βρήκε εκεί τον Τσίπρα (και το μισό υπουργικό του συμβούλιο), γύρω από τον οποίο συνωστίζονταν γηραιοί βαρόνοι του πάλοι ποτέ κραταιού ΠΑΣΟΚ, όπως ο Λαλιώτης, η Βάσω Παπανδρέου, ο Τσούρας και άλλοι. Λέτε να πήγε απρόσκλητος ο Τσίπρας στην ονομαστική γιορτή του άλλοτε παντοδύναμου μυστικοσύμβουλου του Ανδρέα Παπανδρέου;

Το παρασκήνιο έχει πάρει φωτιά και είναι φανερό ότι ο Τσίπρας με τον ΣΥΡΙΖΑ έχει το πάνω χέρι. Έχει και τη στήριξη της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας και η επόμενη κίνησή του θα είναι να ανακοινώσει τη στήριξη του σοσιαλδημοκρατη Τίμερμανς για την προεδρία της Κομισιόν.

Το ουσιαστικό ερώτημα, όμως, δεν είναι τι θα κάνουν ο Θεοδωράκης και ο Θεοχαρόπουλος, ποιους θα πάρει και ποιους θ' αφήσει ο Τσίπρας κτλ. Το ουσιαστικό ερώτημα είναι ποια πολιτική στηρίζουν όλοι αυτοί. Ποια πολιτική θα στηρίξει ένας ΣΥΡΙΖΑ διευρυμένος σε «προοδευτική παράταξη». Η απάντηση έχει ήδη δοθεί από την τετραετή αντιλαϊκή πολιτική, η οποία συνεχίζεται.

Τους ήρθε ο ουρανός σφοντύλι

Νυφίτσα ο Αμυράς, σε συνεννόηση προφανώς με το επιτελείο του Μητσοτάκη, διέλυσε αιφνιδιαστικά την κοινοβουλευτική ομάδα του Ποταμιού και στέρησε από τον Θεοδωράκη το στάτους του πολιτικού αρχηγού, υποβιβάζοντάς τον σε έναν απλό ανεξάρτητο βουλευτή. Ήταν κοινό μυστικό ότι Αμυράς και Ψαριανός έχουν παρτίδες με τη ΝΔ. Αυτός ήταν, άλλωστε, ο λόγος που τάχθηκαν κατά της Συμφωνίας των Πρεσπών.

Προηγήθηκε μια ανάρτηση στο facebook, γραμμένη διά χειρός Ψαριανού, με το γνωστό εξυπνακίστικο και παραληρηματικό ύφος, η οποία έγραφε ότι «επειδή ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ πάλι εμφανίζεται παραπλόνος προς τους ΤσιπροΠολάκηδες μπορούμε να συνάγουμε ότι ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ δεν επιλέγει μια καθαρή στάση και διαλύεται. Δηλώνουμε και εκφράζουμε την απόλυτη διαφωνία μας με την περριέρη, επαμφοτερίζουσα και αλλοπροσάλλη αυτή στάση του κόμματος. Διατηρούμε το δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού μας και του επαναπροσδιορισμού της σχέσης μας με ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ».

Οι ποταμίσιοι συναντήθηκαν, αποφάσισαν να ψηφίσει ο καθένας ό,τι θέλει και ο Θεοδωράκης έμεινε με τη διαβεβαίωση ότι Αμυράς και Ψαριανός θα μείνουν τυπικά στην ΚΟ του Ποταμιού, ώστε να μη χάσει ο ίδιος το στάτους του πολιτικού αρχηγού (κάτι σαν το μοντέλο των Ζουράρι, Παπαχριστόπουλου στους ΑΝΕΛ, δηλαδή). Φαίνεται, όμως, πως η ηγεσία της ΝΔ αποφάσισε να τιμωρήσει τον Θεοδωράκη. Την ώρα, λοιπόν, που ο Ψαριανός διαβεβαίωνε ότι δεν υπάρχει καμιά βιασύνη να φύγουν τώρα από το Ποτάμι, ο Αμυράς συνέτασσε επιστολή ανεξαρτητοποίησης, η οποία τη Δευτέρα πρωί-πρωί (στις 7 η ώρα!) είχε φτάσει στον πρόεδρο της Βουλής, για να μην προλάβει ο Θεοδωράκης να κάνει καμιά μεταγραφή και συνεχίσει να έχει κοινοβουλευτική ομάδα και μετά την αποχώρηση Αμυρά. Απόλυτα αιφνιδιασμένοι οι ποταμίσιοι και έχοντας πλήρη άγνοια για το τι προβλέπει ο Κανονισμός της Βουλής, έλεγαν ότι μπορεί να πάρουν τον Θεοχαρόπουλο και να ξαναγίνουν πέντε. Δεν είναι μόνο ο Ψαριανός που αποκάλυψε ότι υπήρχαν επαφές με τον Θεοχαρόπουλο. Το είπε και ο Μαυρωτάς: «Αν έρθει ο κ. Θεοχαρόπουλος ξαναγίνεται (το Ποτάμι) κοινοβουλευτική ομάδα». Μάλιστα, ζητούσε από τον Ψαριανό «διαβεβαιώσεις ότι και αυτός δεν θα φύγει μετά»!

Μετά από ελάχιστες ώρες όλα είχαν ξεκαθαρίσει. Το Ποτάμι έπαψε να διαθέτει κοινοβουλευτική ομάδα και δεν μπορεί να ξανασχηματίσει, παρά μόνο αν συγκεντρώσει δέκα βουλευτές. Ανακουφισμένος ο Ψαριανός, τράβηξε κι αυτός μια παραίτηση, ευχόμενος «σε όλους μας καλή συνέχεια και καλύτερες επιλογές εις το εξής». Ετσι, ο Θεοδωράκης έγινε ο πρώτος πολιτικός αρχηγός της μεταπολίτευσης που έχασε την κοινοβουλευτική του ομάδα. Ξεπέρασε και τον Λεβέντη και τον Καμμένο.

Η ανακοίνωση που εκδόθηκε μετά από αρκετές ώρες τα έριχνε στον Αμυρά, τον οποίο συνέκρινε με τον Δανέλλη. «Το απόγευμα της περασμένης Πέμπτης “ορκιζόταν” στα κορυφαία στελέχη του Κινήματος ότι δεν φεύγει από το Ποτάμι. “Εγώ δεν είμαι Δανέλλης” έλεγε και ξανάλεγε στα στελέχη του Πολιτικού Συμβουλίου που ανησυχούσαν για τη στάση του», έγραφε η ανακοίνωση, στην οποία ο Αμυράς απαξίωσε να απαντήσει. Απάντησε, όμως, ο Δανέλλης. «Δεν αποχώρησα, εσείς με διαγράψατε», δήλωσε, θυμίζοντας παράλληλα ότι χωρίς τη δική του ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση «δεν θα υπήρχε συμφωνία προς κύρωση».

Με την ανακοίνωση κατά Αμυρά, το Ποτάμι διεκδικεί βραβείο πολιτικής αφέλειας ή υποκρισίας. Εμείς θα δίνουμε στο δίδυμο Θεοδωράκη-Μαυρωτά και στην ομάδα που τους περιβάλλει το δεύτερο βραβείο. Ηξεραν πολύ καλά ότι τίποτα δεν μένει αιμώρητο στην αδυσώπητη αστική πολιτική. Ηξεραν πολύ καλά ότι ο Αμυράς έχει εδώ και καιρό πάψει να είναι «αυτοφώτος». Έχει συμφωνήσει σε όλα με τη ΝΔ και από εκεί παίρνει γραμμή. Περίμεναν, λοιπόν, την αποχώρησή του. Το περισσότερο στο οποίο ποντάριζαν ήταν να βγάλουν και την κοινοβουλευτική συζήτηση για τη Συμφωνία των Πρεσπών, ώστε να μιλήσει ως αρχηγός κόμματος ο Θεοδωράκης. Ο Μητσοτάκης τους το πήρε και αυτό.

ΥΓ1. Η πλάκα είναι πως σε αποχώρηση των Αμυρά-Ψαριανού είχε καλέσει ο Καμμένος, από το Twitter. Αφού πρώτα κατήγγειλε «νέα πρωτοφανή προσπάθεια κοινοβουλευτικού πραξικοπήματος», έγραψε: «Τώρα αντικαθιστά το Ποτάμι τον Ψαριανό με Μαυρωτά στην Επιτροπή Εξωτερικών και Αμυνας για να περάσει η συμφωνία. Μόνη λύση να μπλοκαριστεί, Αμυράς και Ψαριανός να φύγουν από Κ.Ο. Ποταμιού για να μην εκπροσωπείται. Ωρα Ο».

ΥΓ2. «Μας λάβωσαν, δεν μας σκότωσαν», έγραψε ο Θεοδωράκης στο Twitter, λίγο μετά την αποχώρηση και του Ψαριανού. Και γέλασε κάθε πικραμένος. Το απόγευμα της Δευτέρας το Ποτάμι είχε προγραμματίσει εκδήλωση στο Ζάππειο για τις Πρέσπες. Η εκδήλωση έγινε κανονικά και έμοιαζε με ένα μεγάλο αποχαρτιστήριο πάρτι, μολοντί ο Θεοδωράκης εμφανίστηκε... μες στην καλή χαρά και μιλούσε για... νέα αρχή. Αν ο Τσίπρας τους αφήσει στα κρύα του λουτρού (αφού προηγουμένως του έχουν κάνει τη δουλειά), πράγμα καθόλου απίθανο, όπως δείχνει το παρελθόν των Τσιπραίων, τότε θα έχουμε το κωμικό φαινόμενο της αυτόνομης καθόδου του Ποταμιού στις ευρωεκλογές.

Τα Κίτρινα Γιλέκα γυρνούν την πλάτη στον «Εθνικό Διάλογο» του Μακρόν

Γράφοντας στα παλιά τους τα παπούτσια τις εκκλήσεις του Μακρόν για συμμετοχή στον «Εθνικό Διάλογο»-παρωδία και αψηφώντας τις προειδοποιήσεις του υπουργού Εσωτερικών για σκληρή καταστολή των διαδηλώσεων, αν συνεχιστούν, περισσότεροι από 80.000 διαδηλωτές κατέβηκαν στις μεγαλύτερες γαλλικές πόλεις για δέκατο συνεχές Σάββατο. Οι διαδηλώσεις αυτή τη φορά ήταν ειρηνικές, χωρίς επεισόδια και συλλήψεις.

Ο Μακρόν δηλώνει προς όλες τις κατευθύνσεις ότι δεν προτίθεται να αλλάξει τον πυρήνα της πολιτικής του, όποιο και αν είναι το αποτέλεσμα του «Εθνικού Διαλόγου». Μέχρι αυτή τη στιγμή δεν έχουν δοθεί στην δημοσιότητα στοιχεία για την ανταπόκριση του γαλλικού λαού στους ελιγμούς του Μακρόν, οι δηλώσεις όμως δεκάδων διαδηλωτών, ότι δεν του έχουν καμιά εμπιστοσύνη, όπως και γενικά στο γαλλικό κράτος, δίνουν μια εικόνα για το κλίμα που επικρατεί στα πλατιά λαϊκά στρώματα και στην εργατική τάξη.

Οι τραυματίες διαδηλωτές έχουν ξεπεράσει συνολικά τους 3.000, ενώ δεκάδες έχουν τραυματιστεί βαρύτατα από τις πλαστικές σφαίρες που χρησιμοποιούν μαζί οι γάλλοι μπάτσοι. Η σφοδρότητα της κρατικής καταστολής έχει προκαλέσει την οργή του κόσμου, ενώ η απάντηση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα στην προσφυγή ομάδας διαδηλωτών που ζητούσαν να απαγορευτεί η χρήση τέτοιου είδους όπλων που έχουν προκαλέσει κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις και απώλεια όρασης σε δεκάδες διαδηλωτές, ήταν απορριπτική. Ο ιμπεριαλιστικός χαρακτήρας αυτών των υπερεθνικών θεσμών φαίνεται ξεκάθαρα όταν η εργατική τάξη ζωντανεύει.

Ο Μακρόν με τον «Εθνικό Διάλογο» προσπαθεί να κερδίσει χρόνο προσδοκώντας θετικά αποτελέσματα για τον ίδιο, λόγω της φυσιολογικής κούρασης που έχει επέλθει στο αυθόρμητο κίνημα των Κίτρινων Γιλέκων και της πίεσης που ασκεί η συνεχής καταστολή. Αυτή τη στιγμή, όμως, είναι αμφίβολο αν οι εξελίξεις θα κυλήσουν τόσο ομαλά για τη γαλλική κυβέρνηση.

Νίκησαν οι απεργοί δάσκαλοι του Λος Αντζελες

Την περασμένη Τετάρτη, οι δάσκαλοι του Λος Αντζελες επέστρεψαν στα θρανία, μετά από μια βδομάδα απεργίας. Δεν επέστρεψαν ταπεινωμένοι, αλλά με ψηλά το κεφάλι, αφού τα αιτήματά τους ικανοποιήθηκαν. Ισως όχι στο σύνολό τους, αλλά πέτυχαν μία σημαντική νίκη.

Κέρδισαν τις αυξήσεις που ζητούσαν (πήραν 6%, ενώ ζητούσαν 6,5%) αλλά και μια μικρή μείωση στον αριθμό των παιδιών ανά τάξη, καθώς και περισσότερο βοηθητικό προσωπικό (μία νοσοκόμα σε κάθε σχολείο και ένας βιβλιοθηκάριος σε κάθε γυμνάσιο και λύκειο).

Μπορεί οι δάσκαλοι να μην κέρδισαν κάτι θεαματικό που να αλλάζει δραματικά την οικονομική και κοινωνική τους κατάσταση, όμως αξίζει να σημειωθεί το γεγονός ότι κατέβηκαν μετά από 30 χρόνια στο δρόμο, κερδίζοντας όχι μόνο κάποιες μερικές διεκδικήσεις (όπως οι αυξήσεις στους μισθούς τους), αλλά και τη στήριξη των υπόλοιπων εργαζομένων και των γονιών. Κι αυτά δεν είναι λίγα σε μία περίοδο που η ταξική πάλη μοιάζει με κάτι το αδύνατο σε πολλούς εργαζόμενους των «πολιτισμένων χωρών» (δυστυχώς και της χώρας μας).

BREXIT

Εν αναμονή του Plan B ή ενός μεγάλου φιάσκου;

Με νύχια και με δόντια παλεύει η βρετανίδα πρωθυπουργός Τερίζα Μέι να αναστηλώσει τη μισογκρεμισμένη συμφωνία με την ΕΕ για το Brexit, που απορρίφθηκε από το βρετανικό κοινοβούλιο την περασμένη βδομάδα, δύο μόλις μήνες πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία αποχώρησης. Μετά από την παταγώδη αποτυχία της να περάσει τη συμφωνία στη βρετανική βουλή, η Μέι προσπαθεί τώρα να κάνει κάποιες αλλαγές μήπως και καταφέρει να την περάσει στα τέλη του μήνα. Στην εναρκτήρια ομιλία της στη Βουλή την περασμένη Δευτέρα, υποστήριξε ότι τρεις είναι οι βασικότερες αλλαγές που θα πρέπει να γίνουν:

1. Να είναι πιο ευέλικτη και ανοιχτή η συμφωνία στην εμπλοκή του κοινοβουλίου για τη διαπραγμάτευση της νέας συμφωνίας με την ΕΕ.
2. Να ενσωματώσει τη μεγαλύτερη δυνατή προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων και του περιβάλλοντος.
3. Να εξασφαλίσει ότι η δέσμευση για αποφυγή σκληρών συνόρων μεταξύ Βόρειας και Νότιας Ιρλανδίας θα γίνει με τρόπο που θα τύχει της στήριξης τόσο της Βουλής όσο και της ΕΕ.

Ταυτόχρονα, η Μέι παραιτήθηκε από την επιβολή του τέλους των 65 λιρών στους πολίτες της ΕΕ που θα θελήσουν να παραμείνουν στη Βρετανία, σε μια προσπάθεια να πετύχει συναίνεση από την ΕΕ στις αλλαγές που σχεδιάζει να προτείνει.

Όλα αυτά, που εντάσσονται στο Plan B της Μέι, δε φαίνεται να ενθουσίασαν κανέναν. Η ΕΕ, διά στόματος του διαπραγματευτή της, Μισέλ Μπαρνιέ, ξεκαθάρισε ότι οι επιλογές είναι δύο: είτε υπερψήφισή της συμφωνίας που επιτεύχθηκε με την ΕΕ (και καταψηφίστηκε μία φορά από το βρετανικό κοινοβούλιο) είτε άτακτο Brexit! Οι καπιταλιστές, διά στόματος της Γενικής Γραμματέα του συνδικάτου τους (Σύν-

δεσμος Βρετανικής Βιομηχανίας - CBI) απάντησαν με τα παρακάτω λόγια στις δηλώσεις της βρετανίδας πρωθυπουργού:

«Αυτή είναι μία ακόμα θλιβερή μέρα για τις επιχειρήσεις. Ενώ η κυβερνητική πρωτοβουλία για ευρύτερη διαβούλευση είναι ευπρόσδεκτη, όπως και η δέσμευση για την κατάργηση του καθεστώτος των επιβαρύνσεων για τους πολίτες της ΕΕ, τα βασικά στοιχεία δεν έχουν αλλάξει. Το κοινοβούλιο παραμένει σε αδιέξοδο, ενώ μεγαλώνει η κλίση προς το χείλος του γκρεμού. Η κυβέρνηση πρέπει να αποδεχτεί ότι είναι εκτός συζήτησης το ενδεχόμενο μη συμφωνίας τον Μάρτιο του 2019. Οι πολιτικοί και από τις δυο πλευρές θα πρέπει να υποχωρήσουν από τις παγιωμένες θέσεις τους. Είναι κρίσιμο να επικεντρωθούν σε τρεις βασικές αρχές: Μια συναινετική συμφωνία στο Κοινοβούλιο, που να μπορεί να διαπραγματευτεί με την ΕΕ και να προστατεύει τη διαβίωση όλων των κοινοτήτων στο Ενωμένο Βασίλειο. Θα πρέπει να υπάρξει μία νέα διακομματική προσέγγιση, στο πλαίσιο της οποίας οι ηγέτες θα συμβιβαστούν και θα βρουν μια πορεία που θα προστατεύει την οικονομία».

Ταυτόχρονα, ο CBI προειδοποίησε για μία ακόμα φορά για τις ολέθριες συνέπειες της άτακτης εξόδου από την ΕΕ με κίνδυνο μείωσης έως και 10.5% -μέχρι το 2034- των παραγόμενων προϊόντων και υπηρεσιών στη βορειοανατολική Αγγλία!

Προσπαθώντας να στριμώξουν τη Μέι, οι Εργατικοί κατέθεσαν τροπολογία που θα επιτρέψει στο κοινοβούλιο να αποτρέψει το χάος από τη μη επίτευξη συμφωνίας, είτε με παράταση της εξόδου από την ΕΕ είτε με νέο δημοψήφισμα. Την προηγούμενη βδομάδα, 71 βουλευτές των Εργατικών είχαν συνυπογράψει πρόταση για δεύτερο δημοψήφισμα, το οποίο η Μέι ακόμα αρνείται πεισματικά, χαρακτηρίζοντάς το «απειλή για την κοινωνική συνοχή».

Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, το παζάρι βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη, με τις τροπολογίες να πέφτουν βροχή. Το πού θα καταλήξει αυτή η ιστορία κανείς δεν το ξέρει, όμως το σίγουρο είναι ότι η Βρετανία βρίσκεται σε δύσκολη θέση χωρίς ακόμα να γνωρίζει προς τα πού θέλει να βαδίσει. Η έξοδος από την ΕΕ μπορεί να αποδειχτεί ένα μεγάλο φιάσκο.

Η «άκρα αριστερά» απειλεί τις ΗΠΑ!

Γνωρίζατε ότι η πρόεδρος της Βουλής των Αντιπροσώπων στις ΗΠΑ ελέγχεται απολύτως από την άκρα αριστερά; Αν δεν το ξέρατε, θα πρέπει να το μάθετε για να ξέρετε ότι... στην Αμερική όλα είναι πιθανά! Αυτή τη «σπουδαία αποκάλυψη» την ξεφούρνισε ο ίδιος ο Τραμπ, λίγες ώρες πριν ανακοινώσει τη συμβιβαστική πρόταση προς τους Δημοκρατικούς για να σταματήσει επιτέλους το shutdown (μερική αναστολή των λειτουργιών της αμερικάνικης κυβέρνησης), που έχει στείλει 800 χιλιάδες δημόσιους υπαλλήλους στα σπίτια τους ή τους έχει εξαναγκάσει να δουλεύουν τζάμπα για πάνω από ένα μήνα. Αυτό το shutdown έχει σπάσει όλα τα ρεκόρ και είναι το μεγαλύτερο στην αμερικάνικη ιστορία!

Ποια ήταν η συμβιβαστική

πρόταση του Τραμπ, η οποία απορρίφθηκε από τους Δημοκρατικούς πριν ακόμα ανακοινωθεί; Προσωρινές άδειες παραμονής και εργασίας για τρία χρόνια σε 700 χιλιάδες «παράνομους» μετανάστες που ήρθαν στις ΗΠΑ σε νεαρή ηλικία και σε άλλους 300 χιλιάδες των οποίων λήγει η άδεια παραμονής. Αυτά δίνει ο Τραμπ σε αντάλλαγμα για την έγκριση από τη Βουλή των 5.7 δισ. δολαρίων για να ολοκληρωθεί ο μεταλλικός φράκτης στα σύνορα με το Μεξικό, τα 115 μίλια του οποίου -όπως μας πληροφορήσε η ανακοίνωση του Λευκού Οίκου- έχουν ήδη κατασκευαστεί ή έχουν δημοπρατηθεί. Πέρα από τα λεφτά, ο Τραμπ ζητάει γύρω στα 2 δισ. ακόμα, για να προσλάβει 2.750 επιπλέον συνοριοφύλακες, να ενισχύσει το δικαστικό μηχανισμό απελάσεων και να

αναβαθμίσει τα συστήματα παρακολούθησης στα σύνορα με νέες τεχνολογίες και προσωπικό.

Οι Δημοκρατικοί συμφωνούν στα 1.3 δισ. δολάρια για το φράκτη και σε άφθονο παραδάκι για τα υπόλοιπα (έλεγχος εισόδων στα σύνορα, συνοριοφύλακες κτλ). Ας μην ξεχνάμε ότι οι Δημοκρατικοί δεν είναι 100% αντίθετοι στο τείχος (η κατασκευή του δεν σταμάτησε επί ημερών Ομπάμα), αλλά το θεωρούν αναποτελεσματικό και θέλουν άλλους τρόπους εφαρμογής της αντιμεταναστευτικής πολιτικής των ΗΠΑ. Υπενθυμίζουμε ότι το νομοσχέδιο Ομπάμα για «νομιμοποίηση» των μεταναστών χωρίς χαρτιά (που δεν ψηφίστηκε λόγω της αντίδρασης των Ρεπουμπλικανών) προέβλεπε τον υπερδιπλασιασμό των συνοριοφυλάκων (στις

40 χιλιάδες, από τις 15-20 που ήταν την εποχή Μπους) και την αυστηρή καταγραφή (φακέλωμα) όλων των μεταναστών, με στόχο την ευκολότερη απέλασή τους. Ο μετανάστης χωρίς χαρτιά, για να πάρει το περιβόητο χαρτί της νομιμοποίησης θα έπρεπε να περάσει από κόσκινο για να αποδειχτεί ότι ζει στις ΗΠΑ πάνω από πέντε χρόνια, να έχει παιδιά που να είναι αμερικανοί υπήκοοι ή νόμιμοι κάτοικοι, να περάσει από εγκληματολογικό έλεγχο και να πληρώσει ένα «δίκαιο» μερίδιο φόρων! Οι Δημοκρατικοί, λοιπόν, δεν ήταν ποτέ υπέρ της αθρόας νομιμοποίησης των «παράνομων» μεταναστών, αλλά υπέρ του πληρέστερου φακελώματός τους, ώστε το κράτος να μπορεί να καθορίζει πόσους και πότε θα απελαύνει.

Ετσι, ο Τραμπ έγινε περίγελος όχι μόνο των Δημοκρατι-

Νέα απεργία πείνας παλαιστίνιων πολιτικών κρατούμενων στα σιωνιστικά κάτεργα

Περισσότεροι από 1.200 παλαιστίνιοι πολιτικοί κρατούμενοι ξεκίνησαν απεργία πείνας στην ισραηλινή φυλακή Οφέρ, αγωνιζόμενοι ενάντια στις συνεχείς επιθέσεις που δέχονται από τις αρχές της φυλακής και την ισραηλινή αστυνομία, που είχαν ως αποτέλεσμα να τραυματιστούν δεκάδες κρατούμενοι από την Κυριακή 20 Γενάρη.

Ειδικές μονάδες της ισραηλινής αστυνομίας, με πρόσχημα την κατοχή κινητών τηλεφώνων από κάποιους από τους κρατούμενους, έχουν εισβάλει στην φυλακή Οφέρ, οξύνοντας την καταστολή ενάντια στους παλαιστίνιους πολιτικούς κρατούμενους. Ως αντίδραση ενάντια στην εισβολή των ισραηλινών δυνάμεων καταστολής, οι κρατούμενοι έχουν κατέβει σε κινητοποιήσεις διαρκείας, που τις ονόμασαν «μάχη για ενότητα και αξιοπρέπεια». Το σπέρτο που άναψε εκ νέου τη φλόγα του αγώνα των παλαιστίνιων πολιτικών κρατούμενων ήταν η επέμβαση των ισραηλινών μπάτσων στις πτέρυγες 17 και 15 της φυλακής Οφέρ στις 20 και 21 Γενάρη και στην πτέρυγα 2 της φυλακής Μεγκίντο.

Κατά τη διάρκεια της επέμβασης, οι μπάτσοι επιτέθηκαν εναντίον των παλαιστίνιων κρατούμενων με σκυλιά, ρόπαλα, δακρυγόνα και τείζερ, ξυλοκοπώντας τους μαζικά και κατάσχοντας και καταστρέφοντας

προσωπικά αντικείμενα και είδη πρώτης ανάγκης. Οι ειδικές μονάδες της ισραηλινής αστυνομίας Μασάντα, Ντρορ, Γιαμάζ και Γιαμάμ εισέβαλαν στη φυλακή Οφέρ εκτοξεύοντας δακρυγόνα μέσα σε κλειστούς χώρους και κελιά κρατούμενων, ενώ παράλληλα πυροβολούσαν με πλαστικές σφαίρες εναντίον των κρατούμενων θέτοντας σε κίνδυνο τη ζωή τους. Περίπου 150 κρατούμενοι τραυματίστηκαν από τις επιθέσεις, σε ένα σύνολο παλαιστίνιων πολιτικών κρατούμενων στη συγκεκριμένη φυλακή που ξεπερνά τους 1.200, με εκατοντάδες παιδιά ανάμεσά τους.

Η διοίκηση της φυλακής έχει επι-

βάλει ολοκληρωτικό λοκ-άουτ στη φυλακή, ακυρώνοντας τις επισκέψεις στους κρατούμενους ακόμα και από δικηγόρους, καθώς και τη μεταφορά τους σε δικαστήρια. Οι παλαιστίνιοι κρατούμενοι δηλώνουν αποφασισμένοι να συνεχίσουν τις κινητοποιήσεις για όσο συνεχίζεται η σιωνιστική καταστολή και απαιτούν να επανέλθει το προηγούμενο καθεστώς στη φυλακή Οφέρ. Οι κρατούμενοι επιστρέφουν τα γεύματά τους στους δεσμοφύλακες και αρνούνται να εξέλθουν από τα κελιά τους στον προαύλιο χώρο της φυλακής.

Ο παλαιστίνιος δικηγόρος Καρίμ Αζούα, ένας από τους πρώτους που

επισκέφτηκαν τη φυλακή Οφέρ την Τετάρτη 23 Γενάρη, όταν οι ισραηλινές αρχές επέτρεψαν την πρόσβαση σε δικηγόρους των κρατούμενων, δήλωσε ότι σύμφωνα με μαρτυρίες των κρατούμενων τα μίντια μεταδίδουν μόλις το 1% από την τρομοκρατία που έχουν επιβάλει οι σιωνιστές αυτές τις μέρες, ενώ ειδικές μονάδες της ισραηλινής αστυνομίας παραμένουν στη φυλακή και οι πτέρυγες της έχουν μετατραπεί σε πτέρυγες απομόνωσης. Παράλληλα, η καντίνα της φυλακής παραμένει κλειστή εδώ και μέρες, ενώ οι δεσμοφύλακες έχουν κατάσχει όλες τις ηλεκτρικές συσκευές των κρατούμενων.

Οι παλαιστίνιοι κρατούμενοι αρχικά απέρριψαν την πρόταση της διοίκησης της φυλακής να συναντηθεί με εκπροσώπους τους, ζητώντας χρόνο για να συνεννοηθούν μεταξύ τους, ενώ ζήτησαν να εκπροσωπούνται όλες οι παλαιστινιακές πολιτικές οργανώσεις στη συνάντηση με τις αρχές.

Η επέμβαση των σιωνιστών στην φυλακή Οφέρ εναντίον των παλαιστίνιων πολιτικών κρατούμενων είναι μια από τις πιο βάρβαρες από το 2007, όταν κατά την διάρκεια επέμβασης στη φυλακή Νεγκέβ Κετζιότ, οι ισραηλινοί μπάτσοι δολοφόνησαν των παλαιστίνιο κρατούμενο Μοχάμεντ Ασκάρ πυροβολώντας τον στο κεφάλι.

Οι παλαιστίνιοι κρατούμενοι στη φυλακή Οφέρ έβγαλαν ανακοίνωση που την υπογράφουν όλες οι μεγάλες παλαιστινιακές πολιτικές οργανώσεις, καλώντας τον παλαιστινιακό λαό να στηρίξει τον αγώνα τους και όλες τις διεθνείς οργανώσεις υπεράσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων να πιέσουν το Ισραήλ να τηρήσει τις διεθνείς συμφωνίες που διασφαλίζουν τα πιο στοιχειώδη δικαιώματα των κρατούμενων.

Ο αγώνας των παλαιστίνιων κρατούμενων έχει ήδη δημιουργήσει κινήσεις αλληλεγγύης από τον παλαιστινιακό λαό. Παράλληλα, το Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης και οι Εθνικές και Ισλαμικές Δυνάμεις στην Γάζα κάλεσαν στη συγκρότηση μετώπου αλληλεγγύης στον αγώνα των παλαιστίνιων κρατούμενων.

Η όξυνση της σιωνιστικής επιθετικότητας εναντίον των παλαιστίνιων πολιτικών κρατούμενων έχει ως στόχο όχι μόνο να ανατρέψει δικαιώματα που κατακτήθηκαν με σκληρούς αγώνες και απεργίες πείνας, αλλά και να απομονώσει εκατοντάδες ηγετικά στελέχη της Αντίστασης που βρίσκονται έγκλειστα στα ισραηλινά κολαστήρια. Ομως, οι παλαιστίνιοι πολιτικοί κρατούμενοι έχουν αποδειχτεί πολύ σκληρό καρύδι για τα δόντια των σιωνιστών.

Νέα προσπάθεια των ΗΠΑ να ανατρέψουν τον «ξεδοντιασμένο» Μαδούρο

κών αλλά και των ακροδεξιών, ορισμένοι από τους οποίους σχολίασαν με ειρωνεία την ανταλλαγή των προσωρινών νομιμοποιήσεων με τη χρηματοδότηση του φράκτη, λέγοντας ότι αν δοθεί υπηκοότητα σε ένα δισεκατομμύριο ξένους, τότε θα πρέπει να χτιστεί τείχος σε όλα τα σύνορα των ΗΠΑ!

Η Νάνσι Πελόζι (που δεν είναι χθεσινή, αλλά έχει διατελέσει και στο παρελθόν - το 1987 - πρόεδρος της Βουλής των Αντιπροσώπων) πέταξε το μπαλάκι στον Τραμπ για το shutdown, υποστηρίζοντας (πριν ακόμα μιλήσει ο πρόεδρος) ότι δυστυχώς η πρότασή του αποτελεί συρραφή προηγούμενων προτάσεων που έχουν απορριφθεί από τους Δημοκρατικούς και είναι απίθανο να περάσουν τώρα στη Βουλή των Αντιπροσώπων. Ζήτησε δε από τον Τραμπ να ανοίξει επιτέλους την κυβέρνηση και να προχωρήσει στη δημόσια συζήτηση για το πώς θα προστατευτούν τα σύνορα! Ετσι, συνεχίζεται η ομηρία των αμερικανών δημόσιων υπάλληλων και η κοκορομαχία Δημοκρατικών - Ρεπουμπλικανών καλά κρατεί. Η συνέχεια επί... της οθόνης!

Το γεγονός ότι ο Τραμπ έσπευσε αμέσως να αναγνωρίσει τον αυτοανακηρυχθέντα ως «μεταβατικό πρόεδρο» της Βενεζουέλας Χουάν Γκάνιτο, αρχηγό της αντιπολίτευσης και πρόεδρο της Βουλής, δείχνει ότι οι ΗΠΑ βρίσκονται πίσω από τη νέα απόπειρα να εκδιωχτεί ο Νικολάς Μαδούρο και να γκρεμιστούν από την εξουσία οι τσαβιστές. Ο Μαδούρο απάντησε διακόποντας τις διπλωματικές σχέσεις της Βενεζουέλας με τις ΗΠΑ και δίνοντας προθεσμία 72 ημερών στο αμερικάνικο διπλωματικό προσωπικό να εγκαταλείψει το Καράκας. Ακολούθησε, όμως, ένα μπαράζ αναγνωρίσεων του Γκάνιτο, από τον Καναδά και από λατινοαμερικάνικες χώρες (Βραζιλία, Αργεντινή, Κολομβία, Χιλή, Παραγουάη, Γουατεμάλα, που δείχνει πως η πίεση αυτή τη φορά είναι μεγαλύτερη.

Κομβικός παράγοντας για τις εξελίξεις στη Βενεζουέλα, όμως, είναι ο στρατός της χώρας. Ο Μαδούρο κάλεσε τις ένοπλες δυνάμεις να παραμείνουν ενωμένες και πειθαρχημένες υπό την ηγεσία του. Ο Γκάνιτο κάλεσε τις ένοπλες δυνάμεις να μην αναγνωρίσουν την εξουσία του Μαδούρο και να αρνηθούν να υπακούσουν σε εντολές που θα τις στρέφουν ενάντια στον ίδιο και τους οπαδούς του. «Δεν σας ζητάμε να κάνετε πραξικόπημα, δεν σας ζητάμε να πυροβολήσετε, σας ζητάμε να μην πυροβολείτε εμάς», ήταν τα λόγια που χρησιμοποίησε στο μήνυμά του

προς τους στρατιωτικούς.

Ο Μαδούρο κέρδισε τις προεδρικές εκλογές του περασμένου Μάη με 70% των ψήφων, έναντι του αντιπάλου του Χένρι Φαλκόν (πρώην υποστηρικτή του Τσάβες, που τα έσπασε μαζί του το 2010), όμως η αποχή άγγιξε το 54% (υπερδιπλάσια σε σχέση με τις προηγούμενες εκλογές). Αποτέλεσμα κι αυτή της οικονομικής κρίσης που μαστίζει τη χώρα, με τον πληθωρισμό από 21% που ήταν το 2012 (σύμφωνα με τα επίσημα «μαγειρεμένα» στοιχεία) να εκτινάσσεται σε ποσοστό πάνω από το 100% το 2015, για να φτάσει να γίνει υπερπληθωρισμός (της τάξης των κάμποσων χιλιάδων τοις εκατό) το 2018!

Αν κανείς μείνει μόνο στα επιφανόμενα και τα ωραία λογάκια περί «μπολιβαριανής επανάστασης», που τόσες φορές έχουν ακουστεί από τα χείλη του Τσάβες (παλαιότερα) και του Μαδούρο (σήμερα), καθώς και στη στάση των ΗΠΑ, που όντως θεωρούν εχθρό τους τον Μαδούρο γιατί δεν τον έχουν στο χέρι τους, όπως έχουν την αμερικανόδουλη αντιπολίτευση (ο Μαδούρο «παίζει» και με άλλους ιμπεριαλιστές, όπως η Ρωσία), θα οδηγηθεί στο εσφαλμένο συμπέρασμα ότι η Βενεζουέλα έχει μπει στο στόχαστρο του ιμπεριαλισμού γιατί προσπαθεί να οικοδομήσει το σοσιαλισμό ή τουλάχιστον ένα πιο δίκαιο σύστημα οικονομικής ανάπτυξης.

Αν όμως προσπαθήσει να αναλύσει την πολιτική του τσαβισμού, θα διαπιστώσει ότι πίσω από το «σοσιαλιστικό προφίλ» κρύβεται ο καπιταλισμός. Ενας καπιταλισμός που αρχικά εμφανίστηκε με ρεφορμιστικό προσώπιο, προκειμένου να πλασαριστεί σαν σοσιαλισμός. Πατώντας πάνω στο αβαντάζ της αύξησης των διεθνών τιμών του πετρελαίου, είχε τη δυνατότητα να το κάνει αυτό. Ταυτόχρονα όμως διατηρούνταν ανέπαφες οι καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής.

Μετά το θάνατο του Τσάβες και την πτώση των διεθνών τιμών του πετρελαίου, ο «σοσιαλισμός του 21ου αιώνα» έφαγε τα ψωμιά του. Και σε επικοινωνιακό επίπεδο (αφού ο Μαδούρο δεν είναι χαρισματικός, όπως ο Τσάβες) αλλά κυρίως σε οικονομικό. Από το Φλεβάρη του 2015 και μετά, ο Μαδούρο εισήγαγε νέο σύστημα στις συναλλαγματικές ισοτιμίες, οι οποίες γίνονταν τρεις: μία για τα τρόφιμα και φάρμακα με 6.3 μολίβαρ ανά δολάριο, μία για προϊόντα πολυτελείας και για την αγορά συναλλάγματος από πολίτες που θέλουν να ταξιδέψουν στο εξωτερικό με ισοτιμία 12 μολίβαρ ανά δολάριο και μία με ισοτιμία βάσει της αγοράς και ζήτησης στην αγορά νομισμάτων. Στη μαύρη αγορά το δολάριο αγοράζόταν τότε γύρω στα 170 με 186 μολίβαρ, για να ξεπεράσει δυο χρόνια αργότερα τα 2.700 μολίβαρ!

Πού οδήγησε αυτό το σύστημα; Όσοι

εισαγωγείς τροφίμων και φαρμάκων είχαν διασυνδέσεις στον κρατικό μηχανισμό μπορούσαν να προμηθευτούν από το κράτος φτηνά δολάρια (στην ισοτιμία 12 προς 1). Όσοι όμως δεν είχαν, θα έπρεπε να προμηθευτούν δολάρια από τη μαύρη αγορά (σε ισοτιμία που έφτασε τα 2.752 προς 1 στα τέλη του 2016), μετακυλώντας αναγκαστικά αυτό το κόστος στις τιμές των εισαγόμενων προϊόντων.

Η έλλειψη δολαρίων είχε ως συνέπεια τις ελλείψεις εισαγόμενων προϊόντων πλατιάς κατανάλωσης. Ακόμα χειρότερα ήταν τα πράγματα στη ντόπια βιομηχανία, αφού οι μηχανές (οι οποίες είναι από το εξωτερικό, αφού η Βενεζουέλα δε διαθέτει βιομηχανία παραγωγής μηχανών - μέσων παραγωγής) για να λειτουργήσουν χρειάζονται ανταλλακτικά (πολλά από τα οποία είναι εισαγόμενα, εκτός κι αν υπάρχει δυνατότητα να κάνεις πατέντες για να τα αντικαταστήσεις). Η εκτίναξη του πληθωρισμού ήταν φυσική συνέπεια.

Αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής ήταν η λαϊκή δυσανεμία, η οποία το 2015 έδωσε στην αμερικανόδουλη αντιπολίτευση την πλειοψηφία στις βουλευτικές εκλογές. Ταυτόχρονα, κύματα βίαιων διαδηλώσεων και λεηλασιών κατέκλυαν τη χώρα ανά περιόδους. Στο περσινό κύμα τέτοιων διαδηλώσεων, που κράτησε μήνες, σκοτώθηκαν πάνω από 100 άτομα και τραυματίστηκαν εκατοντάδες.

στο ψαχνό

Παραζάλη

Ψηφίστηκε και η Συμφωνία των Πρεσπών. Προς μεγάλη ανακούφιση ολόκληρου του αστικού πολιτικού φάσματος. Και εκείνων που ήταν υπέρ και εκείνων που παρίσταναν πως είναι κατά (και που θα ήταν υπέρ, αν τύχαινε να βρίσκονται αυτοί στην κυβέρνηση τούτη την περίοδο).

Ο Καμμένος έκανε το σόου του, οι νεοναζιστές το δικό τους και ο Καραμανλής... έσπασε τη σιωπή του, καταθέτοντας την τελευταία στιγμή μια γραπτή δήλωση, στην οποία διάλεξε μία προς μία και με μεγάλη προσοχή τις λέξεις, ώστε να είναι όσο το δυνατόν πιο βελούδινη η κριτική που ήταν αναγκασμένος να κάνει στην κυβέρνηση, ρίχνοντας το βάρος κυρίως στην ανάγκη να μην υπάρξει διχασμός. Σε ελεύθερη απόδοση, «πάμε γι' άλλα, παιδιά».

Ο Γιωργάκης, που θέλει να παραμείνει ενεργός πολιτικά, τάχθηκε υπέρ της Συμφωνίας, κρατώντας ανοιχτή την πόρτα μιας μελλοντικής συνεργασίας με τον ΣΥΡΙΖΑ. Αντίθετα, ο Σημίτης (που ως πρωθυπουργός θα υπέγραφε μια τέτοια Συμφωνία και με τα δυο χέρια) βουβάθηκε. Δε θέλει να χαρίσει στον Τσίπρα και την παρέα του την παραμικρή ικανοποίηση.

Από βδομάδα θα ξαναγίνουμε «μια κανονική χώρα». Με τον ΣΥΡΙΖΑ να διεκπεραιώνει την τελευταία φάση της προεκλογικής του καμπάνιας: αύξηση-κοροϊδία στον κατώτατο μισθό (μια τυρόπιτα την ημέρα), ρύθμιση 120 δόσεων για χρέη επιχειρήσεων και ιδιωτών (μπας και μπει κάνα φράγκο παραπάνω στα κρατικά ταμεία), πρόγραμμα «Εστία» (μνημονιακή πατέντα που πρωτοεμφανίστηκε στην Κύπρο) για την πρώτη κατοικία και μοίρασμα των φιλανθρωπικών βοηθημάτων που έχουν ήδη ψηφιστεί με τον προϋπολογισμό.

Και προπαγάνδα. Εκκωφαντική προπαγάνδα. Για «επιστροφή στην κανονικότητα», που δεν είναι παρά η μνημονιακή κανονικότητα, χωρίς Μνημόνιο τυπικά, αλλά με τους όρους του μετα-Μνημόνιου (πρωτίστως τα ματωμένα «πρωτογενή πλεονάσματα») να καθορίζουν τα πάντα.

Τα στελέχη των αστικών κομμάτων, όμως, θα εξακολουθήσουν να μονομαχούν στα μαρμαρένια αλώνια της προεκλογικής περιόδου. Με εκλογικές στρατηγικές οι οποίες είναι ήδη ορατές. Και με μεταγραφές από τα μικρότερα κόμματα -γεννήματα της μνημονιακής πολιτικής κρίσης- που βαράνε διάλυση. Κι όλο αυτό το βροντερό σόου με ασφαιρα πυρά θα σερβίρεται στον ελληνικό λαό σαν πάλη «του φωτός με το σκότος», «της προόδου με τη συντήρηση», «του ευρωπαϊσμού με τον εθνικολαϊκισμό» κτλ. κτλ.

Ας βάλε ο καθένας μας το χέρι στην καρδιά και ας απαντήσει στο εξής απλό ερώτημα: διακυβεύεται τίποτα στις απανωτές εκλογικές μάχες του 2019; Πρόκειται να αλλάξει, έστω και στο ελάχιστο, η ακολουθούμενη πολιτική, που είναι αυστηρά προδιαγεγραμμένη από τη συμφωνία για το μετα-Μνημόνιο;

Τις απαντήσεις τις ξέρουμε όλοι. Είναι αρνητικές. Ποιος ο λόγος, τότε, της οποιασδήποτε εμπλοκής σ' ένα παιχνίδι με σημαδεμένη τράπουλα, που έχει εκ των προτέρων τοποθετήσει το λαό στη θέση του χαμένου;

Η δύναμη της συνήθειας; 'Η μήπως οι αυταπάτες περί του -έστω και ελάχιστα- «μικρότερου κακού»; Όπως και να 'χει, η πραγματική πρόκληση είναι εδώ και μας φωνάζει: πλήρης ρήξη με τον αστισμό σε όλες τις εκδοχές του και καθημερινός αγώνας για μια ταξική πολιτική ανασυγκρότηση.

Κάτι μας λέει ότι η παρουσία του Λαγού στο Σύνταγμα, ανάμεσα στους κουκουλωμένους χρυσαυγίτες που επιχειρούσαν να κάνουν «ντου» στη Βουλή και συγκρούονταν με τα ΜΑΤ, δεν ήταν επιχειρησιακά αναγκαία, αλλά πολιτικά αναγκαία. Ανάμεσα στους χρυσαυγίτες μαίνεται εδώ και καιρό πόλεμος. Ο Δεβελέκος, από τα πρωτοπαλίκαρα της νεοναζιστικής συμμορίας και οδηγός-σωματοφύλακας του φίρερ, έχει αποχωρήσει και έχει φτιάξει δική του ομάδα. Κυκλοφόρησε και ηχητικό από τηλεφωνική συνομιλία του με τον Λαγό, στην οποία περνούν «γενεές δεκατέσσερις» Παππά, Κασιδιάρη και άλλους χρυσαυγίτες. Αρα, ο Λαγός είχε λόγους να δείξει ότι παραμένει «μάχιμος». Το μόνο ερώτημα είναι αν το έκανε σε συνεννόηση με τον φίρερ ή ήταν αποκλειστικά δική του πρωτοβουλία.

KONTRES

Νέο δίπολο

Ο Καμμένος δεν έχει τίποτ' άλλο για να παίξει προεκλογικά προσπαθώντας να σώσει την παρτίδα, εκτός από το «Μακεδονικό». Και μ' αυτό θα παίξει. Αποκλειστικά. Με αντίπαλο όχι τον Τσίπρα, αλλά τον Μητσοτάκη. Από τον Τσίπρα δεν έχει τίποτα να κερδίσει. Δεν απευθύνονται, άλλωστε, στο ίδιο εκλογικό ακροατήριο. Θα λέει, φυσικά, διάφορα (ήδη έχει αρχίσει), αλλά θα το κάνει περισσότερο για να δικαιολογήσει το γεγονός ότι συγκυβερνούσε μαζί του επί τέσσερα χρόνια. Κύριος στόχος του, όμως, θα είναι ο Μητσοτάκης, γιατί απευθύνονται στο ίδιο εκλογικό ακροατήριο. Θα τον καλεί, λοιπόν, συνεχώς να πει αν αποδέχεται το όνομα Βόρεια Μακεδονία και τι σκοπεύει να κάνει άμα γίνει πρωθυπουργός. Και θα προσπαθεί να δημιουργήσει ένα καινούργιο δίπολο: Καμμένος-Μητσοτάκης. Στη βάση του ερωτήματος: ποιος είναι ο καλύτερος «μακεδονομάχος»; Αν ο Μητσοτάκης κάποια στιγμή αναγκαστεί να μπει σε αντιπαράθεση με τον Καμμένο (μέχρι στιγμής το αποφεύγει), τότε στο Μαξίμου θ' ανοίξουν σαμπάνιες.

Δεκάδες

Ακόμα και οι πιο φανατικοί αντίπαλοι της Συμφωνίας των Πρεσπών έγραφαν και έλεγαν ότι την περασμένη Κυριακή στο Σύνταγμα συγκεντρώθηκαν **δεκάδες** χιλιάδες διαδηλωτές. Θέλετε να μην ήταν 60.000 που έδωσε η μπατσαρία; Αντε να ήταν 70, 80, 90 χιλιάδες. Εκατό όχι. Περίμεναν περισσότερους; Όχι. Ξέρουν καλά το κλίμα. Ήξεραν ότι θα μαζευτούν λιγότεροι από την προηγούμενη φορά, γιατί το θέμα έχει ξεθυμάνει. Ετσι και έγινε. Παρά την πανελλαδική κινητοποίηση, μαζεύτηκαν στο τέλος λιγότεροι από πέρυσι. Γι' αυτό και στη συνέχεια το γύρισαν στη σύγκρουση αστυνομίας-χρυσαυγιτών και στα χημικά. Προτιμούσαν να γίνεται η συζήτηση επ' αυτού και όχι επί της αποτυχίας της... μητέρας των μαχών «για τη Μακεδονία μας». Υπήρχαν και οι διοργανωτές

που μιλούσαν για... δύο εκατομμύρια. Η γελοιότητά τους πρόσφερε ένα ακόμα μέτρο της αποτυχίας της συγκέντρωσης.

Φυσικά, τόσος κόσμος έχει χρόνια να μαζευτεί σε διαδήλωση ενάντια στη μνημονιακή πολιτική. Κι αυτό δεν είναι καινούργιο. Φάνηκε και στο πρώτο εθνικοφασιστικό συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης (το πιο μαζικό) και στα επόμενα. Αυτό, όμως, είναι άλλης τάξης ζήτημα.

Λιβανιστήρια

Πήγε, λέει, η Φώφη στη γιορτή του Αντώνη Λιβάνη για να του ευχηθεί και βρέθηκε μπροστά στον Τσίπρα και το μισό υπουργικό του συμβούλιο, τους οποίους έτρεχαν να γλείψουν και να αγκαλιάσουν ευάριθμοι «παλαιοί πασόκοι». Αρα, ο Λιβάνης, ο άλλοτε πανίσχυρος «εξ απορρήτων» του Ανδρέα Παπανδρέου, μπροστά στον οποίο χτυπούσαν προσοχή υπουργοί, βουλευτές και στελέχη, κάνει «λόμπινγκ» υπέρ του ΣΥΡΙΖΑ (αλλιώς δε θα ήταν καλεσμένος στη γιορτή του ο Τσίπρας). Για να είμαστε ακριβείς, κάνει «λόμπινγκ» υπέρ της «ενότητας της Κεντροαριστεράς» ή «των προοδευτικών δυνάμεων», με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ φυσικά. Ο πασόκος θα σπεύσει να πει ότι ο Λιβάνης είναι ένας ηλικιωμένος άνθρωπος που πλέον δεν μπορεί να παίξει κανένα ρόλο στο ΠΑΣΟΚ. Αυτό μπορεί να είναι σωστό (αν και όχι τόσο απόλυτο όπως το θέτουν οι... Φωφάιοι), υπάρχει όμως και η «επικοινωνιακή διαχείριση των συμβόλων», στην οποία οι συριζαίοι αποδεικνύονται «μανούλες». Πέρα απ' αυτό, όμως, που αφορά τους απλούς ψηφοφόρους, υπάρχει και η ικανότητα ανθρώπων σαν τον Λιβάνη στη διαμεσολάβηση ανάμεσα στην ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ και σε στελέχη του ΠΑΣΟΚ. Στο παζάρι, δηλαδή. Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει κάτι να προσφέρει σε τέτοιους πασόκους, ενώ το ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ δεν έχει να προσφέρει τίποτα, καθώς η εκλογική επιρροή του κινείται σε πολικές θερμοκρασίες.

Μαυρογιαλουργικά

Κάνουμε ρεπορτάζ για τη δράση του ΕΦΕΤ από τότε που ιδρύθηκε αυτός ο οργανισμός. Δε θυμόμαστε να έχει ποτέ εκδώσει συχαρητήρια ανακοίνωση επειδή κάποιο ελληνικό προϊόν πήρε κάποια διεθνή διάκριση. Κι έχουν υπάρξει πολλές τέτοιες διακρίσεις ελληνικών προϊόντων (κρασιών, τυριών, τυποποιημένων ελαι-

Κατάντια

Ο Γαϊτάνος τραγούδησε τον εθνικό ύμνο και η Αφροδίτη Μάνου εκφώνησε βαρυσήμαντη ομιλία. Τόσο βαρυσήμαντη που έκλεισε με το σύνθημα «η Μακεδονία είναι μία και ελληνική». Είχε διαδεχτεί στο βήμα εξέχουσες (ως παντελώς άγνωστες) μορφές του εθνικοφασισμού και τον περιβόητο Κρις Σπύρου, τον εμπνευστή του «κινήματος» «Ελευθερώστε την Αγιασοφιά».

Η κ. Μάνου κέρδισε με το σπαθί της μια θέση ομιλήτριας στο εθνικοφασιστικό συλλαλητήριο, αντικαταστήσασα επάξια τον αδυνατούντα Μίκη Θεοδωράκη. Επί μέρες έκανε λόμπινγκ στον καλλιτεχνικό χώρο μαζεύοντας υπογραφές κάτω από αίτημα για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος. Και τις ανακοίνωνε τη μία μετά την άλλη. «Ο Μανώλης Μητσιάς υπογράφει» (ο κολητός του Σαμαρά και μέλος της αλήστου μνήμης ΠΟΛΑ). «Ο Σταύρος Φαρμάκος υπογράφει» (τέως βουλευτής της ΝΔ). Ο Βασίλης Παπακωνσταντίνου, ο Λαυρέντης Μαχαιρίτσας, ο Θανάσης Ρέππας, η Σεμίνα Διγενή, ο Κότσιρας, ο Αθερίδης.

Γιατί υπέγραψαν όλοι αυτοί; Ήταν τόση η πίεση της Μάνου; Δεν νομίζουμε. Εμποροι της τέχνης είναι και σκέφτηκαν πως με το αίτημα για δημοψήφισμα οι ίδιοι δεν παίρνουν θέση, ενώ κρατούν επαφή (έτσι νομίζουν τουλάχιστον) με την πελατεία των συναυλιών που θ' αρχίσουν να δίνουν σε μερικούς μήνες.

ολάδων κ.ά.). Γι' αυτό μας προκάλεσε εντύπωση όταν λάβαμε πανηγυρικό δελτίο Τύπου, με το οποίο το ΔΣ του ΕΦΕΤ συγχάριε μια ελληνική επιχείρηση, τυποποιημένο ελαιόλαδο της οποίας κέρδισε μια διεθνή διάκριση. Δεν είναι δουλειά του ΕΦΕΤ να μοιράζει συγχαρητήρια επειδή ο τάδε σεφ κέρδισε για το εστιατόριό του ένα αστέρι Michelin.

Μ' ένα πρόχειρο ψάξιμο στο Διαδίκτυο λύθηκε η απορία μας. Η συγκεκριμένη εταιρία έχει την έδρα της στη Λακωνία. Η οποία -όλως τυχαίως- είναι η εκλογική περιφέρεια του υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων Αραχωβίτη, αλλά και η περιφέρεια όπου δραστηριοποιείται πολιτικά ο (τέως πασόκος και νυν συριζαίος) Χρόνης Πολυχρονίου, ο συνταξιούχος εκπαιδευτικός που ο Αραχωβίτης τοποθέτησε πρόεδρο του ΕΦΕΤ. Την εκλογική του πελατεία χαϊδεύει το δίδυμο.

Ομορφιές

Καμμένος: Βόλτα με το κότερο δεν σε πάω ποτέ. Χτυπήσου κάτω.

Βούλτεψη: Αντε να χαθείς, γελοίο!

Καμμένος: Να με πας στο δικαστήριο και στο κακουργιοδικείο. Οπου θέλεις να με πας. Εγώ δεν απειλούμαι από δικαστήρια. Κάτσε κάτω!

Καράογλου: Κάντε του ένα αλκοτέστ!

Καμμένος: Δεν ντρέπεστε;

Προεδρεύων (Ν. Κακλαμάνης): Κύριε Καράογλου, αποφασίζω χωρίς να σας ρωτήσω. Η φράση του κ. Καράογλου διαγράφεται από τα Πρακτικά.

Κυριαζίδης: Αλκοτέστ!

Καμμένος: Ακούστε κάτι. Αν, μέσα στη Βουλή των Ελλήνων, υπάρχει η αθλιότητα να μιλάνε έτσι οι Βουλευτές, εγώ σηκώνομαι και φεύγω από τη Βουλή τώρα.

Βούλτεψη: Εγώ δεν ξέρω, κύριε Πρόεδρε, τι κάνει με τα κέρατά του ο κ. Καμμένος, αλλά ξέρω ότι δεν πρόκειται να ανεχθώ άλλο μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, γιατί το έχει κάνει ξανά, υπονοούμενα σε σχέση με ζητήματα ηθικής και σεξιστικά υπονοούμενα.

Καμμένος: Τώρα εάν η βόλτα με το κότερο είναι ηθικά επιβλαβής έναντι του κεράτου, είναι άποψη της κυρίας Βούλτεψη.

Με γεια...

Τόσο μεγάλη εμπιστοσύνη του είχαν του Αμυρά στο Ποτάμι, που η... συντρόφισσα Φωτεινή Λεομπίλλα τον ηχογραφούσε στη συνεδρίαση του πολιτικού συμβουλίου του Ποταμιού, την Πέμπτη 17 Γενάρη. Και μόλις ο Αμυράς άφησε το θολό Ποτάμι για τη γαλάζια θάλασσα, έδωσε στη δημοσιότητα το ηχητικό, στο οποίο ο Αμυράς ακούγεται να λέει: «Οποιος λέει ή πιστεύει ότι ο Αμυράς και ο Ψαριανός θα φύγουν και θα διαλύσουν το Ποτάμι είναι ένας γελοίος και μισός»! Με γεια τον γίγαντα της πολιτικής, κύριε Κούλη.

Εμείς μια απορία έχουμε. Υπήρξε έστω και ένας ποταμίσιος που πίστεψε στους όρκους πίστης του Αμυρά; Για τόσο αφελείς δεν τους έχουμε. Απλά τους την έφερε εκεί που ο Θεοδωράκης είχε πιστέψει ότι θα εφαρμοστεί το μοντέλο των Παπαχριστόπουλου-Ζουράρι (στους ΑΝΕΛ) και ο ίδιος θα μπορέσει να μιλήσει ως αρχηγός κόμματος για τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Και κανάλι ο Μαρινάκης

Αφού οδήγησε (μαζί με τους υπόλοιπους καναλάρχες) το Mega σε χρεοκοπία, ο Μαρινάκης ετοιμάζεται ν' ανοίξει το Mega One (αυτό θα είναι, σύμφωνα με όσα διαρρέει ο μηχανισμός του, το όνομα του νέου καναλιού). Θα χρησιμοποιήσει τις εγκαταστάσεις του αλθότου μνήμης Alter στο Μπουρνάζι και θέλει να πάρει -μπαρ παρά- από τις τράπεζες την ταινιοθήκη, το αρχείο ειδήσεων, ακόμα και το λογότυπο του Mega. Έχει ήδη υποβάλει αίτηση στο ΕΣΡ για τη μία από τις δύο κενές άδειες για κανάλι πανελλαδικής εμβέλειας. Κατέθεσε και την εγγυητική. Το κόστος είναι πολλές φορές χαμηλότερο από τότε που ανακηρυσσόταν «προσωρινός υπερματιστής» στο διαγωνισμό του Παππά και μπεινβόγαινε στο Μαξίμου κλείνοντας «ντιλ» με τους συριζαίους. Έτσι, ο εφοπλιστής, αν και υπόδικος για σοβαρά αδικήματα, γίνεται ο κορυφαίος των μιντιαρχών, με εκδοτικό συγκρότημα, πρακτορείο διανομής, εκτυπωτική μονάδα, τώρα και κανάλι.

Τώρα τους πήρε ο πόνος

Αγανάκτησαν οι ρουφιάνοι των ΜΜΕ με την επίθεση της αστυνομίας με χημικά σε τμήμα των διαδηλωτών του εθνικοφασιστικού συλλαλητηρίου. Μέχρι και ότι τα χημικά ήταν ληγμένα ανακάλυψαν με... αποτροπιασμό. Κι έλεγαν και ξανάλεγαν: οι άνθρωποι αυτοί δεν ήταν συνηθισμένοι σε τέτοιες καταστάσεις. Δηλαδή, οι υπόλοιποι, αυτοί που έχουμε δεχτεί τόνους χημικά από τους μπάτσους, είμαστε... συνηθισμένοι οπότε δεν υπάρχει πρόβλημα με το χημικό πόλεμο. Έναν πόλεμο που στις μεγάλες αντιμνημονιακές διαδηλώσεις εξαπολύθηκε ενάντια σε ανθρώπους που δεν είχαν κανένα μέσο προφύλαξης. Που επεκτάθηκε ακόμα και σε κλειστούς χώρους, όπως ο σταθμός του Μετρό στο Σύνταγμα.

Ο Καμμένος ως... Καμμένος

Δε χρειάστηκε να περάσουν πολλές μέρες για να διαψευστούν και πάλι οι... μεγάλοι αναλυτές του νεοδημοκρατικού επιτελείου, που στήριξαν όλη την πολεμική τους κατά του Τσίπρα, όταν αυτός χώρισε με τον Καμμένο και ζήτησε ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή, στο ότι το διαζύγιο ήταν «σικέ» και, εκτός των άλλων, προέβλεπε ότι ο Καμμένος δανείζει στον Τσίπρα τον Ζουράρι και τον Παπαχριστόπουλο για να σχηματίσει κοινοβουλευτική πλειοψηφία (ενώ στην πραγματικότητα, όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο, είναι ο Τσίπρας που δάνεισε στον Καμμένο τους δύο βουλευτές, για να συνεχίσει αυτός να έχει κοινοβουλευτική ομάδα κατά τον Κανονισμό της Βουλής). Ο Καμμένος πλέον έχει «αποσφαλίσει» και προκειμένου να απενοχοποιηθεί για την τετραετή συνεργασία του με τον ΣΥΡΙΖΑ, κλιμακώνει συνεχώς τις επιθέσεις του. Η Συμφωνία των Πρεσπών είναι το ντεκόρ επί του οποίου ο Καμμένος δίνει την πρώτη παράσταση του νέου του κύκλου, ως... κανονικός Καμμένος, χωρίς να παραβλέπει να απευθύνει και απειλές για... casus belli στον Τσίπρα, αν αυτός εξακολουθήσει να έχει τους πρώην ανελίτες στην κυβέρνηση (εννοείται πως ο Τσίπρας τον έχει «γραμμένο» κανονικότητα).

Φυσικά, ο Κοτζιάς είναι ο πιο βολικός στόχος. «Υπάρχει θέμα με τον κ. Κοτζιά, είναι η συμφωνία με τις βίζες, θέμα που ανέφερα και στο υπουργικό συμβούλιο και στον ίδιο, το έχω πει και στη Δικαιοσύνη», είπε ο Καμμένος σε ραδιοφωνική του συνέντευξη. Εξήγησε δε ότι, «πίσω από το διαγωνισμό που έγινε, υπάρχουν υπεράκτιες εταιρίες από την Κύπρο, οι οποίες υποκρύπτουν άλλον ιδιοκτήτη από αυτόν που φαίνεται. Το δεύτερο είναι ότι έγιναν παρεμβάσεις στο Ελεγκτικό Συνέδριο κύρωσης ενός διαγωνισμού ο οποίος είχε αποτύχει και πέτυχε, και τρίτο είναι ότι αυτός που πήρε τον διαγωνισμό έδωσε την εφαρμογή του σε αυτόν που την είχε προηγουμένως». «Αυτά πρέπει να εξεταστούν όλα και, βεβαίως, προς διερεύνηση είναι το ότι φαίνεται οι υπεράκτιες εταιρίες να καταλήγουν σε άνθρωπο που συνεργάζεται στενά με τον κ. Σόρος», πρόσθεσε και δήλωσε έτοιμος να καταθέσει γι' αυτά στον εισαγγελέα. Γνήσιος Καμμένος, θα συμφωνήσετε.

Είχε και συνέχεια το πράγμα. «Υπάρχουν καταγγελίες από τα Σκόπια ότι δόθηκαν χρήματα», είπε ο Καμμένος. Και συνέχισε: «Υπάρχουν μυ-

στικά κονδύλια από το υπουργείο Εξωτερικών που δόθηκαν προς αυτή την κατεύθυνση; Αν υπάρχουν, και αυτό προς διερεύνηση είναι».

Ο Κοτζιάς χαρακτήρισε τον Καμμένο «εθνικό συκοφάντη και ψεύτη» και προανήγγειλε κατάθεση αγωγής. «Με τον κύριο αυτό θα ασχοληθεί ο εισαγγελέας» είπε. Δεν παρέλειψε να υπενθυμίσει ότι ο Καμμένος «ψήφισε τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης Καραμανλή, που προέβλεπαν λύση σύνθετης ονομασίας, τον Σεπτέμβριο ψήφισε και τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης Τσίπρα και στην αρχή έλεγε ότι είμαι ο καλύτερος υπουργός Εξωτερικών που πέρασε ποτέ». Και κατέληξε: «Μετά άλλαξε στάση, η ιστορία θα δείξει γιατί. Νομίζω ότι οι δημοσκοπήσεις τον ώθησαν προς τα εκεί».

Αν και προσπαθεί να είναι προσηκοτικός (για ευνόητους λόγους), ο Καμμένος δεν παραλείπει να επιτεθεί και εναντίον του Τσίπρα. Τον κατηγορήσε ότι τον εξαπάτησε, λέγοντάς του -παρουσία και του Κοτζιά- ότι «η Συμφωνία θα έλθει μετά τις εκλογές» και ότι «η συμπεριφορά του μέχρι τώρα δείχνει ότι ουσιαστικά δεν σεβάστηκε τα τέσσερα χρόνια έντιμης συνεργασίας που του προσέφερε οι ΑΝΕΛ και εγώ προσωπικά», αλλά αποφάσισε «να διαλύσει και τον εταίρο του και άρχισε να μοιράζει θέσεις δεξιά και αριστερά». Εξήγησε ότι προδότη δεν μπορεί να τον αποκαλέσει, γιατί «είναι βαριά κουβέντα», όμως για τη θέση ο ίδιος και προκάλεσε αμφιβολία: «Είναι προδοτική γιατί ουσιαστικά παραχωρεί τον όρο Μακεδονία άνευ όρων. Τους βάζει στην ΕΕ και στο ΝΑΤΟ χωρίς να έχουμε εξασφαλίσει τίποτα».

Αφού τα είπε αυτά στον Χατζηνικολάου, ο Καμμένος έβγαλε τον Κασιδιάρη από την Επιτροπή Εξωτερικών και Αμυνας της Βουλής, πήρε τη θέση ο ίδιος και προκάλεσε ένα ξεγυρισμένο μπάχαλο, με τη βεβαιότητα ότι αυτό θα «παιξει» στα ΜΜΕ (όπως και έγινε). Ο Βούτσης αναγκάστηκε να πάει στην Επιτροπή για να πει: «Παρεμβαίνω δι-

ότι ο ελληνικός λαός πρέπει να γνωρίζει ποιοι σέβονται τη Δημοκρατία, το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής. Δεν δέχομαι πατερναλιστικές διαδικαστικές επισημάνεις, ούτε δέχομαι τη ρητορική που επί μέρες υφίσταμαι περί πραξικοπημάτων, περί μεθοδεύσεων κλπ. Όταν μάλιστα όλα αυτά είναι αναπόδεια, αλλά προβάλλονται μόνο για τη δημιουργία εντυπώσεων». Απευθυνόμενος προς τον Κασιδιάρη και τον Καμμένο, επεσήμανε: «Πιστεύω πως δεν υπάρχει ίχνος σκιάς περί μεθοδεύσεων και πραξικοπημάτων. Λυπάμαι που χρειάστηκε να έρθω στην Επιτροπή να τα πω αυτά. Είμαι υποχρεωμένος να κάνω το παν για να προχωρήσουμε στην ουσία της διαδικασίας. Σταματήστε τις αντιμαχίες περί ονύσκι-ας. Το λέω και σε εσάς κύριε πρόεδρε, που η σχέση μας έχει διαταραχθεί».

Το σόου τέλειωσε, η κυβέρνηση εξασφάλισε την πλειοψηφία στην Επιτροπή (χωρίς να χρειαστεί να κάνει κανένα πραξικόπημα) και είναι χαρακτηριστικό πως όταν έφτασε η ώρα της ψηφοφορίας οι «σκληροί» δεν ήταν καν στην αίθουσα και ο πρόεδρος της Επιτροπής Δουζίνιας συμπέρανε από τις τοποθετήσεις που είχαν γίνει την προηγούμενη μέρα, ότι υπάρχει πλειοψηφία υπέρ της Συμφωνίας. Ο Καμμένος αποφάσισε να προχωρήσει στο επόμενο στάδιο, οργανώνοντας συνάντησή του με τον Μπαλτάκο στη Βουλή την Τρίτη. Ο Μπαλτάκος είχε ήδη φροντίσει να διαρρεύσει ότι υπάρχει σχέδιο συνεργασίας Καμμένου-Καρατζαφέρη, μοιράζοντας και τα πόστα. Ο Καρατζαφέρης στην Ευρωβουλή, ο Καμμένος στην ελληνική Βουλή. Φυσικά, Καμμένος και Καρατζαφέρης δήλωσαν ότι... δε συμπαθούν ο ένας τον άλλο. Ο Καμμένος, μάλιστα, απέκλεισε συνεργασία με τον Καρατζαφέρη, προκρίνοντας συνεργασία με τον Λεβέντη (να το δούμε κι αυτό και τι στον κόσμο). Αυτά τα έχουμε ξαναδεί στην αστική πολιτική,

όμως. Οι συνεργασίες (και όχι μόνο) διαψεύδονται μέχρι να γίνουν. Όσο για δικαιολογίες, δύο μετρ της κωλοτούμπας

όπως ο Καμμένος και ο Καρατζαφέρης δε θα δυσκολευτούν καθόλου να βρουν... εθνικούς κινδύνους που επιβάλλουν να παραμερίσουν τα... παλαιά μίση.

Ο Καμμένος έδωσε, βέβαια, μια ευρύτερη διάσταση στη συνάντησή του με τον Μπαλτάκο. Θα συνεχίσουν τις συζητήσεις, είπε, γιατί υπάρχουν καμιά σαρανταπενταριά υπουργοί και υφυπουργοί των κυβερνήσεων Καραμανλή που είναι... ξέμπαρκοι και θα κοιτάξουν να τους κατεβάσουν στον... εθνικό στίβο. Έχουν περάσει εννιά χρόνια από τότε που έχασε την πρωθυπουργία ο Καραμανλής. Όσοι έμειναν εκτός Βουλής έκτοτε δεν έμειναν επειδή τους απέκλεισε ο Σαμαράς, αλλά είτε επειδή το όνομά τους είχε αναμειχθεί σε σκάνδαλα είτε επειδή απλά δεν κατάφεραν να μπουν στη Βουλή. Όσοι θέλουν να ξαναδοκιμάσουν θα επιλέξουν τη ΝΔ (αν βγει πρώτο κόμμα θα πάρει το μόνον των πενήντα εδρών) και όχι τον Καμμένο. Εκτός αν κάποιους τους αποκλείσει ο Κούλης (όπως τον Μαργκογιαννάκη) και ο Καμμένος φιλοδοξεί να τους μαζέψει, με τη βοήθεια και του Μπαλτάκου (ο οποίος έχει από μηδενική έως ελάχιστη επιρροή στους Καραμανλικούς, διότι πάντοτε ήταν «ο άνθρωπος» του Σαμαρά).

Το μόνο βέβαιο είναι ότι το επόμενο χρονικό διάστημα θα δούμε πολλά. Ο Καμμένος, όπως σημειώσαμε και την προηγούμενη εβδομάδα, θα επιτίθεται μεν στον ΣΥΡΙΖΑ, περισσότερο όμως θα επιτίθεται στον Μητσοτάκη. Μ' αυτόν έχει κοινή εκλογική πελατεία. Ειδικά στο ζήτημα των Πρεσπών, που ο Μητσοτάκης επέλεξε (μετά από κάποιες αρχικές ταλαντεύσεις) τη σκληρή εθνικιστική γραμμή, ο Καμμένος ξέρει πως αναγκαστικά κουβαλάει το βάρος της συνεργασίας με τον ΣΥΡΙΖΑ επί τόνους μήνες μετά την υπογραφή της Συμφωνίας, οπότε θα κάνει τα πάντα (με το δικό του τρόπο) ώστε να φανεί σαν μαχητικός «μακεδονομάχος» από τον Μητσοτάκη.

Δεν είναι τυχαίο ότι ο Τσίπρας πληρώνει και «διατροφή» στον Καμμένο μετά το «διαζύγιο», επιτρέποντάς του να έχει κοινοβουλευτική ομάδα. Και ότι αποφεύγει να ρίξει λάδι στη φωτιά απαντώντας στις προκλήσεις Καμμένου. Δε θέλει να τον ερεθίσει και να τον εγκλωβίσει σε μια γραμμική σύγκρουση με τον ΣΥΡΙΖΑ. Τον θέλει... ακμαίο, να επιτίθεται κατά του Μητσοτάκη κι αν μπορέσει, να στήσει ακροδεξιό κόμμα που θα κόψει ψήφους από τη ΝΔ.

Εξώδικο στην «Κόντρα» από την «Ελληνικά Γαλακτοκομεία ΑΕ»

Κύριοι, ξύνεστε στη γκλίτσα του τσοπάνη!

Το πρωί της περασμένης Τετάρτης, μας κοινοποιήθηκε με δικαστικό επιμελητή, «εξώδικο διαμαρτυρία - πρόσκληση - δήλωση» της εταιρίας «Ελληνικά Γαλακτοκομεία ΑΕ» (παράγει προϊόντα με τους διακριτικούς τίτλους «Ολυμπος», «Ροδόπη», «Τυράς»), για δημοσίευμά μας στο προηγούμενο φύλλο της «Κόντρας» (<http://www.eksegersi.gr/issue/991/Αγροτικά/32170>). Ο Αραχωβίτης αρνείται να αφαιρέσει-την-άδεια-από), το οποίο -κατά το εξώδικο- «ήθιγε τη φήμη της εταιρίας».

Ισχυρίζεται η εταιρία στο εξώδικό της: «Για την αποκατάσταση της αλήθειας σας γνωστοποιούμε ότι η εταιρία μας, **ΟΥΔΕΠΩΣ ΕΧΕΙ ΠΡΟΒΕΙ ΣΕ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΠΡΟΪΟΝΤΟΣ “ΦΕΤΑΣ” ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΧΡΗΣΗ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ ΕΙΤΕ ΝΑΠΟΥ ΕΙΤΕ ΣΥΜΠΥΚΝΩΜΕΝΟΥ!!!** Περί της αλήθειας των ως άνω έχουμε ήδη απευθυνθεί στον αρμόδιο φορέα που δεν είναι άλλος από τον ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ, ο οποίος ελέγχει το ισοζύγιο γάλακτος και παραγόμενων προϊόντων, υποβάλλοντας σχετικά αίτημα προκειμένου να μας απαντήσει εγγράφως εάν διαπιστώθηκε η οποιαδήποτε παράβαση της εταιρίας μας σχετικά με τη χρήση εισαγόμενου γάλακτος στην παραγωγή ΦΕΤΑΣ και η οποία θα είναι και στη διάθεσή σας, μόλις τη λάβουμε, εφόσον πραγματικά ενδιαφέρεστε για μία ανεξάρτητη, αμερόληπτη και μη κίτρινη δημοσιογραφία».

Μένουμε εδώ, γιατί το συγκεκριμένο απόσπασμα περιλαμβάνει το σύνολο των ισχυρισμών της εταιρίας ως προς το ζήτημα (στην ιστοσελίδα μας θα δημοσιεύσουμε ολοκλήρο το εξώδικο). Τα υπόλοιπα είναι... μαθήματα δημοσιογραφίας. Όπως αντιλαμβάνεστε, δε θ' ανοίξουμε διάλογο περί αντικειμενικής δημοσιογραφίας με μια καταπιεστική επιχείρηση, που μοναδικό σκοπό της έχει το κέρδος. Οι ανανγώστες μας (και όχι μόνο) ξέρουν πολύ καλά ότι στα 23 χρόνια της κυκλοφορίας της η «Κόντρα» μιλάει μόνο **με ντοκουμέντα**. Ποτέ δεν κρύψαμε τις αντικαπιταλιστικές μας θέσεις -κομμουνιστές είμαστε- αλλά τους καταπιεστές δεν τους πολεμάμε με γενικόλογες. Τους πολεμάμε με αποκαλύψεις που στηρίζονται σε αδιάφυστες ρεπορτάζ, σε ντοκουμέντα. Ειδικά όταν μιλάμε με «ονόματα».

Παλιά ιστορία

Για τη νοθεία του γάλακτος μιλάμε συστηματικά εδώ και μια τετραετία. Πρώτοι ανοίξαμε αυτό το ρεπορτάζ, και έχουμε την ικανοποίηση ότι τώρα έχουν ακολουθήσει και άλλοι (συχνά αντιγράφοντας τις δικές μας αποκαλύψεις). Κάναμε ρεπορτάζ σε αντίξοες συνθήκες, καθώς οι αρμόδιες υπηρεσίες αρνούνταν να μας δώσουν τα στοιχεία που ζητούσαμε, επιστρατεύσαμε συχνά εθελοντιστικές δικαιολογίες (όπως τα... προσωπικά δεδομένα που επικαλούνταν ο τώας πρόεδρος του ΕΦΕΤ Τσάλτας για να μη μας δώσει τα ισοζύγια γάλακτος).

Πίνακας 1. Έλεγχοι Μ.Δ.Ι.Γ. που πραγματοποιήθηκαν το 2018 και προτείνουμε την επιβολή διοικητικών κυρώσεων										
Α/Α	Νομός	Μεταποιητής	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΕΛΕΓΚΤΩΝ	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΛΕΓΧΟΥ	ΑΠΟΔΟΧΗ ΕΛΕΓΧΟΥ	ΜΗΝΕΣ ΠΟΥ ΕΛΕΓΧΘΗΚΑΝ	ΠΑΡΑΓΟΜΕΝΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ - ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ Π.Α.Δ.Ε. ΕΛ.Ο.Γ.	ΕΠΙΘΩΛΟΝ ΚΥΡΙΩΣΕΙΣ σύμφωνα με την 175380/2011	Αξία εισαγόμενου γάλακτος το 2017 (t)
1	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΑ Α.Ε		22/3/2018	ΝΑΙ	ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ ΜΑΡΤΙΟΣ 2018	ΓΙΟΡΤΙΤΑ, ΦΕΤΑ ΠΟΠ, ΤΥΡΑ ΜΑΛΑΚΑ, ΝΙΜΦΙΚΗΝΤΡΑ, ΤΥΡΟΓΑΛΑΚΤΟΣ	Η ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΚΑΝΕΙ ΧΡΗΣΗ ΣΥΜΠΥΚΝΩΜΕΝΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΥΡΟΚΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΕΧΝ ΑΝΑΓΡΑΦΕΙ ΣΤΙΣ ΕΥΚΕΚΑΕΙΣ ΑΥΤΩΝ ΑΤΟ ΠΑΚΤΗΡΙΟΜΕΝΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΑΤΟ ΣΥΜΠΥΚΝΩΜΕΝΟ ΓΑΛΑ - ΠΑΡΑΠΑΛΛΗΝΤΗΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΑΝΗ	ΑΡΘΡΟ 6 § 2.2, 2.6	21.901.433
2	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΚΑΡΑΚΑΝΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ ΟΕ		11/9/2018	ΝΑΙ	ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2018	ΤΥΡΙ ΚΑΚΕΡΙ ΠΟΠ, ΒΟΥΤΥΡΟ, ΚΕΦΑΛΟΤΥΡΙ, ΦΕΤΑ ΠΟΠ, ΓΙΟΝΤΟ ΤΥΡΙ, ΜΑΝΟΥΡΙ ΠΟΠ, ΑΝΘΩΤΥΡΟ, ΚΙΖΔΑ	ΕΛΑΦΙΣΤΗ ΤΥΡΙΚΗΝ ΑΡΧΕΙΟΥ ΙΧΝΗΛΑΚΟΜΗΤΗΣ ΚΑΙ ΒΗΤ, ΚΑΙ ΠΑΙ ΜΑΛΑΚΟΦΩΡΟΣΗ ΣΤΙΣ ΥΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΜΕΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ	ΑΡΘΡΟ 6 § 2.1	512.478
3	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΟΜΗΡΙΟΣ ΒΙΘΙΜΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ ΑΒΕΕ		19/7/2018	ΝΑΙ	ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ ΙΟΥΛΙΟΣ 2018	ΤΥΡΙ ΦΕΤΑ ΠΟΠ ΑΠΟΒΕΜΑΤΑ ΠΑΡΑΓΩΓΕΣ ΠΟΛΥΣΕΙΣ	Δεν αποστέλλει τις Μ.Δ.Ι.Γ. Έσθιες, αρκούντο γάλα Ε.Β» το οποίο δεν δέλνεται στη Μ.Δ.Π.Γ. Δεν συμμορφώθηκε στις υποδείξεις του προηγούμενου ελέγχου	ΑΡΘΡΟ 6 § 2.1	4.812.425
4	ΑΙΤΩΛΙΑΣ	ΤΥΡΟΚΟΜΙΚΗ ΑΜΦΙΔΟΧΙΑΣ ΜΠΟΥΤΣΙΝΗΣ ΑΒΕΕ		5/7/2018	ΝΑΙ	1 Έλεγχος αποβημάτων 1ος – 6ος 2017 σε σχέση με τα αντίστοιχα 2018 & 2.η διερεύνηση της υφιστάμενης σε από βέλγιο αγοράς	αυλάρα και μαλακά τυριά – τυριά τυρογάλακτος	1. δεν καταγράφεται και δεν παρακολουθείται σε αρχείο της επιχείρησης η ανά ημήςρα αυλάρας και διεύκνιση του τυριού (ΚΕΦΑΛΟΤΥΡΙ, ΜΑΝΟΥΡΙ) (αρχείο εισροών – εκροών) 2. ΑΠΟΔΟΣΕΙΣ ΕΚΤΟΣ ΟΡΙΣΜΩΝ	ΑΡΘΡΟ 6 § 2.4	11.838.548
5	ΑΡΓΟΛΙΑΣ	Ν ΤΣΑΤΣΟΥΡΑΚΗΣ & ΣΙΑ ΟΕ		3/7/2018	ΝΑΙ	1ος - 6ος 2018 - ΔΙΑΔΟΡΕΣ ΙΣΟΤΥΠΩΝ - ΕΚΠΙΣΚΕΨΗΝ 2017	ΤΥΡΙ ΦΕΤΑ ΠΟΠ – πρόβιο τυριά – τυριά αυλάρα – μαλακά τυριά – τυριά τυρογάλακτος & βούτυρο	Στον έλεγχο που έγινε το 2017 (18/12/2017) τονώθηκε ο διαχωρισμός γάλακτος Α & Β αγοράς. Η επιχείρηση δεν κρηρίε στις απαιτούμενες διαδρομές με αποτέλεσμα να υπάρχουν διαδρομές υφιστάμεν εισαγωγών και το διάστημα από 1/9/2017 μέχρις 31/12/2017	ΑΡΘΡΟ 6 § 2.5	3.938.316

Μέσα από αυτό το επίμονο και επίμοχθο ρεπορτάζ καταφέραμε να αποκαλύψουμε και να καταδείξουμε τον πυρήνα του σκανδάλου, που ήταν οι μαζικές εισαγωγές γάλακτος, ναοπού και συμπυκνωμένου (εβαπορέ), το οποίο χρησιμοποιείται στην παρασκευή όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων. Ακόμα και ΠΟΠ, όπως η φέτα. Αυτές οι αθρόες εισαγωγές χρησιμοποιούνται από τις γαλακτοβιομηχανίες ως μοχλός συμπίεσης των τιμών του εγχώριου γάλακτος και οδηγούν στη βαθμιαία συρρίκνωση της ελληνικής κτηνοτροφίας. Μολονότι οι πληροφορίες μας (μυλούσαν) και για συγκεκριμένες γαλακτοβιομηχανίες που χρησιμοποιούσαν μαζικά εισαγόμενο γάλα, ναού και συμπυκνωμένο, ποτέ δεν αναφέραμε ονόματα. Χω γιαντί αμφιβάλαμε για την ορθότητα των πληροφοριών μας, αλλά επειδή δεν είχαμε στα χέρια μας ντοκουμέντα.

Κάποια στιγμή βρήκαμε και τέτοια ντοκουμέντα και τότε μλήσαμε με ονόματα, μολονότι στόχος μας ήταν γενικό, αλλά εξακολουθεί να συγκλύπτεται επειδή η συγκάλυψη είναι στοιχείο της πολιτικής των αστικών κυβερνήσεων (όλων των «χρυσάων»), που αδιαφορούν για την τύχη των γαλακτοκομικών ΠΟΠ και ΠΓΕ και για την πρόοισα καταστροφής των φτωχών κτηνοτρόφων (την αποκαλύψαμε και αυτή μέσα από επίσημα στατιστικά στοιχεία).

Τα ντοκουμέντα αυτά προέκυψαν όταν κάτω από τη δική μας συνεχή πίεση και προκειμένου να διασκεδάσει τη μεγάλη αγανάκτηση των φτωχών κτηνοτρόφων (στην οποία είχαν συμβάλει οι δικές μας

αποκαλύψεις) για την ασκούμενη αντιαγροτική πολιτική και για τον υποτυπώδη έλεγχο που ασκείται στους καταπιεστές που παράγουν ή εμπορεύονται γαλακτοκομικά προϊόντα, ο διευθύνων σύμβουλος του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ Μπακαλέξης αναγκάστηκε στις 28 Νοέμβρη να ανακοινώσει με δελτίο Τύπου ότι εισιγείται στον υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων Αραχωβίτη-Μπακαλέξη να μην επιβληθεί η ποινή της αφαίρεσης των προϊόντων σε επιχείρησεις αγοραστές γάλακτος, ανάμεσα στις οποίες και μεγάλες εταιρίες, μια τυροκομική και μια εμπορική, που ανήκουν στον ίδιο ιδιοκτήτη.

«Οι αποκαλύψεις μας αυτές, που δεν επιδέχονται την παραμικρή αμφισβήτηση, κάνουν θρύψαλα τους δεν ισχυρισμούς του Αποστόλου ότι δεν παράγεται Φέτα ΠΟΠ με εισαγόμενο νωπό πρόβιο γάλα (και όχι μόνο). Προειδοποιούμε τους Μπακαλέξη και Αραχωβίτη να μη διανοηθούν να μας διαφυσούν, γιατί διαθετόμε αδιάφυστες αποδείξεις για ό,τι γράφουμε», σημειώναμε τότε. Και την συνεχίζαμε: «Όταν αποκαλύπτουμε ότι στη Βόρεια Ελλάδα υπάρχουν εταιρίες που εισάγουν πρόβιο γάλα, το οποίο μέσω διαδοχικών πωλήσεων το ελληνοποιούν και στη συνέχεια παράγουν Φέτα ΠΟΠ, οι υπηρεσιακοί παράγοντες του πρώην ΕΛΟΓΑΚ το αρνούνταν και ισχυρίζονταν ότι δεν υπάρχουν τέτοια περιστατικά. Τότε δε γνωρίζαμε τις συγκεκριμένες τέσσερις περιπτώσεις. Πλέον, αποδεικνύεται ότι υπάρχουν πολλές εισαγωγικές και εμπορικές επιχειρήσεις που εισάγουν μαζικά νωπό πρόβιο γάλα (και όχι μόνο), το ελληνοποιούν μέσω τριγωνικών πωλήσεων και παράγουν Φέτα ΠΟΠ και άλλα γαλακτοκομικά προϊόντα (ολόκληρο το ρεπορτάζ στο <http://www.eksegersi.gr/Επικαιρότητα/31915>.

Κινήσεις-απελιπίσας-από-Αραχωβίτη-Μπακαλέξη–).

Επανήλθαμε στο φύλλο μας της 15ης Δεκέμβρη του 2018, σπλητεύοντας την τακτική των Αραχωβίτη-Μπακαλέξη να επιβάλλουν πρόστιμα της πλάκας στις γαλακτοβιομηχανίες που πιάστηκαν να παρανομούν. Μεταξύ των άλλων, σημειώναμε: «Σύμφωνα με το ρεπορτάζ μας, αυτές τις μέρες ενεργοποιήθηκαν πλαισιότεροι έλεγχοι και προτάθηκαν πάλι πρόστιμα της πλάκας, προκειμένου να καλυφθεί το κενό που δημιουργήθηκε μετά τις αποκαλύψεις και να μπορέσει ο Αραχωβίτης να ανακοινώσει πρόστιμα, θολώνοντας τα νερά. Υπάρχει η υπόθεση της χρήσης συμπυκνωμένου γάλακτος από την εταιρία “Ελληνικά Γαλακτοκομεία ΑΕ” για την παραγωγή φέτας, στην οποία πρέπει να επιβληθεί η ποινή της αφαίρεσης της άδειας για την παραγωγή φέτας ΠΟΠ και όχι πρόστιμο μερικών χιλιάδων ευρώ, όπως πιθανολογούμε ότι εισιγείται ο διευθύνων σύμβουλος Μπακαλέξης και το ΔΣ του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ».

Μολονότι, όπως αποδεικνύεται, η εν λόγω γαλακτοβιομηχανία παρακολουθεί την αρθρογραφία μας, δεν... αισθάνθηκε θιγμένη από αυτή την αναφορά και δε διαμαρτυρήθηκε. Ακολούθησε την τακτική «μπόρα είναι τα περάσεις». Αντέδρασε μετά τη δεύτερη αναφορά μας και μας έστειλε το εξώδικο. Νόμιμο έστ θα μας φοβερήσει «με τη δύναμη του κεφαλαίου» και θα το βουλώσουμε; Η μήπως κάποιο «πουλάκι» της είχε πεί δεν έχουμε ντοκουμέντα και μιλάμε βάσει φη-γών, οπότε μας έχει «τασκόσωσε». Το μόνο βέβαιο είναι πως με την τακτική Αραχωβίτη, να μην επιβάλλει

ούτε τα πρόστιμα της πλάκας που εισιγείται ο ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ και να παραμυθιάζει τους κτηνοτρόφους ότι θα πάρει άδειες «εάν διαπιστωθούν θέματα νοθείας» (όταν υπάρχουν καραμπινάδες υποθέσεις νοθείας και εισιγήσεις ακόμα και για αφαίρεση άδειας), οι παραβάτες «παίρνουν αέρα» και νομίζουν ότι εμείς γράφουμε βάσει φημών, χωρίς να έχουμε στοιχεία. Λάβε-ψαν οικτρά, όμως θα δούμε παρακάτω.

Τα ντοκουμέντα

Πάμε, λοιπόν, κατευθείαν στα ντοκουμέντα, για να δούμε αν εμείς γράψαμε πράγματα ανυπόστατα.

Στην 125η συνεδρίαση του ΔΣ του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ, η οποία έγινε στις 11 Δεκέμβρη του 2018, ο διευθύνων σύμβουλος του Οργανισμού Μπακαλέξης κατέθεσε εισήγηση (αρ. Πρωτ. 52694/07.12.2018) με θέμα: «Επιβολή διοικητικών κυρώσεων σε επιχειρήσεις γάλακτος κατά τον έλεγχο των οποίων διαπιστώθηκαν παραβάσεις της νομοθεσίας περί ισοζυγίων γάλακτος». Ο Πίνακας 1 (φωτογραφία) της εισήγησης Μπακαλέξη περιλαμβάνει πέντε γαλακτοβιομηχανίες, για τις οποίες προτείνεται η επιβολή διοικητικών κυρώσεων. Στην πρώτη θέση του Πίνακα βρίσκεται η «Ελληνικά Γαλακτοκομεία ΑΕ». Όπως σημειώνεται, ο έλεγχος έγινε στις 22.3.2018, αφορούσε τους μήνες Ιανουάριο-Μάρτιο 2018 και έγινε αποδεκτός από την εταιρία. Σημειώνεται ότι η εταιρία παραίτη: «γισούσα, φέτα ΠΟΠ, τυριά μαλακά, ήμισκληρα, τυρογάλακτος». Οι ελεγκτές διαπίστωσαν ότι: **«Η επιχείρηση κάνει χρήση συμπυκνωμένου γάλακτος στην παραγωγή τυροκομικών προϊόντων και επιπλέον αναγράφει στις συσκευασίες αυτών από παστεριωμένο γάλα και όχι από συμπυκνωμένο γάλα - Παραπληντική επισήμανση»**.

Η εταιρία παραπέμπεται και στον ΕΦΕΤ για θέματα της δικής της αρμοδιότητας. Η εισήγηση Μπακαλέξη έγινε δεκτή από το ΔΣ του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ και απεστάλη στο ΥπΑΑΤ για την επιβολή των προστίμων. Μολονότι αυτά τα πρόστιμα είναι της πλάκας, ο Αραχωβίτης ακόμα δεν τα έχει υπογράψει. Τι έχουμε να μας πείτε, κύριοι της «Ελληνικά Γαλακτοκομεία ΑΕ»; Εμείς «βίγουμε τη φήμη» της εταιρίας σας; Επειδή δε θέλουμε ν' αφήσουμε τίποτα να πέσει κάτω, θα σχολιάσουμε και το παχνίδι με τις λέξεις που προσπαθεί να κάνει η γαλακτοβιομηχανία. «Η εταιρία μας ουδέποτε έχει προβεί σε παραγωγή προϊόντος “φέτας” κάνοντας χρήση εισαγόμενου γάλακτος είτε ναού είτε συμπυκνωμένου», ισχυρίζεται η «Ελληνικά Γαλακτοκομεία ΑΕ». Η εισήγηση Μπακαλέξη, η οποία στηρίζεται στο πόρισμα των ελεγκτών, αναφέρει ότι παράγουν **τυροκομικά προϊόντα** με χρήση συμπυκνωμένου γάλακτος. Και στα παραγόμενα προϊόντα αναφέρει και φέτα ΠΟΠ. Τι θέλουν να μας πουν οι κύριοι της γαλακτοβιομηχανίας, ότι χρησιμο-

ποιούν εισαγόμενο συμπυκνωμένο γάλα για την παραγωγή όλων των άλλων τυριών, εκτός της φέτας;

Γνωρίζουν πολύ καλά ότι η **χρήση συμπυκνωμένου γάλακτος απαγορεύεται στην παραγωγή όλων των τυροκομικών προϊόντων**. Δεν έχουμε την έκθεση των ελεγκτών, ούτε το έγγραφο του προϊσταμένου του τώως ΕΛΟΓΑΚ προς τον ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ (το αναφέραμε κιόλας στο ρεπορτάζ μας), αλλά από την εισήγηση Μπακαλέξη γίνεται σαφές ότι οι ελεγκτές αναφέρονται σε χρήση συμπυκνωμένου γάλακτος **γενικά** στην παραγωγή τυροκομικών, με-ταξύ των οποίων **και φέτας ΠΟΠ**. Γιατί οι ελεγκτές δεν μπορούν να διακρίνουν πώς ακριβώς χρησιμοποιήθηκε το συμπυκνωμένο γάλα. Γ' αυτό σε άλλη περίπτωση (της γαλακτοβιομηχανίας «Μπαταγιάννης Food Mon. ΕΠΕ») γίνεται λόγος για «πλήρη αδιαφάνεια στη χρήση πρώτων υλών» και «ελληνική ιχνήλασμή-τα» και προτείνεται **«η άμεση άρση του δικαιωματος πώλησης ΦΕΤΑΣ και τα όποια αποθέματα πρέπει να πωληθούν ως λευκό τυριά**.

Η «Ελληνικά Γαλακτοκομεία ΑΕ» ισχυρίζεται ότι έχει απευθυνθεί στον ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ για να της απαντήσει εγγράφως αν διαπιστώθηκε παράβαση της με τη χρήση συμπυκνωμένου γάλακτος στην παραγωγή φέτας. Περιμένει, λέει, απάντηση από τον ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ και θα τη θέσει και στη διάθεσή μας. Όταν υπάρξει κάποιο έγγραφο, εδώ θα είμαστε για να το σχολιάσουμε.

Πρέπει, όμως, να σημειώσουμε πως η εταιρία έχει ελεγχθεί από τον ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ, το πόρισμα ελέγχου της έχει επιδοθεί και το ΔΣ του Οργανισμού έχει αποφασίσει **τελεσίδικα** να εισιγηθεί στον υπουργό την επιβολή προστίμων για παράνομη χρήση συμπυκνωμένου γάλακτος στην παραγωγή τυροκομικών προϊόντων. Τι υπαινίσσεται η εταιρία; Ότι ο ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ θα κάνει κωλοτουπίμα και θα πετάξει στα σκουπίδια την έκθεση ελέγχου των ελεγκτών του και την απόφαση του ΔΣ του για την επιβολή προστίμων; Υπάρχει κάποια τέτοια συνεννόηση ή πρόκειται απλά για μιτλόφα της εταιρίας; Ίδωμεν. Μέχρι στιγμής, πάντως, εκείνο που ισχύει είναι αυτό που αποτυπώνεται ενανργέστα στην εισήγηση Μπακαλέξη (φωτογραφία). Το οποίο δεν επιδέχεται δεύτερη ανάγνωση.

Με την ευκαιρία, να ρωτήσουμε: **γιατί δε δίνει η εταιρία στη δημοσιότητα το έγγραφο ελέγχου των ελεγκτών**, του οποίου διαθέτει αντίγραφο; Γιατί δε ζητά από τον **ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ να δώσει αυτός στη δημοσιότητα το έγγραφο-εισήγηση της Διευθύνσης Διαχειρίσεως Ελέγχων Γάλακτος και Κρέατος** (πρώην ΕΛΟΓΑΚ) προς τον πρόεδρο και τον διευθύνοντα σύμβουλο του ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ, για να δούμε **πώς ακριβώς περιγράφουν οι υπηρεσιακοί παράγοντες τον έλεγχο** στην «Ελληνικά Γαλακτοκομεία ΑΕ» και **τι εισιγούνται σε επίπεδο κυρώσεων**;

Υπόθεση των λαών και όχι των ιμπεριαλιστικών συμφωνιών

Το ξεπάστρεμα του εθνικισμού

Έχουμε πετύχει τώρα έναν έντιμο συμβιβασμό που διασφαλίζει και τα εθνικά μας συμφέροντα και τη σταθερότητα στην ευρύτερη περιοχή. Στη φράση αυτή του Δρα-γασάκη μπορεί να βρει κανείς συμ-πυκνωμένη την ουσία της αστικής πολιτικής για την καρικατούρα του «Μακεδονικού», που εδώ και τρεις δεκαετίες ποτίζει με εθνικιστικό δη-λητήριο τον ελληνικό λαό.

Ποια είναι τα «εθνικά μας συμ-φέροντα»; Να αρνούμαστε σε ένα βαλκανικό έθνος την ίδια την εθνική του υπόσταση, τη γλώσσα του, το δικαίωμά του να υπάρχει όπως υπάρχει εδώ και αιώνες; Είτε υπέρ είτε κατά της Συμφωνίας των Πρεσπών, όλος ο αστικός κόσμος στην Ελλάδα συμ-φωνεί επ' αυτού. Συμφωνεί στην εξα-φάνιση ενός έθνους, το οποίο αποκα-λούν περιφρονητικά «οι σκοπιανοί».

Αυτός ο μαύρος εθνικισμός θα εξακολουθήσει να δηλητηριάζει τη συνείδηση του ελληνικού λαού, ανεξάρτητα από την κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών. Όπως τη δηλητηριάζει τόσα χρόνια τώρα, σε πείσμα του διεθνούς ασιτισμού που ονόμαζε τη γειτονική χώρα με το πα-λιό συνταγματικό της όνομα: Μακε-δονία (σκέτο).

Γιατί η αλήθεια για τους Σλαβο-μακεδόνες, η ιστορική αλήθεια, δεν είναι ζήτημα μιας ιμπεριαλιστικής συμφωνίας. Πρέπει να ειπωθεί και

να γίνει κτήμα του ελληνικού λαού. Πράγμα που συναντά τεράστιες δυσκολίες απ' όλες τις πλευρές του ασιτισμού, γιατί ο ασιτισμός έχει συμ-φέρον από την εθνικιστική τύφλωση του λαού. Η εθνικιστική τύφλωση μετατρέπει το λαό σε άθυρμα της αστικής πολιτικής.

Και τι να πούμε για τη «σταθερότη-τα στην περιοχή», που τάχα φέρνουν οι Πρέσπες. Μια ιμπεριαλιστική συμ-φωνία δεν μπορεί ποτέ να φέρει τη σταθερότητα. Εκτός από τη σταθερό-τητα των ιμπεριαλιστικών συμφερό-νων, Στο αμερικάνικο έγγραφο που αποκάλυψε πρόσφατα η ιστοσελίδα imerodromos.gr, αναφέρεται ως στό-χος της αμερικάνικης Αποστολής «η Ελλάδα να ενισχύσει τον περιφερι-ακό της ρόλο ως σταθερής δημοκρα-τίας σε μια πολύπλοκη γειτονιά, μέσω λούν περιφρονητικά «οι σκοπιανοί».

Αυτός ο μαύρος εθνικισμός θα εξακολουθήσει να δηλητηριάζει τη συνείδηση του ελληνικού λαού, ανεξάρτητα από την κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών. Όπως τη δηλητηριάζει τόσα χρόνια τώρα, σε πείσμα του διεθνούς ασιτισμού που ονόμαζε τη γειτονική χώρα με το πα-λιό συνταγματικό της όνομα: Μακε-δονία (σκέτο).

Οι χρυσαυτίτες καλούν τα τάγματα εφόδου σε

«πλήρη εγρήγορση»

Το ένα μετά το άλλο τα στε-λέχη των νεοναζιστών της ΧΑ βγαίνουν και βρίζουν τον ελληνικό λαό, που τους έχει γυ-ρίσει τις πλάτες, στις φεϊστές που οργανώνουν στην περιφέ-ρεια. Ακόμα, δημοσιοποιούν το φόβο τους ότι τελικά θα κατα-δικαστούν όλοι χωρίς εξαίρεση οι κατηγορούμενοι, εμφανίζον-τη ΧΑ σε εκλογική άνοδο είναι κατευθυνόμενα για να δημιουρ-γήσουν κλίμα.

Η ισχνότατη παρουσία οπα-δών, που είναι πλέον μόνιμο χαρακτηριστικό των συγκε-ντρώσεων που οργανώνουν οι νεοναζιστές, εκνευρίσει τόσο τον φίρερ, που πήρε μέρος στη συγκέντρωση, όσο και τον Βουλδή, που μίλησε εμφανιζό-μενος ως υποψήφιος βουλευ-τής Αργολίδας. Παραθέτουμε ένα απόσπασμα από την ομιλία του, που ανέβηκε στην ιστοσε-λίδα της ΧΑ:

«Παρ' όλη την **γενικευμένη αποχαύνωση που υπάρχει σή-μερα, την δειλία και την προ-δοσία που μεταίσιζει την πλειο-ψηφία των συμπατριωτών μας** εντός και εκτός εισαγωγικών, υπάρχουν και άνθρωποι που μεμονωμένα αλλά και ως σύνο-

λο ακολουθούν την αντίθετη απ' αυτούς πορεία. Αυτή την δίχως εκπώσεις πατριωτισμού και αγωνιστικότητας... Κλείνοντας προς το 2019 δεν είναι μια απλή χρονιά σαν τις προηγούμενες, αλλά ένα **κρίσιμο έτος εξελίξε-ων στην ζυγαρία των οποίων θα κριθούν πολλά** και που απαιτούν **την πλήρη εγρήγορση όλων μας, ώστε αυτές να μας δικαιώ-σουν** και να σμάνουν ήττες για τους εχθρούς μας».

Όταν κάποιος βρίζει συλλή-βδην το λαό, μιλώντας για γενι-κευμένη αποχαύνωση, τοποθε-τείται εχθρικά απέναντί του και ομολογεί έμμεσα ότι ο λαός του γύρισε τις πλάτες. Πάνω στον εκνευρισμό του, υπερασπίζεται μόνο τους ελάχιστους οπαδούς των νεοναζιστών, που είναι από-γονοι των ταγμασφαλοτών-συ-νεργατών των ναζί κατακτητών και των χουντικών της επτάχρο-νης φασιστικής δικτατορίας.

Χαρακτηρίζοντας το 2019 έτος κρίσιμων εξελίξεων, ο Βουλδής φωτογραφίζει την απόφαση του δικαστηρίου. Εκτιμά ότι στα τέλη του 2019 θα βγει η απόφαση και γι' αυτό καλεί τα μέλη και τους οπαδούς της ΧΑ σε «πλήρη εγρήγορση

να διαφυλαχθεί η πατρίδα μας και τα συμφέροντά της». Οι ΗΠΑ είναι «η πατρίδα μας».

Ο Δραγασάκης μίλησε μόνο για «σταθερότητα στην περιοχή». Υπήρ-ξαν κι άλλοι, όπως η εισιγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ Αναγνωστοπούλου, που με θράσος χιλίων χιμαπτζήδων χαρα-κτήρισαν τη Συμφωνία... αντιιμπε-ριαλιστική!

Η επιχειρηματολογία των (υπο-κριτικά) αντίθετων στη Συμφωνία υπήρξε η επιτομή του πιο επιθετικού εθνικισμού: «η γλώσσα» και «η εθνι-κότητα». Ανέναντι στην οποία ορθώ-θηκε η άμυνα του Τσίπρα πάνω στην ίδια εθνικιστική βάση: «δεν τους δώ-σαμε εθνικότητα, αλλά υπηκοότητα», η δε γλώσσα «έχει αναγνωριστεί από το 1977 από τον ΟΗΕ». Ο... αντιιμπε-ριαλιστές (άντε, κοσμοπολίτες) του ΣΥΡΙΖΑ δε θέλουν να κόψουν κανέ-να δεσμό με τον ελληνικό εθνικισμό.

Αρκεί και μόνο αυτή η στάση τους για να πείσει κάθε ειλικρινή διεθνιστή και αντιιμπεριαλιστή για το ότι η Συμφω-νία των Πρεσπών δεν πρόκειται να λύσει κανένα πρόβλημα, εκτός από την ένταξη της Βόρειας Μακεδονί-ας στο ΝΑΤΟ (άμεσα) και στην ΕΕ (μελλοντικά), που αποτελεί διακαή πόθο των ιμπεριαλιστών, αλλά και της αστικής κλίκας που κυβερνά σή-μερα στα Χωριά. Το εθνικιστικό δη-λητήριο θα κερρίζει τους δυο λαούς. Γιατί ο μεν λαός της Βόρειας Μακε-

δονίας θα εξακολουθήσει να χρησι-μοποιεί το εθνικό του όνομα και την εθνική του γλώσσα, όπως και μέχρι τώρα, όμως στην Ελλάδα αυτό θα θεωρείται «προσβολή της ιστορίας, της κουλτούρας και της παράδοσής μας». Και η εθνικιστική διαίρεση θα διαιωνίζεται.

Και πώς να μη συμβεί αυτό, όταν ο μεν ΣΥΡΙΖΑ έχει κάνει πίσω ακόμα και από τις παλιές κοσμοπολίτικες απόψεις του, ο δε Περισός συμψη-ει με τον επίσημο εθνικισμό; Δεν αναφερόμαστε στη στάση του έναντι της Συμφωνίας των Πρεσπών, αλλά στις θέσεις με τις οποίες επενδύει την αρνητική του θέση. Τελευταία, ύστερα προφανώς από ανατιράσεις που υπήρξαν στο εσωτερικό του μοναρχοφασισμού και την ίδια στιγ-μιά για λες με απύθμενο θράσος ότι είναι... μύθος η ύπαρξη μακεδονικού έθνους και μακεδονικής γλώσσας.

Και τώρα τι κάνουν; Αυτό που κάναμε και μέχρι τώρα. Συνεχίζουμε τον αγώνα με όλο την ιστορική αλή-θεια. Ο εθνικισμός δεν πολεμάται με συνθήματα, όσο μαχητικά κι αν είναι. Μπορεί να καταπολεμηθεί μόνο όταν ο λαός γίνει κάτοχος της ιστορικής αλήθειας. Κι αυτό το καθήκον είναι δικό μας, των πραγματικών διεθνι-στών. Τη φιλία και την αδερφοσύνη με το γειτονικό λαό θα την οικοδο-μήσουμε σε ταξική βάση, με πλήρη σεβασμό στα εθνικά του δικαιώματα.

για την οποία είχε άδεια από το Τμήμα Ασφαλείας της Ραφήνας. Είχε πάει στην Ραφήνα όταν αγόρασε το όπλο, πήρε άδεια από την Ασφάλεια και την είχε στο σπίτι. Ηρθε η αστυνομία στο σπίτι και δέσαμευσε αυτό το όπλο. Λέει ο πατέρας μου, αυτό είναι δικό μου, ορίστε η άδεια, λέει το όνομά μου. Οχι, λέει, πρέπει να ελέγξουμε, να κάνουμε βαλλιστι-κό έλεγχο εάν έχει κάνει τρομο-κρατία και εγκλήματα. Γίνεται ο έλεγχος, καθαρό το όπλο. Πάω στον ανακριτή την πρώτη φορά, με αφήνει ελεύθερο, πήγαινε στο σπίτι σου. Είχαν γίνει τότε κάποια επεισόδια με τα τηλε-οπτικά συνεργεία. Επρεπε να πάω φυλακή, γιατί αυτή ήταν η κυβερνητική εντολή. Και εγώ, μή-νες αργότερα, η τότε κυβέρνηση Σαμαρά δίνει εντολή στον τότε εισαγγελέα Ντολιάνκο... Και εγώ κατηγορούμαι -ασκείται σε βά-ρος μου κατηγορία- γιατί, λέει, αυτή η καραμπίνα που ήταν στο σπίτι μου με άδεια της αστυνο-μίας είχε σκοπό στο μέλλον να τροφοδοτεί εγκληματική τρο-μοκρατία και έκαστα φυλακή γι' αυτό».

«Π. Τριγιάζης: Δεν κάνετε φυλακή ως λέγεται για τις ιδεο-λογικές απόψεις σας, αλλά για κάποια συγκεκριμένα πράγματα που σας κατηγορήσαν, για αδι-κόνητα συγκεκριμένα, όχι για ιδεολογικές απόψεις.

Κασιδιάρης: Ξέρετε γιατί έκα-να φυλακή, να το πω εδώ; Είναι στο σπίτι μου λοιπόν μια κυνηγε-τική καραμπίνα του πατέρα μου, Ο Κασιδιάρης, όπως όλα τα [ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11](http://www.eksegersi.gr)

Ante portas η αξιολόγηση

Τις ημέρες που οι εκπαιδευτικοί διαδήλωναν μαχητικά στους δρόμους ενάντια στο νέο σύστημα διορισμών-προσλήψεων, που δικαίως ονομάστηκε προσοντολόγιο, το υπουργείο Παιδείας δημοσίευσε την Υπουργική Απόφαση 1816/ΓΔ4 (11 Γενάρη 2018), με την οποία εξειδικεύονται οι «θεματικοί άξονες» (κριτήρια) βάσει των οποίων θα καταρτίζονται ο «προγραμματισμός και η αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου» των σχολικών μονάδων και δίνονται και τα σχετικά υποδείγματα εκθέσεων.

Τόσο με το προσοντολόγιο -που περιλαμβάνει και τη ρύθμιση για τον δόκιμο εκπαιδευτικό- όσο και με τη δημοσίευση της ΥΑ, η κυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας υπογραμμίζουν την απόφασή τους να εφαρμόσουν την αξιολόγηση στη δημόσια εκπαίδευση, την οποία, κατά τα άλλα, τάχα ξορκίζουν και αποδοκιμάζουν. Από τη μια μεριά καταργούν το Π.Δ. 152/2013 για την ατομική αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και από την άλλη νομοθετούν την «αυτοαξιολόγηση» της σχολικής μονάδας, που υποκρύπτει την αξιολόγηση των σχολικών μονάδων και των εκπαιδευτικών τους. Σε αυτήν τη φάση επιλέγουν να κάνουν προσεκτικά βήματα έχοντας κατά νου το προηγούμενο της αντίστασης των εκπαιδευτικών στην επιχειρούμενη επιβολή της αξιολόγησης από τους Διαμαντοπούλου-Αρβανιτόπουλο-Λοβέρδο, της μαζικής άρνησής τους να προσέλθουν στις «ειδικές συνεδριάσεις», για την «έκφραση γνώμης» για τους υποψήφιους διευθυντές, με την κάλυψη που τους είχε προσφέρει η σχετική απόφαση της ΑΔΕΔΥ, της ΔΟΕ και των ΕΛΜΕ για απεργία-αποχή από τις συνεδριάσεις αυτές.

Προέχει, λοιπόν, η απόκτηση «κουλούρας αξιολόγησης», όπως δήλωσε ο Γαβρόγλου, ενώ τα σχετικά νομοθετήματα τιτλοφορούνται με ωραιοποιημένους τίτλους (Προγραμματισμός και Αποτίμηση του Εκπαιδευτικού Έργου των Σχολικών Μονάδων, που «είναι μια συνεχής δυναμική, συμμετοχική διαδικασία εντοπισμού, ανάλυσης και αντιμετώπισης των προβλημάτων και των αναγκών του σχολείου, που στηρίζεται σε εσωτερικά κίνητρα βελτίωσης της εκπαιδευτικής λειτουργίας»).

Ταυτόχρονα με την υπογραφή της ΥΑ, ξεκινούν και οι επιμορφώσεις των συντονιστών εκπαιδευτικού έργου (πρώην σχολικοί σύμβουλοι), ώστε να αναλάβουν το σχετικό έργο της αξιολόγησης.

Προαπαιτούμενο της τέταρτης αξιολόγησης

Η ΥΑ εκδόθηκε σύμφωνα με όσα προβλέπει το άρθρο 47 του Νόμου 4547, που το υπουργείο Παιδείας, σαν τον κλέφτη, ψήφισε λίγο πριν λήξει η σχολική χρονιά, τον Ιούνιο του 2018, περίοδος που είναι δύσκολο να οργανωθεί η αντίσταση της εκπαιδευτικής κοινότητας.

Οι διατάξεις του νόμου, που φέρει τον παραπλανητικό τίτλο «Αναδιοργάνωση των δομών υποστήριξης της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και άλλες διατάξεις», ικανοποιούν ένα από τα προαπαιτούμενα της τέταρτης αξιολόγησης: «Η ελληνική κυβέρνηση πρέπει (i) να

εγκρίνει νομοθετικά μέτρα σχετικά με... την αξιολόγηση των διευθυντών και του ανώτερου εκπαιδευτικού προσωπικού, για να εξασφαλίσει μια αποπολιτικοποιημένη, διαφανή και αξιοκρατική διαδικασία... και για να αναβαθμίσει το ρόλο των στελεχών αυτών στις σχολικές μονάδες προσδιορίζοντας τις προοπτικές σταδιοδρομίας τους, (ii) να εγκρίνει νόμο για την αναβάθμιση των φορέων που είναι αρμόδιοι για τις αξιολογήσεις και (iii) να εγκρίνει νόμο για την αξιολόγηση του προσωπικού της ανώτερης εκπαίδευσης, την αυτοαξιολόγηση των σχολείων και την ορθολογική χρήση των πόρων».

Η Υπουργική Απόφαση

Σε αυτήν αναφέρονται οι «θεματικοί άξονες» (κριτήρια) βάσει των οποίων θα καταρτίζονται οι εκθέσεις «προγραμματισμού και αποτίμησης».

Οι θεματικοί άξονες είναι: α) Σχολείο και Σχολική Ζωή β) Λειτουργία Σχολείου και Εκπαιδευτικές Διαδικασίες γ) **Εκπαιδευτικά Αποτελέσματα**.

Οι άξονες αυτοί εξειδικεύονται σε παραμέτρους, μεταξύ των οποίων αναφέρουμε χαρακτηριστικά:

◆ **Σχέσεις του σχολείου με την τοπική και ευρύτερη κοινωνία.**

◆ Σχέσεις των μελών της σχολικής κοινότητας στο πλαίσιο κοινών πρωτοβουλιών και δράσεων.

◆ Οργανωτικός σχεδιασμός για την αποδοτικότερη διοικητική λειτουργία του σχολείου.

◆ Διδασκαλία και μάθηση σε σχέση με τις διδακτικές μεθόδους, τα Προγράμματα Σπουδών και τα διαθέσιμα εκπαιδευτικά υλικά και μέσα.

◆ **Συνεργασία μεταξύ σχολείου και δομών υποστήριξης του εκπαιδευτικού έργου.**

◆ **Συνεργασία μεταξύ εκπαιδευτικών και μεταξύ εκπαιδευτικών και μαθητών/τριών.**

◆ Διδακτικές και μαθησιακές μέθοδοι.

◆ **Ατομική και κοινωνική ανάπτυξη μαθητών/τριών.**

◆ **Φοίτηση και σχολική διαρροή μαθητών/τριών.** (Οι εμφάσεις δικές μας).

Από τα παραπάνω γίνεται φανερό ότι η επιχειρούμενη «αποπολιτικοποίηση» του σχολείου (σύμφωνα με την 4η αξιολόγηση) και η «αποτίμηση» σύμφωνα με «αντικειμενικά κριτήρια» επιδιώκει να παρουσιάσει μια πλαστή εικόνα, σύμφωνα με την οποία οι μαθητές έρχονται στο σχολείο «άγραφα χαρτιά», ανεξάρτητα από τα οικονομικά-μορφωτικά-πολιτιστικά χαρακτηριστικά της οικογένειάς τους και του κοινωνικού τους περιβάλλοντος. Η ταξική κοινωνία εξαφανίζεται και το σχολείο και οι εκπαιδευτικοί του γίνονται οι αποκλειστικοί ρυθμιστές και υπεύθυνοι για τις επιτυχίες-αποτυχίες των μαθητών τους.

Σημειώνουμε ότι τα προγράμματα σπουδών, τα σχολικά εγχειρίδια, οι μέθοδοι διδασκαλίας εκπορεύονται από τον κεντρικό πυρήνα της εξουσίας (το υπουργείο Παιδείας και το ΙΕΠ) στο χώρο. Συνεπώς, το περιεχόμενο και οι κατευθύνσεις είναι στα χέρια του αστικού συστήματος, που θεωρεί το σχολείο αδιαπραγμάτευτο μηχανισμό για τη διατήρηση και διαιώνισή του. Η ιδεολογική χειραγώγηση στις αξίες του αστισμού, η ταξική διαίρεση που υπογραμμίζεται ιδιαίτερα με τους μηχανισμούς αξιολόγησης (βαθμολογία, εξετάσεις, κ.λπ.), ο ατομισμός και η ανταγωνιστική διάθεση, ο ενοστερισμός της αποτυχίας ως προσωπική ατομική υπόθεση από τον μαθητή, κ.λπ. δίνουν το στίγμα. Ο εκπαιδευτικός δεν έχει πολλά περιθώρια ανάπτυξης ατομικής πρωτοβουλίας, ούτε μπορεί να ανατρέψει καταστάσεις και δεδομένα. Τα πολυδιαφημισμένα «καινοτόμα προγράμματα» (περιβαλλοντικά, αγωγής υγείας, πολιτιστικά, κ.λπ.), που αναλαμβάνονται από τις σχολικές μονάδες, είναι πινελιές χωρίς δυναμική και προοπτική, που πραγματοποιούνται μέσα σε ένα καθόλα αγριανθρωπικό, εκμεταλλευτικό σύστημα που καταστρέφει τη φύση και τον Άνθρωπο. Υλοποιούνται δε, σχεδόν πάντα με την επιβάρυνση της «τσέπης» των γονιών, ενώ γίνονται «παράθυρο» για τη δραστηριοποίηση ιδιωτικών συμφερόντων στο χώρο του δημόσιου σχολείου.

Δημαρχαίοι, τοπικοί παράγοντες, ΜΚΟ και τα ρέστα, που μπορούν να μπουν κάτω από την ομπρέλα «τοπική

αυτοδιοίκηση και ιδρύματα και φορείς παιδείας και πολιτισμού» έχουν λόγο τελικά στον «προγραμματισμό και την αποτίμηση» του εκπαιδευτικού έργου, αφού η συνεργασία μαζί τους αποτελεί ένα από τα κριτήρια που υποδεικνύονται.

Σημειώνουμε ότι τα σχολεία στις εκθέσεις που συντάσσουν είναι υποχρεωμένα, σύμφωνα με τα υποδείγματα, να καταγράψουν «μέτρα, πρωτοβουλίες και δράσεις», καθώς και αποτελέσματα σε όλους τους θεματικούς άξονες.

Για τον «προγραμματισμό και την αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου λαμβάνονται υπόψη οι απόψεις του σχολικού συμβουλίου, για θέματα που εντάσσονται στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του». Κοντολογίς, με το σχολικό συμβούλιο σε ρόλο συμβουλάτορα, οι δήμοι και οι σύλλογοι γονέων έχουν λόγο στην αυτοαξιολόγηση-αξιολόγηση της σχολικής μονάδας.

Η ανταπόκριση των σχολικών μονάδων στα καθ' υπόδειξη κριτήρια-δείκτες, διαμορφώνει το περιβάλλον της κατάταξης-κατηγοριοποίησης των σχολείων και κατ' επέκταση των εκπαιδευτικών τους.

Στην ΥΑ αναφέρεται και η διαδικασία που ακολουθείται στη συνέχεια, ώστε η δήθεν «ανατροφοδοτική» «αυτοαξιολόγηση» να μην ξεφεύγει από την αυστηρή επιτήρηση και τον έλεγχο:

«Οι συντονιστές εκπαιδευτικού έργου μελετούν τις εκθέσεις προγραμματισμού και αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου των σχολικών μονάδων των οποίων έχουν την παιδαγωγική ευθύνη και διατυπώνουν παρατηρήσεις με βάση τις οποίες εισηγούνται πιθανές βελτιώσεις, οι οποίες **λαμβάνονται υπόψη τόσο για την υλοποίηση των δράσεων του τρέχοντος σχολικού έτους όσο και κατά τον προγραμματισμό του επόμενου σχολικού έτους από τις αντίστοιχες σχολικές μονάδες**» (οι εμφάσεις δικές μας). Στη συνέχεια κάνουν το δικό τους «προγραμματισμό».

Υπόδειγμα «συμπερασματικής έκθεσης για τη διαδικασία του προγραμματισμού και της αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου των σχολικών μονάδων από το οικείο ΠΕ.Κ.Ε.Σ.» (Περιφερειακό Κέντρο Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού) περιλαμβάνεται επίσης στην ΥΑ. Η Συμπερασματική Έκθεση υποβάλλεται στο Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής.

Τι προβλέπει το άρθρο 47 του Νόμου 4547

Η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου των συριζαίων έχει όλα τα χαρακτηριστικά της αξιολόγησης του Αρβανιτόπουλου: Προγραμματισμό στην αρχή της σχολικής χρονιάς με αποσαφήνιση και διατύπωση «στόχων» και «επιλογή στοχευμένων δράσεων», με τη δυναμική συμμετοχή στελεχών του ΠΕ.Κ.Ε.Σ., του Κ.Ε.Σ.Υ. (Κέντρο Εκπαιδευτικής και Συμβουλευτικής Υποστήριξης) ή του Κ.Ε.Α. (Κέντρο Εκπαίδευσης για την Αει-

φορία), μελών ΔΕΠ ή και άλλων εποπτευόμενων από το υπουργείο Παιδείας φορέων, κατάρτιση «σχεδίων δράσης», εμπλουτισμό του αρχικού προγραμματισμού και των σχεδίων δράσης κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς, κριτική αποτίμηση του παραγόμενου εκπαιδευτικού έργου στο τέλος της χρονιάς.

Τον προγραμματισμό και την αποτίμηση, ο σύλλογος διδασκόντων, κατάρτιζε «λαμβάνοντας υπόψη την έκθεση ανατροφοδοτικής αποτίμησης του προηγούμενου σχολικού έτους, καθώς και τις απόψεις του σχολικού συμβουλίου στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του, το οποίο οφείλει να έχει προηγουμένως συγκληθεί για αυτό το θέμα».

Οι αρχικές φήμες ότι ο προγραμματισμός και η αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου θα ήταν αποκλειστική εσωτερική υπόθεση της σχολικής μονάδας, έγιναν καπνός.

Στο νόμο αναφέρεται ότι «Οι εκθέσεις συλλογικού προγραμματισμού και ανατροφοδοτικής αποτίμησης κάθε σχολικής μονάδας, υποβάλλονται στο οικείο ΠΕ.Κ.Ε.Σ.».

Τη συνέχεια αναλαμβάνουν οι Συντονιστές Εκπαιδευτικού Έργου, που «μελετούν τις ανωτέρω εκθέσεις των σχολικών μονάδων», «διατυπώνουν, εφόσον κρίνουν απαραίτητο, παρατηρήσεις» και «εισηγούνται πιθανές βελτιώσεις».

Το ΠΕ.Κ.Ε.Σ., «αφού λάβει υπόψη τις εκθέσεις αποτίμησης των σχολικών μονάδων, συντάσσει συνολική συμπερασματική έκθεση για τη διαδικασία του συλλογικού προγραμματισμού και της ανατροφοδοτικής αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου των σχολικών μονάδων της οικείας Περιφέρειας, την οποία υποβάλλει στο ΙΕΠ».

Από τα παραπάνω είναι φανερό ότι πρόκειται για μια γραφειοκρατική διαδικασία με απίστευτη «χαρτούρα», που υποτίθεται ότι θα μελετούν οι Συντονιστές Εκπαιδευτικού Έργου, το ΠΕ.Κ.Ε.Σ. και το ΙΕΠ. Τίποτε από όλα αυτά που περιγράφονται με ιεραρχική δομή δεν πρόκειται να γίνει επί της ουσίας. Ο στόχος είναι το πέρασμα της αξιολόγησης, η καλλιέργεια «κουλούρας αξιολόγησης» στους εκπαιδευτικούς, ώστε να ακολουθήσουν τα επόμενα βήματα σε επίπεδο νομοθεσίας.

Εδώ θυμίζουμε την πρόβλεψη στο Μνημόνιο-3 ότι η αξιολόγηση «των εκπαιδευτικών και των σχολικών μονάδων θα συνάδει με το γενικό σύστημα αξιολόγησης της δημόσιας διοίκησης».

Γιούλα Γκεσούλη

ΠΑΙΔΕΙΑ
Σχολείο έξω από τη ζωή,
έξω από την πολιτική,
είναι ψέμα και υποκρισία

Καλούν τα τάγματα εφόδου σε «πλήρη εγρήγορση»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

στελέχη της ΧΑ και ο φίρερ της, δε διστάζουν να λένε συνεχώς ψέματα, για να στηρίξουν τον ισχυρισμό τους ότι η διώξή τους είναι καθαρά πολιτική. Στο σπίτι του στο Πικέρμι δεν βρέθηκε μία καραμπίνα, αλλά **δύο καραμπίνες, τις οποίες είχε μετατρέψει σε πολεμικά όπλα**. Αυτό αναφέρεται σε Εκθεση Εργαστηριακής Πραγματογνωμοσύνης (pdf 1273, 13-10-2013) πειστηρίων που κατασχέθηκαν στο σπίτι του Κασσιδιάρη στο Πικέρμι και στα σπίτια του φίρερ και άλλων στελεχών της ΧΑ.

Διαβάστε τι αναφέρει σχετικά το κατηγορητήριο, στο κεφάλαιο για τη διακεκριμένη οπλοκατοχή:

«Και τα δύο αυτά όπλα, ενώ δέχονται και πυροδοτούν φυσίγγια κυνηγετικού όπλου, λόγω των παραπάνω αλλοιώσεων και μετασκευών τους, με την υπ' αριθ. 3022/13/28988-α/2-10-2013 Εκθεση Εργαστηριακής Πραγματογνωμοσύνης της ΔΕΕ, χαρακτηρίζονται **“όπλα”**, κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 1 του Ν. 2168/1993. Για τους λόγους αυτούς, οι σχετικές άδειες οπλοφορίας, οι οποίες τους είχαν χορηγηθεί και αφορούσαν αμιγώς κυνηγετικά όπλα και όχι τα προαναφερόμενα και ήδη κατασχθέντα, τα οποία στη συνέχεια **μετασκευάστηκαν σε πυροβόλα**, ανακλήθηκαν με τις υπ' αριθ. 1020/1828/4Ζ/14-10-2013 και 1020/503/2β/18-2-2013 αποφάσεις του Τμήματος Ασφαλείας Ραφίνας.

»ΕΞ' άλλου και από την με ημερομηνία 11-3-2014 Γνωμοδοτική Εκθεση του Γεωργίου ΡΑΥΤΟΓΙΑΝΝΗ, ειδικού σε θέματα πυροβόλων όπλων, την οποία **προσκόμισε ο ίδιος κατηγορούμενος**, προκύπτει ότι τα επίμαχα όπλα που εξέτασε και αποδίδονται στον κατηγορούμενο, **έχουν απωλέσει τον κυνηγετικό τους χαρακτήρα και ως εκ τούτου απαγορεύεται η κατοχή τους**».

Ξεσκεπάζεται, λοιπόν, ο Κασσιδιάρης ως απροκάλυπτος ψεύτης, γιατί απωσιώπησε ότι είχε δύο καραμπίνες, οι οποίες είχαν μετασκευαστεί σε πολεμικά όπλα, τις άδειες για τις οποίες του αφαιρέσε το Τμήμα Ασφαλείας Ραφίνας. Γι' αυτό και η κατηγορία που βαραίνει τον Κασσιδιάρη δεν είναι απλή, αλλά διακεκριμένη οπλοκατοχή σε βαθμό κακουργήματος.

Δεν είναι καθόλου δύσκολο να καταλάβει κανείς γιατί ο Κασσιδιάρης διαστρέβλωσε τα πραγματικά στοιχεία της δικογραφίας, με βάση τα οποία στοιχειοθετείται η αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του αδικήματος της διακεκριμένης οπλοκατοχής. Προσπαθεί απεγνωσμένα να περάσει τον ψευδή ισχυρισμό, ότι τόσο η δική του διώξη όσο και οι διώξεις των βουλευτών της ΧΑ είναι πολιτικές.

Δημαγωγούν ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ και Αραχωβίτης

Ο φάκελος για το ελληνικό γιαούρτι δε θα έχει καμιά τύχη

Στις 10 Γενάρη, το ΔΣ του ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ, με πλειοψηφία 4 προς 2, αποφάσισε να αναθέσει στο Εργαστήριο Γαλακτοκομίας του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών τη σύνταξη φακέλου για το ελληνικό γιαούρτι ως προϊόν ΠΓΕ (Προστατευόμενης Γεωγραφικής Ενδειξης). Η κίνηση αυτή είναι καθαρά δημαγωγική. Θέλουν να εξαπατήσουν τους φτωχούς κτηνοτρόφους που βιώνουν στο πετσί τους τις συνέπειες της καταβαραθρώσης των τιμών του γάλακτος.

Σύμφωνα με τον Κώδικα Τροφίμων και Ποτών (ΚΤΠ), για την παραγωγή γιαουρτιού, φέτας ΠΟΠ και γενικά όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων επιτρεπόταν η χρήση μόνο ντόπιου νωπού γάλακτος. Αυτή τη διάταξη την έχουν καταπατήσει (σύμφωνα με τα στοιχεία που έχουμε) από τις αρχές της δεκαετίας του 2000 οι γαλακτοβιομηχανίες και οι τυροκομικές επιχειρήσεις, στηριζόμενες στην ανοχή που έδειχναν οι κυβερνήσεις όλων των χρωμάτων.

Επόμενο ήταν και οι διοικήσεις των ελεγκτικών μηχανισμών να ανέχονται αυτή την παρανομία και να απαντούν στους «ζωηρούς» υπαλλήλους (αυτούς που σέβονται το ψωμί που τρώνε και υπερασπίζονται το δημόσιο συμφέρον), «τι φωνάζετε γι' αυτή την παρανομία και γιατί ζητάτε να επιβληθούν πρόστιμα, τη στιγμή που όλες οι γαλακτοβιομηχανίες χρησιμοποιούν συμπυκνωμένο (εβαπορέ) γάλα για την παραγωγή όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων».

Η κυβέρνηση των Τσιπρο-

καμμένων, με το επιχείρημα ότι η περιβόητη εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ επιτρέπει τη χρήση συμπυκνωμένου γάλακτος στην παραγωγή γιαουρτιού, εξέδωσε τον Αύγουστο του 2016 Κοινή Υπουργική Απόφαση, με την οποία νομιμοποιήθηκε η χρήση του συμπυκνωμένου γάλακτος στην παραγωγή ελληνικού γιαουρτιού. Αυτή η νομιμοποίηση της χρήσης συμπυκνωμένου γάλακτος στην παραγωγή, σε συνδυασμό με την παράνομη χρήση συμπυκνωμένου γάλακτος και νωπού εισαγόμενου γάλακτος σε όλα χωρίς εξαίρεση τα γαλακτοκομικά προϊόντα, είχε ως αποτέλεσμα την κατακόρυφη πτώση των τιμών του νωπού γάλακτος. Και αυτή φούντωσε την αγανάκτηση των φτωχών κτηνοτρόφων.

Ο πρώην υπουργός Αποστόλου σκέφτηκε να φτιάξει μια ομάδα εργασίας για να εισηγηθεί τη σύνταξη φακέλου για να γίνει δήθεν το ελληνικό γιαούρτι προϊόν ΠΓΕ. Εφτιαξε αυτή την ομάδα εργασίας, η οποία εισηγήθηκε στο πόρισμα της, ότι το γιαούρτι ΠΓΕ μπορεί να παράγεται και με τη χρήση εισαγόμενου γάλακτος! Στην ομάδα εργασίας συμμετείχαν και τρεις εκπρόσωποι του ΣΕ-ΒΓΑΠ (Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών Γαλακτοκομικών Προϊόντων).

Όταν κάποια στιγμή εξασφαλίσουμε αυτό το Πόρισμα της ομάδας εργασίας, που είχε αποφασιστεί στις 28 Μάρτη του 2018, το δημοσιοποιήσαμε. Η δημοσιοποίηση προκάλεσε μεγάλη αγανάκτηση στους κτηνοτρόφους. Ο νέος υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης Αραχωβίτης αναδιπλώθηκε

και έβαλε τα οκτώ από τα 16 μέλη της ομάδας εργασίας να φτιάξουν άλλο Πόρισμα που αναφέρει ότι το ελληνικό γιαούρτι θα παράγεται μόνο με νωπό ελληνικό γάλα.

Ανάμεσα στα οκτώ μέλη της ομάδας εργασίας που ψήφισαν το νέο Πόρισμα ήταν και οι τρεις εκπρόσωποι του ΣΕ-ΒΓΑΠ. Δηλαδή, του συνδικάτου των γαλακτοβιομηχανιών που εδώ και χρόνια παράγουν, όχι μόνο γιαούρτι, αλλά όλα τα γαλακτοκομικά προϊόντα, χρησιμοποιώντας εισαγόμενο συμπυκνωμένο και νωπό γάλα! Για να υπογράψουν οι εκπρόσωποι του ΣΕΒΓΑΠ το νέο Πόρισμα-κατασκευάσμα πήραν τη διαβεβαίωση ότι δεν πρόκειται να καταργηθεί η ΚΥΑ για τη νομιμοποίηση της χρήσης συμπυκνωμένου γάλακτος στην παραγωγή ελληνικού γιαουρτιού. Δεν τους κόστιζε και τίποτα, άλλωστε, η υπογραφή, αφού οι ίδιοι εκτιμούν ότι ο συγκεκριμένος φάκελος δεν έχει καμιά τύχη στην ΕΕ. Πέραν αυτού, έχουν κάθε λόγο να θέλουν καλές σχέσεις με την κυβέρνηση, ώστε να εξασφαλίζουν ατιμωρησία για τις γαλακτοβιομηχανίες που πιάνονται να παράγουν φέτα ΠΟΠ και άλλα γαλακτοκομικά προϊόντα με εισαγόμενο νωπό και συμπυκνωμένο γάλα. Είναι η λογική «βάστα με να σε βαστώ», η οποία αποκαλύπτεται από την «απροθυμία» του Αραχωβίτη να υπογράψει ακόμα και τα πρόστιμα της πλάκας που έβαλε σε κάποιες γαλακτοβιομηχανίες ο ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ, αλλά και την προκλητική άρνηση του διευθυντικού συμβούλου του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ να αφαιρέσει την

άδεια παραγωγής φέτας από γαλακτοβιομηχανίες, όπως εισηγήθηκαν οι αρμόδιοι για τους ελέγχους υπηρεσιακοί παράγοντες.

Είναι φανερό, λοιπόν, ότι πρώτα ο Αποστόλου και τώρα ο Αραχωβίτης «καίγονται» από την κατακόρυφη πτώση των τιμών του γάλακτος, που προκάλεσε μεγάλη δυσарέσκεια στους κτηνοτρόφους, και για να καλμάρουν τη δυσарέσκειά τους σκέφτηκαν να τους προσφέρουν το «καθρεφτάκι» της υποβολής φακέλου στην ΕΕ για να γίνει το ελληνικό γιαούρτι ΠΓΕ.

Η νόμιμη διαδικασία για την υποβολή φακέλου

Σύμφωνα με το οργανόγραμμα του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, αρμόδια Διεύθυνση για την έγκριση υποβολής φακέλου στην ΕΕ είναι η Διεύθυνση Βιολογικής Γεωργίας, στην οποία υπάγεται και το Τμήμα για ΠΟΠ, ΠΓΕ κτλ. Ο ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ δεν έχει καμιά αρμοδιότητα να κρίνει ποια εταιρία θα αναλάβει τη σύνταξη του φακέλου για να υποβληθεί το αίτημα να γίνει το ελληνικό γιαούρτι ΠΓΕ. Παραπέρα, η ομάδα των επιχειρηματιών ή των αγροτών που θέλει να αιτηθεί να γίνει το προϊόν τους ΠΓΕ φτιάχνει το φάκελο με δικά της έξοδα και τον υποβάλλει στην Διεύθυνση Βιολογικής Γεωργίας, η οποία κρίνει αν υπάρχουν οι προϋποθέσεις για να σταλεί ο συγκεκριμένος φάκελος στην Κομισιόν για έγκριση.

Στην προκειμένη περίπτωση, είναι φοβερά δύσκολο για τη Διεύθυνση αυτή να κρίνει ότι αυτός ο φάκελος μπορεί να σταλεί για έγκριση στην Κομισιόν, από τη στιγμή που παραμένει σε ισχύ η ΚΥΑ που νομιμοποιεί τη χρήση συμπυκνωμένου γάλακτος, ενώ η κυβέρνηση επιτρέπει στις γαλακτοβιομηχανίες και στις τυροκομικές επιχειρήσεις να χρησιμοποιούν παράνομα εισαγόμενο γάλα, νωπό και συμπυκνωμένο, για την παραγωγή γαλακτοκομικών και τυροκομικών προϊόντων.

Γι' αυτό η κυβέρνηση επέλεξε να βάλει στο παιχνίδι τον ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ, με σκοπό να υποχρεώσει την αρμόδια Διεύθυνση να γνωμοδοτήσει ότι ο φάκελος για το ελληνικό γιαούρτι είναι σύμφωνος με την εθνική και κοινοτική νομοθεσία και έτσι αυτός να υποβληθεί. Η υποβολή είναι το μόνο που ενδιαφέρει την κυβέρνηση και όχι η έγκρισή του από την Κομισιόν για να γίνει το ελληνικό γιαούρτι ΠΓΕ. Ο στόχος είναι να καλμάρουν τη δυσарέσκεια των φτωχών κτηνοτρόφων, δημιουργώντας τους την ψευδαίσθηση ότι η Κομισιόν θα δεχτεί το αίτημα της Ελλάδας για να γίνει το ελληνικό γιαούρτι ΠΓΕ.

Από τη στιγμή που όλες οι κυβερνήσεις επιτρέπουν στις γαλακτοβιομηχανίες και στις τυροκομικές επιχειρήσεις να παράγουν όλα τα προϊόντα τους χρησιμοποιώντας εισαγόμενο γάλα, νωπό και συμπυκνωμένο, άνοιξαν τον ασκό του Αιόλου για να χαθούν τόσο η φέτα ΠΟΠ όσο και όλα τα ελληνικά γαλακτοκομικά προϊόντα.

Αναποτελεσματικές οι δικαστικές προσφυγές για αναδρομικά

Μετά τους συνταξιούχους, ήρθε η ώρα των δημόσιων υπάλληλων να αναγορευτούν σε target group δικηγορικών γραφείων για τη διεκδίκηση αναδρομικών μέσω δικαστικών διαδικασιών. Επίδικο αυτή τη φορά τα δώρα Πάσχα και Χριστουγέννων και το επίδομα αδειας. Το εναρκτήριο λάκτισμα δόθηκε στις 17 Δεκέβρη με τη δημοσιοποίησης της απόφασης 2626 του ΣΤ' Τμήματος του ΣτΕ, με την οποία κρίθηκε ότι η διάταξη του μνημονιακού νόμου 4093/2012, που κατήργησε πλήρως τα δώρα των δημοσίων υπαλλήλων από 1.1.2013, είναι αντισυνταγματική.

Το ΣΤ' Τμήμα του ΣτΕ, όμως, δεν έστειλε την υπόθεση στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Τρίπολης, στο οποίο είχε υποβληθεί η αγωγή από δικαστικούς υπαλλήλους, αλλά στην Ολομέλεια του ΣτΕ. Η υπόθεση θα κριθεί στη συνεδρίαση της 1ης Φλεβάρη του 2019, αν αληθεύει η πληροφορία που δόθηκε από νομικό σύμβουλο της ΑΔΕΔΥ και την ίδια την

ΑΔΕΔΥ. Στο παιχνίδι των δικηγορικών γραφείων που συνιστούν στους δημόσιους υπάλληλους να κάνουν μαζικά προσφυγές μπήκε και η ΑΔΕΔΥ, μέσω γνωμοδότησης της νομικής της συμβούλου.

Δικαστικοί υπάλληλοι κατέθεσαν αγωγή στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Τρίπολης στις 5 Ιούνη του 2015 και ζητούσαν τα αναδρομικά της περιόδου από 1.1.2013 μέχρι 9.6.2015. Το Διοικητικό Πρωτοδικείο Τρίπολης εξέδωσε απόφαση μέσα στο 2017 και παρέπεμψε την υπόθεση στο ΣτΕ για να κρίνει αν η διάταξη του μνημονιακού νόμου 4093/2012, που κατήργησε πλήρως τα δώρα, είναι συνταγματική.

Εχουν εκδοθεί και κάποιες άλλες αποφάσεις από Διοικητικά Πρωτοδικεία, ενώ εκκρεμούν και άλλες. Όλες αυτές οι υποθέσεις αφορούν λίγους σχετικά δημόσιους υπάλληλους. Η νομική σύμβουλος της ΑΔΕΔΥ εκτιμά ότι η Ολομέλεια του ΣτΕ θα εκδώσει την απόφασή της τον Μάρτη του 2019 και συνιστά στους δη-

μόσιους υπάλληλους να κάνουν μαζικά αγωγές μέσα στον Μάρτη, πριν τη δημοσίευση της απόφασης.

Αν και η ολομέλεια του ΣτΕ κρίνει αντισυνταγματική τη διάταξη του νόμου 4093/2012, τότε η υπόθεση θα οδηγηθεί στα Διοικητικά Πρωτοδικεία στα οποία προσέφυγαν οι δημόσιοι υπάλληλοι με τις αγωγές τους. Αυτό, όμως, δεν είναι σίγουρο. Θα κριθεί από τον αριθμό των δημοσίων υπαλλήλων που θα καταθέσουν αγωγές. Επιπλέον, οι δημόσιοι υπάλληλοι θα πρέπει να γνωρίζουν ότι για το ΣτΕ το λεγόμενο δημόσιο συμφέρον, στο όνομα του οποίου έγιναν οι πολύ μεγάλες περικοπές στις συντάξεις και στους μισθούς, επισχίζει του ατομικού συμφέροντος. Έτσι, αν προσφύγουν δεκάδες χιλιάδες δημόσιοι υπάλληλοι, τότε το ΣτΕ θα ανασύρει από τη φάρετρα του το «δημόσιο συμφέρον» και θα κρίνει τη διάταξη του νόμου 4093/2012 συνταγματική.

Από την άλλη, το Δημόσιο έχει το δι-

καίωμα να εφεσιβάλει τις αποφάσεις των Διοικητικών Πρωτοδικείων με αποτέλεσμα να χρονίσει η έκδοση τελεσίδικων αποφάσεων. Πέραν αυτών, υπάρχει και η δαμόκλειος σπάθη της παραγραφής των απαιτήσεων των δημοσίων υπαλλήλων. Στην περίπτωση των δώρων, οι απαιτήσεις για τα αναδρομικά παραγράφονται μετά την πάροδο της διετίας.

Με την αγωγή που κατέθεσαν στις 5 Ιούνη του 2015 οι δικαστικοί υπάλληλοι διεκδικούν τα αναδρομικά της περιόδου 1.11.2013 - 9.6.2015. Αν εφαρμόσουμε τη διάταξη της διετίας, θα διαπιστώσουμε ότι ακόμα και τα αναδρομικά του πρώτου εξαμήνου του 2015 (μέχρι τις 9.6.2015) έχουν παραγραφεί στις 10 Ιούνη του 2017!

Γίνεται φανερό, λοιπόν, ότι η προσφυγή με αγωγές στα Διοικητικά Πρωτοδικεία για τη διεκδίκηση των αναδρομικών είναι αναποτελεσματική. Οι μόνοι κερδισμένοι θα είναι οι ιδιοκτήτες των μεγάλων δικηγορικών γραφείων.

Φιέστες στο βούρκο του διαρκούς διατροφικού σκανδάλου

Η φωτογραφία με τους καμαρωτούς Δούρου και Αραχωβίτη δεν αφήνει αμφιβολία για τον προορισμό της, ακόμα κι αν κάποιος δε γνωρίζει με ποια αφορμή τραβήχτηκε. Κανένας δε θα δυσκολευτεί να πει ότι πρόκειται για άλλη μια προεκλογικού χαρακτήρα φιέστα. Η συγκεκριμένη φιέστα αναβλήθηκε καναδυό φορές, για να μη συμπίσει με τις διαδικασίες της ψήφου εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση Τσίπρα και χαθεί μέσα στον ορυμαγδό των ημερών. Την περασμένη Τρίτη, όμως, η Δούρου, ο Αραχωβίτης και ο νεοδιορισθείς πρόεδρος του ΕΦΕΤ Πολυχρονίου (άνθρωπος του Αραχωβίτη) υπέγραψαν την ανανέωση του Πρωτοκόλλου Συνεργασίας για τον έλεγχο των τροφίμων μεταξύ ΥπΑΑΤ, περιφέρειας Αττικής και ΕΦΕΤ. Ανάλογο πρωτόκολλο υπέγραψε ο ΕΦΕΤ και με την περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας, αλλά εκεί δε χρειάστηκε να πάνε οι κάμερες της ΕΡΤ (ο περιφερειάρχης δεν είναι συριζαίος αλλά νεοδημοκράτης).

Δε θα χαράμισουμε χώρο για να αναδημοσιεύσουμε την παπαρολογία της Δούρου (η οποία είπε και το αμίμητο: «αισθάνομαι τα τελευταία τρία χρόνια ακόμα πιο ασφαλής!»), του Αραχωβίτη και του Πολυχρονίου (ασυγκράτητος ο παλαιός πασόκος). Όλες αυτές οι φιέστες γίνονται για να εξασφαλιστεί μια μικρή τηλεοπτική προβολή και μερικά δημοσιεύματα σε φιλικές εφημερίδες. Θα σταθούμε στην ουσία της υπόθεσης.

Ποιος αμφιβάλλει ότι ζούμε σ' ένα συνεχές διατροφικό σκάνδαλο; Πτυχές αυτού του σκανδάλου απασχολούν συχνά την επικαιρότητα, όταν κάποια πράγματα βγαίνουν εκτός ελέγχου και δεν μπορούν να συγκαλυφθούν. Βλέπουμε τότε τους ελεγκτικούς μηχανισμούς των χωρών της ΕΕ, υπό την καθοδήγηση της Κομισιόν που είναι ο μασέτρος της ορχήστρας, να εργάζονται συντονισμένα στη διεκπεραίωση των χειρισμών που είναι απαραίτητοι, ώστε οι συνέπειες στην καπιταλιστική παραγωγή να ελαχιστοποιηθούν και με ορισμένα μέτρα βιτρίνας να επανέλθει η «εμπιστοσύνη των καταναλωτών». Δηλαδή, οι λαϊκές τάξεις σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες να εξακολουθούν να καταναλώνουν τη σαπίλα και την τοξικότητα των τροφίμων, επεξεργασμένων και νωπών.

Εχουμε πολλές φορές σημειώσει πως το σύστημα στηρίζεται στον περιβόητο «αυτοέλεγχο των επιχειρήσεων». Δε χρειάζεται να εξηγήσουμε τι σημαίνει αυτό. Εχουν βάλει το λύκο να φυλάει τα πρόβατα. Η δίψα για το μέγιστο κέρδος είναι ο μόνος οδηγός των καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Γι' αυτό και το διατροφικό σκάνδαλο είναι διαρκές. Αυτά που κατά καιρούς βλέπουν το φως της δημοσιότητας είναι απλά οι εξαιρέσεις του κανόνα. Οι εξαιρέσεις που βλέπουν το φως της δημοσιότητας, όταν δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά.

Εχουμε σημειώσει επίσης πολλές φορές, ότι οι ελεγκτικοί μηχανισμοί στην Ελλάδα είναι υποστελεχωμένοι (στα χρόνια των Μνημονίων η υποστελέχωση βάθυνε), μπαχαλοποιημένοι και διαβρωμένοι. Σκόπιμα, φυσικά. Το ελεγκτικό έργο περιορίζεται κυρίως στο εμπόριο. Ομως η πηγή του κακού δεν είναι το εμπόριο (το μικρομάγαζο που πουλάει ληγμένα μπισκότα), αλλά η βιομηχανία. Εκεί οι ελεγκτικοί μηχανισμοί είτε δεν πατάνε το πόδι τους, είτε περνούν καμιά φορά και κάνουν τα στραβά μάτια, είτε βρίσκουν μπροστά τους την πολιτική ηγεσία, η οποία ρίχνει στα μαλακά τους καπιταλιστές. Αρκεί να θυμίσουμε μόνο το σκάνδαλο με το αλογίσιο κρέας πριν από μερικά χρόνια, που εισαγόταν σε τεράστιες ποσότητες στη χώρα μας, χωρίς κανένα έλεγχο για ύπαρξη της τοξικής ουσίας φαινυλοβουταζόνη (που ανιχνεύτηκε τελικά και σε ελληνικές βιομηχανίες επεξεργασίας κρέατος). Εισαγόταν ακόμα και όταν ξέσπασε το σκάνδαλο στην Ευρώπη, αλλά εδώ ο ΕΦΕΤ και η κυβέρνηση σφύριζαν αδιάφορα και έκαναν ό,τι περνούσε από το χέρι τους για να συγκαλύψουν το σκάνδαλο. Αν δεν υπήρχαν οι συνεχείς δικές μας αποκαλύψεις, θα το είχαν κουκουλώσει σε λίγες μέρες.

Ενόψει όσων σημειώσαμε παραπάνω και επειδή τίποτα δεν έχει αλλάξει (η βιομηχανία παραμένει... «αυτοελεγχόμενη» και οι ελεγκτικοί μηχανισμοί ασχολούνται με τα μικρομάγαζα), Αραχωβίτης και Δούρου δεν οργάνωσαν παρά μια ακόμα κακόγουστη προεκλογική φιέστα, που την είχαν ανάγκη και οι δύο.

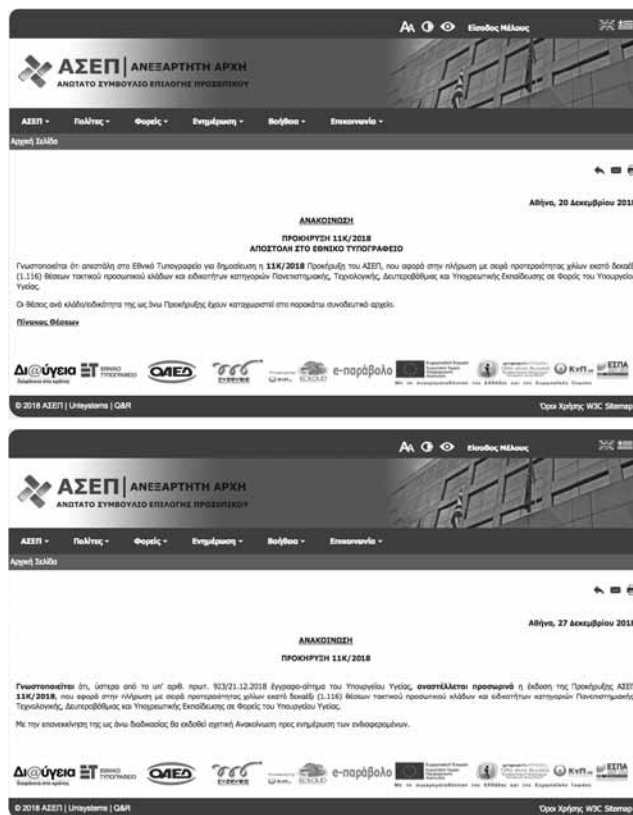
Παίζουν με τον πόνο όσων αναζητούν μια θέση εργασίας

Απάτη τα περί μαζικών προσλήψεων στο Δημόσιο

Στις 20 Δεκέμβρη, στην ιστοσελίδα του ΑΣΕΠ δημοσιεύτηκε η Προκήρυξη 11Κ/2018 για την πλήρωση 1.116 θέσεων τακτικού προσωπικού κλάδων και ειδικοτήτων σε θέσεις του υπουργείου Υγείας. Κι ενώ οι ενδιαφερόμενοι για διορισμό σε μια από τις προκηρυσσόμενες θέσεις είχαν αρχίσει να συγκεντρώνουν τα δικαιολογητικά και να καταθέτουν αιτήσεις, μια εβδομάδα μετά, στις 27 Δεκέμβρη, εμφανίστηκε νέα ανακοίνωση που γνωστοποιούσε ότι «υστερα από το υπ' αριθ. πρωτ. 923/21.12.2018 έγγραφο-αίτημα του υπουργείου Υγείας, **αναστέλλεται προσωρινά** η έκδοση της Προκήρυξης ΑΣΕΠ 11Κ/2018... Με την επανεκκίνηση της ως άνω διαδικασίας θα εκδοθεί σχετική Ανακοίνωση προς ενημέρωση των ενδιαφερομένων».

Η είδηση είναι ότι μια μέρα μετά την Προκήρυξη του ΑΣΕΠ, που το ίδιο είχε ζητήσει, το υπουργείο Υγείας ζήτησε την αναστολή της, χωρίς να δώσει καμιά εξήγηση για τους λόγους που το οδήγησαν σ' αυτή την απόφαση. Στις 28 Δεκέμβρη, η ΠΟΕΔΗΝ εξέδωσε ανακοίνωση καταγγελίας κατηγορώντας την κυβέρνηση για «ψηφοθηρικές παλινωδίες», διότι η προκήρυξη δεν πριμοδοτεί το σύνολο του υφισταμένου επικουρικού προσωπικού, αλλά μόνον ένα μικρό τμήμα του.

Η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Υγείας διέρρευσε σε παπαγαλάκια της στα ΜΜΕ, ότι ο λόγος για τον οποίο ζήτησε την αναστολή της Προκήρυξης 11Κ/2018, είναι το γεγονός ότι οι όροι της ευθυγραμμίζονται με το νόμο Κουρουμπλή, σύμφωνα με τον οποίο το ένα τρίτο περίπου των προκηρυσσόμενων θέσεων θα καλύπτονταν από πολύτεκνους, τρίτεκνους και άτομα με αναπηρία, με αποτέλεσμα να μείνει εκτός προσλήψεων μεγάλος αριθμός επικουρικών εργαζόμενων. Φυσικά, το ΑΣΕΠ δεν μπορούσε παρά να εφαρμόσει το νόμο Κουρουμπλή, όμως η πολιτική ηγεσία του υπουργείου (Ξανθός-Πολάκης) θέλει ν' αλλάξει τους όρους της προκήρυξης (αλλάζοντας ενδεχομένως και το νόμο). Ετσι, η μεν γαλαζοπράσινη ΠΟΕΔΗΝ κατηγορεί την κυβέρνηση ότι δεν πριμοδοτεί τους ήδη εργαζόμενους (ως επικουρικοί), ενώ η πολιτική ηγεσία του υπουργείου διαρρέει ότι ανέστειλε την Προκήρυξη για να μπορέσει να πριμοδοτήσει καλύτερα τους

ήδη εργαζόμενους.

Παράλληλα, οι συριζαίοι συνδικαλιστές στην Υγεία (Αυτόνομο Ριζοσπαστικό Μέτωπο Αγώνα) διέρρεαν ότι πιέζουν την πολιτική ηγεσία του υπουργείου ώστε να αυξηθεί ο αριθμός των θέσεων που θα προκηρυχτούν με την 11Κ, έτσι που το 30% των θέσεων για πολύτεκνους, τρίτεκνους και ΑΜΕΑ να είναι επιπλέον και οι θέσεις να φτάσουν τις 1.600. Υστερα, έστησαν τρελό πανηγύρι με την κατάθεση τροπολογίας που παρατείνει τις συμβάσεις των επικουρικών γιατρών, που λήγουν στις 31.1.2019, μέχρι τις 30.9.2019. Δηλαδή, αντί για πρόσληψή τους ως γιατρών, οι λεγόμενοι επικουρικοί θα πρέπει να είναι ευχαριστημένοι επειδή οι συμβάσεις τους παρατείνονται για ένα οχτάμηνο και οι μισθοί τους θα καταβάλλονται από συγχρηματοδοτούμενο πρόγραμμα.

Την περασμένη Τετάρτη, τα υπουργεία Εργασίας και Υγείας ανακοίνωσαν ότι παρατείνεται το «Ειδικό Πρόγραμμα Απασχόλησης Μακροχρόνια Ανέργων στον Δημόσιο Τομέα της Υγείας», με την έκδοση σχετικής Κοινής Υπουργικής Απόφασης που δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. «Η παράταση του προγράμματος για ακόμη 12 μήνες», αναφέρει η ανακοίνωση, «υλοποιεί τη δέσμευση της πολιτικής ηγεσίας των δύο υπουργείων προς τους 3.802 εργαζόμενους, ώστε αυτοί να συνεχίσουν την πολύτιμη συνεισφορά τους στον ευαί-

σθητο τομέα της Δημόσιας Υγείας».

Φτάνουμε έτσι στον πυρήνα του ζητήματος. Αντί για μόνιμους διορισμούς, που θα κλείσουν ένα μέρος έστω από τα τεράστια κενά που έχουν δημιουργηθεί στο Δημόσιο, ιδιαίτερα κατά τα μνημονιακά χρόνια, η κυβέρνηση προκηρύσσει μερικές θέσεις με το σταγονόμετρο και την ίδια στιγμή προσλαμβάνει προσωπικό με συμβάσεις ορισμένου χρόνου, στο πλαίσιο διάφορων προγραμμάτων, όπως συμβαίνει με τους επικουρικούς γιατρούς και με τους 3.802 εργαζόμενους του «Ειδικού Προγράμματος Απασχόλησης Μακροχρόνια Ανέργων στον Δημόσιο Τομέα της Υγείας».

Αυτή είναι η στρατηγική, όπως διαμορφώθηκε κατά τη μνημονιακή περίοδο. Αφού δεν μπορούν να άρουν τη μονιμότητα στο Δημόσιο, συρρικνώνουν συνεχώς την απασχόληση. Ενα μέρος από τις τρύπες το συμπληρώνουν με κάθε είδους συμβασιούχους (αναπληρωτές καθηγητές, επικουρικούς γιατρούς, «ωφελούμενους» προγραμμάτων του ΟΑΕΔ κτλ.) και ένα άλλο μέρος το περνούν στον ιδιωτικό τομέα μέσω εργολαβιών κάθε είδους.

Κι ενώ όλοι ξέρουν πως αυτή είναι η στρατηγική, αντί να καταγγείλουν την κυβέρνηση για την πιστή τήρηση αυτής της στρατηγικής, που συνοδεύεται και από αισχρή δημαγωγία για δεκάδες χιλιάδες διορισμούς τα... επόμενα χρόνια (διορισμούς που δεν

πρόκειται να γίνουν), αντί να συσπειρωθούν γύρω από το μοναδικό ταξικό αίτημα της μετατροπής των κάθε είδους συμβάσεων σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, της κατάργησης των αντεργατικών θεσμών των συμβασιούχων-αναπληρωτών-επικουρικών και της συμπλήρωσης όλων των οργανικών κενών, παίζουν πολιτικάντικα και συνδικαλιστικά παιχνίδια και προσπαθούν να ανάψουν εμφύλιους ανάμεσα στους εργαζόμενους.

Το είδαμε με τους συμβασιούχους-παρατασιούχους των Δήμων, όταν τους ξεπούλησε η ΠΟΕ-ΟΤΑ, κλείνοντας συμφωνία με τον Σκουρλέτη. Αντί για τη μετατροπή όλων των συμβάσεων σε αορίστου χρόνου, έγινε η περιβόητη Προκήρυξη 3Κ/2017. Η πλειοψηφία των συμβασιούχων έμεινε εκτός και το οικτρό φαινόμενο είναι να έχει γεμίσει το Ιντερνετ από επιθέσεις εργαζόμενων ενάντια σε εργαζόμενους. Συμβασιούχοι εναντίον επιτυχόντων της 3Κ και το αντίστροφο. Το ίδιο επιχειρείται με το περιβόητο «προσοντολόγιο» βάσει του οποίου θα γίνονται οι προσλήψεις εκπαιδευτικών. Αντί να ασχολούνται με τις ελάχιστες προσλήψεις που πρόκειται να γίνουν και με τη συνέχιση του άθλιου καθεστώτος των αναπληρωτών, υπάρχουν νέοι εκπαιδευτικοί που τα βάζουν με τους αναπληρωτές, αντιμετωπίζοντάς τους σαν... κακομαθημένους προνομιούχους! Αυτή η διαίρεση των εργαζόμενων αποτελεί στόχο της κυβέρνησης από τη μια και της ηγεσίας της ΠΟΕΔΗΝ από την άλλη. Να βρίζονται οι συμβασιούχοι και οι επικουρικοί, που χρόνια ελπίζουν σε κάποιο διορισμό, με άλλους εργαζόμενους που μπορούν να μαζέψουν περισσότερα μόρια με βάση τα λεγόμενα κοινωνικά κριτήρια. Και η κυβέρνηση να εμφανίζεται σαν δίκαιος διαιτητής, που προσπαθεί να μην αδικήσει κανέναν, την ίδια στιγμή που λειτουργεί εξ ορισμού άδικα, ανάληπτα και αντικοινωνικά, εφαρμόζοντας τη στρατηγική της μείωσης των απασχολούμενων στο Δημόσιο.

Από τις πουλημένες συνδικαλιστικές ηγεσίες στο δημόσιο τομέα, όμως, δεν μπορεί να περιμένει κανένας διαφορετική συμπεριφορά. Εχουν εξοβελιστεί σιδηρόποτε το ταξικό από τη συνδικαλιστική ατζέντα και συμπεριφέρονται σαν νταβατζήδες, βάζοντας πλάτη για να περάσει η μνημονιακή πολιτική.

2.800 απολύσεις στα ΕΛΤΑ

Ανάπτυξη με... απολύσεις

Θυμόσαστε τι έλεγαν οι συριζαίοι για το Υπερταμείο Ξεπουλήματος; Ότι περνούν όλη την κινητή και ακίνητη περιουσία του Δημοσίου σ' αυτό, όμως το Υπερταμείο δεν έχει σχέση με το ΤΑΙΠΕΔ, που είχε ως στόχο τις ιδιωτικοποιήσεις. Το Υπερταμείο, σύμφωνα με την προπαγάνδα των συριζαίων, έχει ως στόχο την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας και ιδιαίτερα των επιχειρήσεων, ώστε να γίνουν υγιείς και κερδοφόρες και να συμβάλουν στη «δίκαιη ανάπτυξη».

Οι εξελίξεις στα ΕΛΤΑ έρχονται να μας δώσουν το πρώτο σημαντικό παράδειγμα «αξιοποίησης». Το Υπερταμείο ζήτησε από την επιχείρηση να εκπονήσει σχέδιο ριζικής αναδιάρθρωσής της, ώστε να καταστεί κερδοφόρα. Η Διοίκηση των ΕΛΤΑ ανέθεσε στη γνωστή εταιρία συμβούλων

PWC να εκπονήσει σχετική μελέτη και η εταιρία εκπόνησε αυτό που θα περίμενε κανείς από μια τέτοια εταιρία που βλέπει μόνο αριθμούς. Εισηγείται να κλείσουν περίπου 200 υποκαταστήματα των ΕΛΤΑ, που θεωρούνται ζημιογόνα και να απολυθούν 2.800 εργαζόμενοι. Οι 1.800 να απολυθούν άμεσα και οι υπόλοιποι 1.000 με πρόγραμμα «εθελούσιας εξόδου» με ορίζοντα πενταετίας.

Κλασικά πράγματα. Ετσι αντιμετωπίζουν οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις τις κρίσεις τους. Περιορίζοντας δραστηριότητες και πετώντας κόσμο στο δρόμο. Σε τέτοιες περιπτώσεις οι εργαζόμενοι πέφτουν συνήθως στην παγίδα της «βιωσιμότητας». Προσπαθούν ν' αποδείξουν ότι η επιχείρηση είναι βιώσιμη ως έχει, ότι φταίει το ένα και το άλλο. Στην περίπτωση

των ΕΛΤΑ μπορεί κανείς να πει πολλά για την κακοδιαχείριση από κυβερνήσεις και διοικήσεις, για τις τεράστιες οφειλές του κράτους κτλ. Θα είναι και χρήσιμα από άποψη ζύμωσης στον κόσμο. Όταν όμως αυτή η ζύμωση υποκαθιστά την ταξική άμυνα, η οποία πρέπει να στηριχτεί πάνω στην αδιαπραγμάτευτη θέση **«δε δεχόμαστε ούτε μία απόλυση»**, τότε είναι ο ασφαλέστερος οδηγός προς την ήττα.

Αν οι εργαζόμενοι των ΕΛΤΑ εναποθέσουν τις τύχες τους στα χέρια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, που διέπεται από τις αρχές του «εκσυγχρονισμού», της «ανάπτυξης» και του «διαλόγου», τότε θα βαδίσουν σε μια ήττα χωρίς ουσιαστική αντίσταση. Το «έργο» το έχουμε ξαναδεί πολλές φορές στο παρελθόν, το απώτερο και το πρόσφατο.

Το χρέος (εξακολουθεί να) τραβάει την ανηφόρα

Είναι κοινό μυστικό ότι η κυβέρνηση (τυπικά ο ΟΔΔΗΧ, στην πραγματικότητα το οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης) ετοιμάζεται να εκδώσει πενταετές ομόλογο, κρίνοντας ότι η συγκυρία της σχετικής υποχώρησης του επιτοκίου γι' αυτό το ομόλογο σε ποσοστά κάτω από 3% είναι ευνοϊκή για να κάνει την πρώτη μετά από καιρό «έξοδο στις αγορές», που την περιμένει πώς και πώς για να την εντάξει στη φαρέτρα με τα προπαγανδιστικά της όπλα.

Δε χρειάζεται να πούμε τι πρόκειται να γίνει μόλις επιχειρηθεί και ολοκληρωθεί η έκδοση αυτού του ομολόγου. Ο Τσακαλώτος θα ξεσάλώσει, με το γνωστό εξυπνακίστικο υφάκι του, ενώ θα μιλήσει και ο ίδιος ο Τσίπρας. Τα αντίθετα θα κάνει η αντιπολίτευση, ο Τύπος της οποίας έχει ήδη «κανθιστεί» τη δουλειά και στρώνει το έδαφος με αναφορές στις χαμηλές αξιολογήσεις των γνωστών οίκων, που δεν πείθονται για την αξιοπιστία της ελληνικής οικονομίας, λόγω του μεγάλου όγκου των «κόκκινων δανείων» κτλ.

Πέρα, όμως, από την εργαλειοποίηση του δανεισμού για λόγους προπαγάνδας, υπάρχει η πραγματικότητα. Και η πραγματικότητα, σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat για το τρίτο τρίμηνο του 2018, αποκαλύπτει ότι το ελληνικό δημόσιο χρέος αυξήθηκε, φτάνοντας τα 334,98 δισ., και ως ποσοστό του ΑΕΠ το 182,2% (το υψηλότερο στην ΕΕ). Στο τέλος του τρίτου τριμήνου του 2017 το δημόσιο χρέος ήταν 313,495 δισ. ευρώ. Δηλαδή, μέσα σ' ένα χρόνο αυξήθηκε κατά 21,5 δισ. ευρώ περίπου!

Αν μιλήσεις στον Τσακαλώτο γι' αυτή την αύξηση, θα σου πει ότι... δεν είναι αύξηση, αλλά είναι το «μαξιλάρι ρευστότητας» που οι δανειστές διέταξαν να

δημιουργηθεί (με δανεικά), προκειμένου ν' αντιμετωπιστεί για καμιά διετία (έτσι λένε) η δυσκολία δανεισμού από τα κοράκια των «αγορών». Υποτίθεται, όμως, ότι τόσα χρόνια ο ελληνικός λαός υποβάλλεται σε εφιαλτική λιτότητα για να μειωθεί το χρέος, μέσω των περιβόητων «πρωτογενών πλεονασμάτων» (των ματωμένων πλεονασμάτων, όπως τα αποκαλούσε ο Τσίπρας πριν γίνει πρωθυπουργός). Πώς λοιπόν συμβαίνει να αυξάνεται το χρέος που θα μειωνόταν;

Μνημονιακή ρουτίνα

Χωρίς εντάσεις και χωρίς ιδιαίτερη δημοσιότητα αναμενόταν να ολοκληρωθεί χτες (Παρασκευή) η επίσκεψη της τρόικας στην Αθήνα, στο πλαίσιο της αυξημένης εποπτείας που προβλέπει το Μνημόνιο. Η «γραμμή» από τις Βρυξέλλες (η Κομισιόν έχει τον πρώτο λόγο στην τρόικα) είναι σαφής: να είστε μαζεμένοι και να μην οδηγείτε τα πράγματα σε ρήξη, ακόμα και σε περίπτωση διαφωνιών με τα στελέχη της κυβέρνησης.

Στο ίδιο πνεύμα κινούνται και τα στελέχη της κυβέρνησης. Σέβονται το μνημονιακό πλαίσιο και δεν προχωρούν σε τίποτα πέρα από τα συμφωνημένα. Γι' αυτό και στις συναντήσεις με την τρόικα επικρατεί ένα κλίμα «παραγωγικής συνεργασίας».

Ετσι, ο αντιπολιτευόμενος Τύπος ψάχνει «θεματάκια» για να ασκήσει την κινδυνολογία, στην οποία είχε ασκηθεί τα προηγούμενα χρόνια. Αγαπημένο θέμα αυτή την περίοδο ήταν η επικείμενη αύξηση του κατώτατου μισθού, την οποία υποτίθεται πως δε θέλει η τρόικα. Όταν όμως βγήκε η Φωτίου και τους είπε ότι αυτά είναι συμφωνημένα από τον Σεπτέμβριο, έκαναν μόκο. Ακόμα και η κατάργηση του υποκατώτατου μισθού είναι συμφωνημένη. Μόνο που δε θα την επιβαρυνθούν οι καπιταλιστές-εργοδότες, αλλά ο κρατικός προϋπολογισμός, από τον οποίο θα επιδοτούνται οι ασφαλιστικές εισφορές των νέων μέχρι 25 ετών, ώστε η κατάργηση του υποκατώτατου μισθού να είναι ουδέτερη για τα ταμεία των καπιταλιστών.

Υπάρχει κάποια καθυστέρηση στην υλοποίηση κάποιων προαπαιτούμενων, όμως αυτά είναι ήσσονος σημασίας και η «γραμμή» από τις Βρυξέλλες είναι να επιδειχτεί καλή θέληση από την τρόικα, ώστε να εκταμιευτεί η δόση των 644 εκατ. ευρώ από τις επιστροφές τόκων που έχουν εισπράξει η ΕΚΤ και οι κεντρικές τράπεζες χωρών-μελών της ΕΕ από ελληνικά ομόλογα. Η εκταμίευση αναμένεται να εγκριθεί από το Eurogroup στις 11 του Μάρτη και θα αξιοποιηθεί προπαγανδιστικά από την κυβέρνηση.

Το πιο σημαντικό ζήτημα που συζητούν τρόικα-υπουργοί είναι αυτό των «κόκκινων» δανείων. Πρέπει, όμως, να θεωρούμε δεδομένο ότι και σ' αυτό θα υπάρξει συμφωνία, που θα περιλαμβάνει και μια παραλλαγή του «κυπριακού μοντέλου» για την πρώτη κατοικία.

Η απάντηση είναι απλή. Με τα περιβόητα «πρωτογενή πλεονάσματα» πληρώνονται οι ετήσιοι τόκοι που εισπράτουν οι διεθνείς τοκογλύφοι. Δημιουργούνται όμως και νέα ελλείμματα, τα οποία καλύπτονται επίσης με δανεισμό. Γι' αυτό και το χρέος αυξάνεται. Τα δε παλαιά χρέη ξεπληρώνονται με καινούργια. Τα τελευταία χρόνια ο δανεισμός γινόταν από τον EFSF/ESM (εν μέρει και από το ΔΝΤ), ενώ από τώρα και μετά φιλοδοξούν το «γύρισμα» των ομολόγων (δηλαδή η αποπληρωμή

των παλιών χρεών με σύναψη καινούργιων) να γίνεται από τις «αγορές». Ανεξάρτητα από την πηγή του δανεισμού, όμως, εκείνο που πρέπει να κρατήσουμε είναι ότι το χρέος δεν μειώνεται, αλλά απλώς ανακυκλώνεται και παραμένει στα ίδια δυσθεώρητα επίπεδα.

Και σ' αυτό το ακλόνητο επιχείρημα έχουν απάντηση οι συριζαίοι: σημασία δεν έχει το ύψος του χρέους, αλλά η ρύθμισή του, ώστε η χώρα να μπορεί να το αποπληρώσει. Τι πρωτότυπο επιχείρημα! Ο Βενιζέλος το έλεγε καλύτερα. Σημασία έχει, έλεγε, όχι το ύψος του χρέους αλλά το χρέος σε όρους παρούσας αξίας. Πόσο πληρώνουμε κάθε χρόνο για την εξυπηρέτησή του, δηλαδή. Οι συριζαίοι οικονομολόγοι (Τσακαλώτος και σία) έβγαιναν τότε από τα ρούχα τους και έλεγαν πως αν δε διαγραφεί το μεγαλύτερο μέρος του χρέους (πάνω από 70%) και αν η αποπληρωμή του υπόλοιπου δε συνδεθεί με ρήτρα ανάπτυξης, δεν πρόκειται η χώρα να σηκώσει κεφάλι. Ο δε Τσίπρας επαναλάμβανε σαν παπαγαλάκι έναν όρο που είχε εφεύρει ο Μπαρουφάκης και έκανε επικοινωνιακό «γκελ»: δουλοπαροικία χρέους.

Για να μη σας μπλέκουμε με περίπλοκα οικονομικά σχήματα, θα θυμίσουμε ότι βάσει της συμφωνίας που έγινε στο Eurogroup τον Ιούνιο του 2017, το ελληνικό κράτος θα πρέπει μέχρι το 2030 να πληρώνει για την εξυπηρέτηση του χρέους ένα ποσό που δε θα ξεπερνά το 15% του ΑΕΠ. Μετά το 2030, το ποσοστό θα ανέβει στο 20%. Δηλαδή, κάθε πέντε-έξι χρόνια ένα ολόκληρο ΑΕΠ θα πηγαίνει για την αποπληρωμή του χρέους! Καλύτερη επένδυση δε θα μπορούσαν να κάνουν οι ραντιέρηδες που έχουν τοποθετήσει κεφάλαια στο ελληνικό χρέος.

Προβολές και συζητήσεις

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΣΚΟΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΒΕΡΝΕΡ ΧΕΡΤΖΟΓΚ

Έχει αποκληθεί από τον Φρανσουά Τριφύ, ο σπουδαιότερος εν ζωή σκηνοθέτης, ιδιοφυΐα, παράφρων, μεγαλομανής, ρομαντικός. Έχει πυροβοληθεί στη διάρκεια συνέντευξης, έχει δημοσίως φάει το παπούτσι του, έχει περπατήσει από το Μόναχο στο Παρίσι για να δει την ετοιμοθάνατη κριτικό κινηματογράφου Λότε Αϊσενερ. Τα πολλά και επεισοδιακά ανέκδοτα που αφορούν τη ζωή του, όμως, ωχριούν μπροστά στο κινηματογραφικό σύμπαν που έχει δημιουργήσει τις τελευταίες πέντε δεκαετίες. Γεννημένος το 1942 στη Βαυαρία, ο Χέρτζογκ ξεκίνησε να κινηματογραφεί το 1962 με μια κάμερα κλεμμένη από την Κινηματογραφική Σχολή του Μονάχου και έως σήμερα έχει δημιουργήσει πάνω από εβδομήντα ταινίες και ντοκιμαντέρ μικρού και μεγάλου μήκους, έχει σκηνοθετήσει όπερες και διδάξει σεμινάρια σκηνοθεσίας.

Σε διαρκή αναζήτηση της «εκστατικής αλήθειας», όπως την ονομάζει, μιας αλήθειας που δε βάζει στεγανά ανάμεσα στην πραγματικότητα και τη φαντασία, ο Χέρτζογκ ειδικεύεται στο να δοκιμάζει κάθε είδους όρια. Από τα όρια και τις εσχατιές του φυσικού κόσμου, με ντοκιμαντέρ στο Νότιο Πόλο, σε ενεργά ηφαίστεια, σε προϊστορικές σπηλιές, μέχρι τα όρια του ανθρώπου: της τρέλας, της ματαιοδοξίας, του κουράγιου, της θέλησής του, ακόμη και τα φυσικά, σωματικά όρια των ηθοποιών και των συνεργειών του. Χαρακτηριστικά από τα πολυάριθμα συμβάντα της σταδιοδρομίας του, η υποβολή σε ύπωση ολόκληρου του καστ της «Καρδιάς από Γυαλί» ή η πραγματική, χωρίς ειδικά εφέ, μεταφορά ενός ατμόπλοιου πάνω από ένα βουνό για τις ανάγκες του «Φιτζκάρλντο».

Ο Χέρτζογκ μένει εκστατικός μπροστά στη φύση. Οι επιβλητικές εικόνες του από φυσικά τοπία προδίδουν ένα λυρικό θαυμασμό, ενώ ο άνθρωπος, που συχνά οδηγεί τη φύση στην καταστροφή, από συμφέρον, απληστία ή αδιαφορία, δε μένει ατιμώρητος. Στα ντοκιμαντέρ του, ο Χέρτζογκ δεν ενδιαφέρεται να καταγράψει την προφανή πραγματικότητα με ρεπορταζιακή αντίληψη ή αποδεδειγμένα γεγονότα, την «αλήθεια του λογιστή», όπως την αποκαλεί. Αντίθετα, πλέκει την πραγματικότητα με μυθοπλαστικά στοιχεία κατά το δοκούν, αποσκοπώντας στην εξυπηρέτηση του μύθου που θέλει να εξιστορήσει. Βιογραφίες ιστορικών προσώπων, αληθινές ιστορίες, ανθρωπολογικές μελέτες, φιλοσοφικοί και υπαρξιακοί στοχασμοί, αλληγορίες, ταξίδια σε απόμακρες γωνιές του κόσμου, η επαφή με πρωτόγονες φυλές, είναι κάποιες από τις κύριες θεματικές γραμμές της φιλομορφίας του.

Σε αυτό το μικρό αφιέρωμα προβάλλονται τέσσερις ταινίες μυθοπλασίας από την πρώιμη περίοδο του έργου του Χέρτζογκ, σε τρεις από τις οποίες πρωταγωνιστεί ο Κλάους Κίνσκι. Το νήμα που τις συνδέει, και το οποίο διατρέχει όλο το έργο του, είναι το ανθρώπινο σκότος, σε ποικίλες εκφάνσεις και με ποικίλες καταλήξεις, κάτι που ο αμφιλεγόμενος πρωταγωνιστής και «άσπονδος φίλος» του Χέρτζογκ γνωρίζει καλά.

-Παρασκευή 01/02/2019-

ΠΡΑΣΙΝΗ ΚΟΜΠΡΑ

(Cobra Verde, Δυτική Γερμανία, 1987, 110')

Σκηνοθεσία - Σενάριο: Βέρνερ Χέρτζογκ **Φωτογραφία:** Βίκτορ Ρούζιτσκ **- Μοντάζ:** Μαξιμιλιάνε Μάινκα **- Μουσική:** Πόπολ Βου **- Ηθοποιοί:** Κλάους Κίνσκι, Κινγκ Αμπάου, Χοσέ Λιουγκόι, Σαλβατόρε Μπαζίλε, Πέτερ Μπέρλινγκ **- Παραγωγή:** Λούκι Στίπετιτς.

Εναρξη 8:30 - Είσοδος ελεύθερη

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεννιά
πού είσαι, της ανατροπής γενιά;

Από το παζάρεμα της εργατικής δύναμής μας, έχουμε περάσει στο παζάρεμα της εργατικής αδυναμίας μας...

Μαύρες σκέψεις στο κάδρο μιας μαύρης πραγματικότητας που μαυρίζει τις ψυχές. Τουλάχιστον -σύμφωνα με τη συγκριτική και επαγωγική λογική- δεν είμαστε κτήνη, αφού ακόμη και το μεγαλύτερο από αυτά θα είχε αντιδράσει...

Κλάψτε αηδόνια και πουλιά και πέρδικες θρηνήστε κλάψτε κι εσείς αρπακτικά γιατί ξαδέφφια είστε μ' όλους αυτούς που φύγανε αφήνοντας μια τρύπα προσευχηθείτε στους θεούς: Ευρωλάνδη και ΗΠΑ.

Ο Πάνος απασφάλισε βάλλοντας κατά πάντων ζήσαμε ιστορικές στιγμές, μια μάχη των γιγάντων και παραδίπλα να πηδούν ποντίκια απ' το πλοίο η αστική πολιτική θεό έχει το γελοίο.

Δεν έχει ακροδεξιά, αριστερά και κέντρο δικτατορία των αστών δίχως κανένα δέντρο χωρίς νερό, δίχως σκιά και γύρω-γύρω τείχη κι αντί να τη διαλύσουμε 'μεις βρίζουμε... την τύχη.

Αλήθεια, τι γίνεται με το «Sea Diamond» και τις συριζοδεσμεύσεις, παλικάρια της Σαντορίνης; Καιρό έχουμε να λάβουμε «νέα» και σε λίγο κλείνει και τρίτη τετραετία από το «ατύχημα»!

Και κάποιες Μ.Κ.Ο. (Μασάμε Κονδύλια Ομαδικά) να συνεχίζουν σχεδόν ανενόχλητες το έργο τους...

Είμαστε καμιά εντεκάδα εκατομμύρια οι παρεπιδημούντες στη μακάστια Μπανανία, ληστευμένοι, όλο και φτωχότεροι, κι όμως έχουμε πάνω από δεκαπέντε μύρια κινητά τηλέφωνα! Δεν τα πάνε κι άσχημα οι εταιρίες, που σιγά-σιγά θα χάσουν τα κινητά και στα νηπιαγωγεία (για την ασφάλεια των παιδιών μας βεβαίως-βεβαίως).

Τύπος, πες. Πίση, πες. Press, πες. Πρέσπες.

Πέρασε και η 21η του Γενάρη χωρίς κάποιον να γιορτάσουν ή έστω να κάνουν μια σεμνή αναφορά στη συμπλήρωση των 108 χρόνων από τη γέννηση του Peter von Siemens, του Γερμανού διαχρονικού και μέγα ευεργέτη τους.

Μεγάλη πλάκα έχουν οι Τ.Σ. (Τοπικές Σφηκοφωλιές) και οι Π.Α. (Περιφερειακές Ανοργανωσίες) των δίχως ιδεολογικό στίγμα ακαμάτηδων της αριστεράς και της προσόδου. Μιλάμε για γνωστούς γυρολόγους βλαχο-μεταμοντέρνων επαρχιακών καφέ-μπαρ, μάστορες των πομπωδών συζητήσεων, που αρέστηκαν στο συριζοβόλεμα και θέλουν να συνεχίσουν να υφίστανται επί το πάλκο και μετά την κατάρρευση. Και κυνηγούν εναγωνίως ρόλους βλαχοδημάρχων!

Η Κατερίνα έφαγε με τρεις αντιδημάρχους μπας και τους προσεταιριστεί και έρθουνε μαζί της και στην συμβασιλεύουσας καθίσουνε το θρόνο.

Είναι από εκείνες που ό,τι κάνουν (ποια τουαλέτα ρε;) το ανεβάζουν στο instagram. Κι έτσι δίνει τέλος στην καθημερινή και διαρκή αγωνία μας, ειδικά ημών των αυτοεξόριστων της συμβασιλεύουσας, που εκφράζεται και από τους στίχους του Μανώλη Φάμελλου που τραγούδησε ο Γιάννης Κότσιρας «αναρωτιέμαι που να 'σαι / τι φοράς όταν κοιμάσαι». Όμως εκείνη, ω εκείνη, δεν συγχρωτίζεται με τους εντεχνοκουλτουριαραίους κι αντί να βαλάντωνα προτιμάει τον Βαλάντη. «Σταματάς για έναν καφέ και πέφτεις επάνω στον Βαλάντη», σπεύδει περιχαρής να κοινοποιήσει, ποζάροντας με τον... δημοφιλή αηδό. Προς τέρψιν των λαϊκών στρωμάτων και άλλων target groups που «τη νύχτα βγάζουν επίσκοπο και την αυγή μητροπολίτη» (ποιος Ανθιμος ρε;).

Όσο κι αν κατηγορηθούμε για τα παραπάνω και τη δεδηλωμένη επιλεκτική αφοσίωσή μας στη μία εκ των Κατερινών μεταξύ των λοιπών πολιτικών ογκολίθων της καρδιάς μας, το ζήτημα έχει απαντηθεί (παραμένουμε στο χώρο του τραγουδιού) από τον Τζιμάκο: «Σε παίρνω από πίσω με μάτια κλειστά / ακολουθώ πιστά / το φωτάκι που ανάβει στον ποπό σου. / Νεράιδα κακιά με μαύρα γυαλιά / δε μ' αφήνεις να σ' αγγίξω, να δώ το πρόσωπό σου. / Κλωροφωτιά, πυγολαμπίδα μου / ανάσα μου, ελπίδα μου / μ' έχεις μαγέψει. / Βατράχι είμαι ή πρίγκιπας / ο Τζιμής ο Οιδίποδας / μ' έχεις μπερδέψει. / Δεν θέλω γκόμενες, λεφτά / βάλε στον κώλο μου φωτιά / να γίνω εσύ».

Κοκκινοσκουφίτσα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Η αποκαθήλωση του «τοτέμ»

Σε έκθεση της ΟΥΕΦΑ για τα οικονομικά και την business διάσταση του επαγγελματικού ποδοσφαίρου γίνεται αναφορά και στις αθλητικές υποδομές. Σύμφωνα με τα ευρήματα της έρευνας της ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας, την τελευταία δεκαετία (2008-2017) έχουν υλοποιηθεί από τις 55 εθνικές ομοσπονδίες μέλη της ΟΥΕΦΑ 221 projects ποδοσφαιρικών γηπέδων με χωρητικότητα πάνω από 5.000 θεατές. Με βάση την ανάλυση των στοιχείων, οι εμπειρογνώμονες της ΟΥΕΦΑ κάνουν λόγο για κατασκευαστική «έκρηξη», αφού 103 projects αφορούν νέες κατασκευές (ποσοστό 65%), ενώ ακολουθούν οι ανακαινίσεις με ποσοστό 25% (40 projects) και οι ανακατασκευές με 10% (16 projects).

Στην κορυφή της λίστας βρίσκεται η Τουρκία, στην οποία κατασκευάστηκαν 24 νέα γήπεδα συνολικής χωρητικότητας 760.000 θεατών, ακολουθούν η Ρωσία με 14 νέα γήπεδα (700.000 θέσεις) και η Πολωνία με 13 γήπεδα (600.000 θέσεις) και την εξάδα κλείνουν η Γερμανία με 8, η Ουγγαρία με 7 και η Αγγλία με 6 γήπεδα. Η κατασκευή των γηπέδων αφορά κυρίως γηπεδικές εγκαταστάσεις συλλόγων (η Τουρκία και η Γερμανία έχουν τα πρωτεία σε αυτή την κατηγορία), ενώ μόλις το 19% των κατασκευών συνδέεται με την ανάληψη κάποιων διεθνούς διοργάνωσης (Μουντιάλ Ρωσίας, Euro 2012 Πολωνίας) και τη δημιουργία υποδομών για τις εθνικές ομάδες της χώρας. Η Ελλάδα βρίσκεται στις τελευταίες θέσεις της σχετικής λίστας, χωρίς κανένα νέο γήπεδο (η ανέγερση της Αγιασοφίας του Μελισσανίδη ξεκίνησε μετά την ολοκλήρωση της έρευνας της ΟΥΕΦΑ) και με ελάχιστες ανακαινίσεις γηπέδων.

Οι αξιωματούχοι της ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας θεωρούν την ανέγερση νέων γηπέδων ως ένδειξη ποιοτικής απασχόλησης με το ποδόσφαιρο και δείγμα ότι οι ομάδες που ξεκινούν να υλοποιήσουν ένα ποδοσφαιρικό project έχουν τη λογική της μακροχρόνιας δραστηριοποίησης με το ποδόσφαιρο και γι' αυτό «επενδύουν» σημαντικά ποσά στις γηπεδικές τους εγκαταστάσεις, οι οποίες αποτελούν το σημείο αναφοράς της ομάδας.

Στην άποψη αυτή υπάρχει ισχυρός αντίλογος, σύμφωνα με τον οποίο ο βασικός λόγος που ωθεί τους ιδιοκτήτες των ομάδων να προχωρήσουν σε κατασκευή ή ανακατασκευή γηπέδου είναι το μεγάλο ποσοστό κέρδους που έχουν τα συγκεκριμένα κατασκευαστικά projects και η δυνατότητα να κάνουν «αρπαχή». Οι υποστηρικτές αυτής της άποψης προβάλλουν ως βασικό επιχείρημα για να την ενισχύ-

σουν το καθεστώς ιδιοκτησίας των γηπεδικών εγκαταστάσεων. Στις κορυφαίες κατηγορίες των καλύτερων πρωταθλημάτων της Ευρώπης, μόλις το 13% των πιο σημαντικών ποδοσφαιρικών ομάδων αποτελούν τους άμεσους ιδιοκτήτες των γηπέδων στα οποία αγωνίζονται και μόλις το 19% περιλαμβάνουν το γήπεδό τους στους ετήσιους ισολογισμούς τους.

Ενισχυτικά της συγκεκριμένης άποψης είναι και τα στοιχεία για τις ομάδες που ανήκουν στις 20 κορυφαίες εθνικές ποδοσφαιρικές Λίγκες. Από τα στοιχεία προκύπτει ότι μόνο σε 5 Λίγκες το ποσοστό των συλλόγων που έχουν ιδιόκτητο γήπεδο ξεπερνά το 50%. Στην κορυφή της σχετικής λίστας βρίσκεται η ισπανική Primera Division, με 16 από τις 20 ομάδες, και ακολουθούν η Premier League, με 15 από τις 20, και η Bundesliga με 9 από τις 18, η Βόρεια Ιρλανδία, με 7 από τις 12 και η Σκωτία με 9 από τις 12 ομάδες (τα στοιχεία της ΟΥΕΦΑ επιβεβαιώνουν τη «διαφορετικότητα» στον τρόπο αντιμετώπισης του ποδοσφαιρικού «γίγνεσθαι» στο νησί).

Αν εξαιρέσουμε ορισμένα πρωταθλήματα, η εικόνα συνολικά στην Ευρώπη δεν είναι καλή, παρά την «κατασκευαστική έκρηξη» της τελευταίας δεκαετίας. Στις εκτός top 20 Λίγκες, σε σύνολο 400 ομάδων μόλις 36 έχουν ιδιόκτητο γήπεδο, ενώ υπάρχουν 17 ευρωπαϊκά πρωταθλήματα οι ομάδες των οποίων δεν έχουν δικό τους γήπεδο. Ανάμεσα σε αυτά τα πρωταθλήματα είναι και το ελληνικό (περιλαμβάνεται στο top 20 με βάση την κατάταξη της εθνικής ομάδας στη βαθμολογία της ΟΥΕΦΑ), αφού καμία από τις ομάδες της Super League δεν έχει ιδιόκτητο γήπεδο (τα στοιχεία της ΟΥΕΦΑ είναι για τη χρονική περίοδο 2008-2017 και δεν συμπεριλαμβάνεται στις ομάδες της Super League

ο Απόλλωνας Σμύρνης, που έχει ιδιόκτητο γήπεδο). Τα γήπεδα τα οποία δηλώνουν ως έδρα οι ελληνικές ομάδες ανήκουν στο κράτος ή σε δήμους και μόλις 7 γήπεδα ανήκουν σε εταιρίες που έχουν σχέση με την ομάδα (συνήθως είναι εταιρίες των οποίων μεγαλομέτοχος είναι ο πρόεδρος-ιδιοκτήτης της ομάδας), χωρίς όμως να υπολογίζονται στον ισολογισμό του συλλόγου.

Από τα στοιχεία της έκθεσης και παρά την τάση για κατασκευή ή βελτίωση των γηπέδων των ομάδων, αποδεικνύεται ότι στην Ευρώπη που κυριαρχεί στο παγκόσμιο ποδόσφαιρο (τα πρωτοκλασάτα ευρωπαϊκά πρωταθλήματα συγκεντρώνουν την ελίτ των ποδοσφαιριστών και βρίσκονται στην κορυφή της κατάταξης με τους τζίρους και τα κέρδη), η κατάσταση δεν είναι ικανοποιητική. Το χαμηλό ποσοστό ιδιοκτησίας δείχνει ότι οι ομάδες δεν έχουν διάθεση για σοβαρές «επενδύσεις» και βασίζονται κυρίως στο κράτος για να βρουν στέγη. Η κριτική προς τη διοίκηση της ΟΥΕΦΑ είναι ότι δεν έχει σχέδιο για την αναβάθμιση και τη βελτίωση των εγκαταστάσεων των ομάδων και των γηπέδων τους.

Η ευρωπαϊκή Ομοσπονδία προβάλλει το επιχείρημα ότι έχει θεσπίσει όρους για τις ελάχιστες προδιαγραφές που πρέπει να διαθέτει το γήπεδο μιας ομάδας για να μπορεί να συμμετάσχει στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις και ιδιαίτερα στο Champions League. Όμως, με το σύστημα πρόκρισης που έχει θεσπίσει, επί της ουσίας έχει δημιουργήσει ένα κλειστό club από τις πρωτοκλασάτες ομάδες των κορυφαίων πρωταθλημάτων, ενώ στην περίπτωση που κάποια ομάδα κάνει την έκπληξη και βρεθεί στους ομίλους της κορυφαίας διοργάνωσης, συνήθως αναγκάζεται να αλλάξει τη φυσική της έδρα και να αγωνιστεί σε κάποιο δημόσιο γήπεδο

που πληροί τις προδιαγραφές της ευρωπαϊκής ομοσπονδίας.

Εν κατακλείδι, από τα στοιχεία της έκθεσης προκύπτει ότι στα κορυφαία ευρωπαϊκά ποδοσφαιρικά πρωταθλήματα οι πρωτοκλασάτες ομάδες «επενδύουν» στην ανέγερση ή την ανακατασκευή των γηπέδων τους για να τα κάνουν πιο λειτουργικά για τους πελάτες-θεατές και για να εξασφαλίσουν κέρδη από τις εμπορικές χρήσεις τους (Αγγλία, Ισπανία, Γερμανία). Στις λιγότερο αναπτυγμένες ποδοσφαιρικές χώρες, που κυριαρχεί η λογική της «αρπαχτής» (Τουρκία), τα γηπεδικά projects εξασφαλίζουν εύκολα κέρδη για τους ιδιοκτήτες των ομάδων και συνήθως αποτελούν ιδιοκτησία τους και όχι ιδιοκτησία της ομάδας.

Αν και φαινομενικά υπάρχει αντίθεση ανάμεσα στις δυο παραπάνω τακτικές, επί της ουσίας πρόκειται για τις δυο όψεις του ίδιου νομίσματος. Το επαγγελματικό ποδόσφαιρο είναι καπιταλιστική μπιζνα, επομένως και στην «πτυχή» γηπεδικές εγκαταστάσεις ο βασικός παράγοντας που καθορίζει τις αποφάσεις και τις επιλογές των διοικήσεων των ομάδων είναι τα φράγκα.

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

ΥΓ. Ασυνήθιστη επιλογή για τα ελληνικά δεδομένα αποτελεί η απόφαση της ΠΑΕ ΟΦΗ να απολύσει τον προπονητή της Νίκο Παπαδόπουλο, εξαιτίας της γροθιάς που έριξε στο γενικό αρχηγό του Παναθηναϊκού Χρήστο Κουτσοσπύρο, κατά τη διάρκεια διαμάχης τους στα αποδυτήρια του Γεντί Κουλέ, λίγο πριν από την έναρξη του δεύτερου ημιχρόνου. Ο σημερινός ιδιοκτήτης του ΟΦΗ, Μιχάλης Μπούσης, έχει αποφασίσει να επιβάλει τη δική του φιλοσοφία και να αποβάλει από την ομάδα όποιον δεν την εφαρμόζει. Ο ιδιοκτήτης της κρητικής ομάδας είχε ζητήσει από τους συνεργάτες του στην ΠΑΕ να κάνουν όλες τις απαραίτητες ενέργειες προκειμένου οι αποστολές των φιλοξενούμενων να έχουν την καλύτερη δυνατή φιλοξενία. Τη «γραμμή» Μπούση έσπασε ο Παπαδόπουλος και παρά τη συγγνώμη που ζήτησε κατά τη διάρκεια της συνέντευξης Τύπου, δεν κατάφερε να αποφύγει τις επιπτώσεις. Με την απόφασή του ο Μπούσης δείχνει ότι διαθέτει μαγκιά και συνέπεια λόγων και έργων, που σπανίζει στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο, ιδιαίτερα όταν η απόλυση αφορά έναν προπονητή που μετά τον Γκέραντ αποτελεί «τοτέμ» για τον ποδοσφαιρικό ΟΦΗ και συμπύκνωση χρονικά με μια πολύ μεγάλη νίκη (οι Κρητικοί κέρδισαν 3-0 και έκαναν ένα σημαντικό βήμα για την παραμονή τους στη Super League).

La_Kappa
@La_Kappa_

Μπουρδέλο τα χεις κάνει
Σύριζα, οι δεξιόι κατεβαίνουν
σε συλλαλητήρια και οι
αριστεροί σπίτι βλέπουνε
τέννις

1:09 μμ · 20/1/19 · Twitter Web Client

Την ατάκα τη βρίσκεις σε παραπλήσιες εκδοχές στο διαδίκτυο και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και συνδέει με σαρκαστικό τρόπο την αθλητική και την πολιτική επικαιρότητα με την «παιδική χαρά» του Μαξίμου.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

«Et si Battisti était vraiment innocent?» (Le Monde, 13/11/2004, POINT DE VUE, Fred Vargas)

Κλοπιμαίο (περί συλλ-αλητηρίων): Macedonia es griega

Η Μακεδονία είναι ελληνική (εκτός της Χαλκιδικής που είναι καναδική). Και καμιά εικοσαριά χιλιάδες τετραγωνικά χιλιόμετρα που ανήκουν σε πλείστους όσους καπιταλιστές.

Επιπλέον υπάρχει και η βάση της Σούδας που είναι αμερικανική (αλλά η Μακεδονία είναι ελληνική)

Για σκέψου να «γλυκαίνεσαι» με τη λέξη αστυνομικός και να πέφτεις από τον... καναπέ όταν οι μπάτσοι σε περιλούζουν με χημικά

► Ούγκαντοι (ΚΑΙ) στη δολοφονία της γλώσσας (της ελληνικής εν προκειμένω) οι νεο(;)εμφανισθέντες φασίστες: «Δεν ήμαστε οι πρόγονοί μας...». Τι είμαστε - τι ήμαστε. Στάχτη και... μπέρμπερι.

► Τελικό το μικρό κούλι ντεν κατέτεσε πρόταση.

► «Αριστοφάνης - Ιππείς» - στην έκδοση του Ζήτρου για το «ΒΗΜΑ».

► Απόλυτα ταυτισμένος με τον Αμπάς ο παλαιστίνιος πρέσβης στην Αθήνα έδωσε παλαιστινιακό διαβατήριό στον Τ. Κουράκη, η κυβέρνηση του οποίου έχει τακimiάσει με τους ναζιστωνιστές του ισραηλινού μορφώματος. Πρόκληση κανονική.

► «La lucha esta en las calles, no en los votos» (η μετάφραση... δική σας). Editorial, σελίδα 2, Ιούνης 2016, αριθμός φύλλου 58, El comunista, όργανο της Κ.Ε. του Κ.Κ. Μεξικού. Τς, τς, τς! Αριστεριστές με επικίνδυνη συνθηματολογία (που θα 'λεγε και ο Περισσός, σύντροφος του οποίου είναι το Κ.Κ. Μεξικού που συμμετέχει και στη σύνταξη της «Διεθνούς Κομμουνιστικής Επιθεώρησης»). Τς, τς, ξανά...

► «...ενώ αρκετοί επέλεξαν την αποχή από αυτή τη διαδικασία». Οι «αρκετοί» (κατά Ριζοσπάστην, 6/7/2015) ήταν το 37,85% που απείχε από το δημοψήφισμα (θυμάστε το «περήφανο» όχι;) του 2015. Όταν η πραγματικότητα τσουζίε τότε μπαίνουν σε εφαρμογή οι... λεξιμαλαγανιές.

► Την ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (1999) είχαν ως μητρική γλώσσα 1.300.000 άνθρωποι που κατοικούσαν στη Δημοκρατία της Μακεδονίας.

► Ζωή (με) δόσεις, σε δόσεις.

► «Φωτισμένος ηγεμόνας» (για τον Σύριζα πρόκειται): Πράγματι. Έχει αλλάξει τα φώτα στους εργαζόμενους που όταν αντιστέκονται γνωρίζουν τη «γλυκιά γεύση» της καταστολής. Της κρατικής.

► Ελα, ρε! Υπάρχει αστυνομική καταστολή; Αυταρχισμός; Ελλειμμα δημοκρατίας; tanea.gr το διαπιστώνουν σήμερα (που ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ η αστυνομική καταστολή και ο αυταρχισμός

και βαίνει αυξανόμενος).

► Δεν ισχύει εδώ το κάλλιο αργά...

► Στην καπιταλιστική Κίνα (που όμως -οποία πρωτοτυπία- έχει... κομμουνιστικό κόμμα στην κυβέρνηση, μην το πείτε όμως στους Περισσαίους, γιατί θυμούνται εύκολα...) το συνδικαλιζέσθαι είναι αντικοινωνικό και καταδιώκεται από τα πανεπιστήμια και την αστυνομία. Πρόκειται για φοιτητές (και ακτιβιστές) που υπερασπίζονται τους εργαζόμενους και γίνονται μέλη συνδικάτων.

► Φωτιά στην αμερικανική πρεσβεία στην Ελβετία! (Αλλά από βλάβη των ηλεκτρικών...).

► Ο.Λ.Α. εδώ πληρώνονται.

► Στο μεταξύ, το shutdown της κυβέρνησης των ΗΠΑ συνεχίζεται: 800.000 ομοσπονδιακοί υπάλληλοι ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ να είναι ΑΠΛΗΡΩΤΟΙ (απ' τα Χριστούγεννα). Έχει ο ρημάδης ο καπιταλισμός μεγαλεία, όχι παίζουμε...

► Στο Νταβ-ός οι νταβ-άδες της οικογένειας.

► Αν το ξεχάσατε από τις 10 του Γενάρη αυξήθηκαν τα διόδια στον αυτοκινητόδρομο (...) Πάτρας-Αθήνας. Ελευθερία... κίνησης.

► Πόσοι/ες θυμάστε το Τ.Ε.Ο. (Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας); Κι αυτό για το καλό μας συστάθηκε πριν 60 περίπου χρόνια και άρχισε το χαράτσωμα της απόκτησης αυτοκινήτου (πέραν των σταθερών εξόδων).

► Πώς το 'λεγε ο (όχι ακριβώς) ποιητής; «Κι είμαι στο θάλαμο εννιά - για το καλό μου».

► «Σύμφωνη με την αύξηση του κατώτατου μισθού, αρκεί να είναι προσηκτική φέρεται

να είναι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή». Αυτό αναφέρουν (ποιοι άλλοι;) «πηγές του υπουργείου Εργασίας». Είπαμε: με προσοχή. Να μην τα τρώτε στα... μπουζούκια.

► «Σκατά στον τάφο του»: γνώμη για το θάνατο δίχρονου δημοσιοροφιοφασίστα.

► 18 πόλεις της Ελλάδας θα αποκτήσουν φυσικό αέριο. Οι υπόλοιπες λόγω... φασολάδας το 'χουν εύκαιρο καθημερινά...

► Comeback του δάμαλου (ή Βούδα της Ραφήνας);

► Ο Μαρινάκης το είπε: «Οχι στο μονοπώλιο» (της Cosco). Υπάρχουν κι άλλοι που τα... λιγουρεύονται (τα λιμάνια).

► Τι προτείνουν «έγκυροι κύκλοι» (όπως λ.χ. το ΒΗΜΑ - tonima.gr, 23/1/2019) στους δημόσιους υπάλληλους για να πάρουν 13ο και 14ο μισθό; Μα τι άλλο; Αγωγές κατά του Δημοσίου. Κοινώς, πλέρωνε για να βρεις το δικό σου. Μην ξεσηκώνεσαι.

► Μάλλον προς Καραμανλή «κοιτάζει» το κύριο άρθρο της Καθημερινής, 23/1/2019.

► Σιγά τους... Μακεδονομάχους. Μόλις πέσαν κάμποσα χημικά γίνανε... πουλόπουλος.

► Αλλά ξεχάσαμε: κάτι τέτοιοι τύποι υπερασπίζονται «πατρίδα-θρησκεία-οικογένεια». Και γουστάρουν και Παπαδόπουλο.

► Βαθιά νυχτωμένος στο πόνημά του «Μακεδόνες και Σκοπιανοί» ο συντάκτης της Καθημερινής Η. Μαγκλίνης.

► «Νησίδες αριστείας» εντοπίζει το κύριο άρθρο της Καθημερινής, 20/1/2019. Στα πανεπιστήμια. Αριστοί γιατί το άντεξε η... τσεπούλα τους.

► Τετραμελής... τρόικα. Οι θεσμοί. Και οι δεσμοί. Και τα δεσμά. Κυρίως τα τελευταία.

► Ω, σόλε μίο!

► Ακυρον.

► Σε ποια ψηφοδέλτια είπαμε ότι θα 'ναι πολλοί από τους «ανθρώπους των γραμμάτων και των τεχνών υπέρ της συμφωνίας των Πρεσπών»;

► «Μαζί θα αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις της εποχής μας

- Γαλλογερμανική συνεργασία - Μέρκελ και Μακρόν υπέγραψαν τη "Συνθήκη του Ααχέν"» - Η ΑΥΓΗ, 23/1/2019. Η... φίλη Ανγκελα.

► Podemos: φυγόκεντρες τάσεις.

► «Αλλά λόγια ν' αγαπιόμαστε για τη φορολόγηση των πλουσίων», Η ΑΥΓΗ, 23/1/2019, για τη συνάντηση στο Νταβός. Την έπιασε η... αριστεροσύνη της.

► Τι αλλαξο... δουλειές είναι αυτές, ρε παιδιά, με τα ΚΙΝΑΛ, ΔΗΜΑΡ, ΠΑΣΟΚ, ΠΟΤΑΜΙ και τα ρέστα;

► Πιο γρήγοροι/ες κι από υαλοκαθαριστήρες.

► Εν μία νυκτί (έστω και μεταφορικά).

► Αχ, αυτές οι υποσχέσεις.

► Και οι θέσεις.

► Κι αν δεν είναι οι (μελλούμενες) θέσεις, να με ...έσεις.

► 2.000 plus οι υπό απόλυση εργαζόμενοι των ΕΛΤΑ (αλλά η Μακεδονία είναι ελληνική...).

► Πράσινη Κόμπρα: ο Χέρτσογκ στα... χάι του.

► «Κατατέθηκε το Σύνταγμα, ανταρτοπόλεμος από την αντιπολίτευση», efsyn.gr, 23/1/2019. Δηλαδή βγάλανε τ' άρματα, ζώστηκαν φυσεκλίκια;

► Ακριβολόγος ο Κατρούγκαλος: «110%». Εγκυρος, όπως πάντα...

► Σύμφωνα με τον Ριζοσπάστη (23/1/2019, ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ, σελ. 18), οι εκλογές στο समाτείο οικοδόμων Αλεξανδρούπολης και Περιφέρειας αποτέλεσαν «σημαντικό βήμα και ΚΛΙΜΑΚΩΣΗ (δική μας υπογράμμιση) του αγώνα...» Αλλη μια κλιμάκωση (με κορύφωση τις επερχόμενες... εκλογές).

► «Το σπέρμα του αλυτρωτισμού» από την πλευρά της Δημ. της Μακεδονίας είναι η «εθνικότητα, (ο) μακεδονικός λαός και (η) γλώσσα» - από άρθρο του Γ. Μαρίνου, μέλους της Π.Γ. της Κ.Ε. του Περιεσού. Ολως τυχαίως συμπίπτει και βγάζει το ίδιο εθνικιστικό δηλητήριο με κάποιες άλλες πλευρές. Κατά τα άλλα ο Περισσός αποτελεί συνέχεια του επαναστατικού Κ.Κ.Ε....

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ «ΜΜΕ = προπαγάνδα του κράτους», γράφει το πλακάτ του γάλλου κιτρινόγλεκα. Οχι πως δεν το ήξεραν, αλλά πολλοί Γάλλοι που συμμετέχουν στις κινητοποιήσεις των τελευταίων μηνών διαπίστωσαν πόσο οδυνηρή είναι η πλήρης διαστρέβλωση της αλήθειας. Το διαπίστωσαν στο ίδιο το πετσί τους, όπως λέμε, γι' αυτό και τα αντι-ΜΜΕ συνθήματα έγιναν πυκνά και έντονα, ενώ δεν έλειψαν και οι «ψιλές» σε εκπροσώπους των ΜΜΕ. Υπάρχουν, βέβαια, γενικεύσεις που αδικούν εκείνους τους ανθρώπους των ΜΜΕ που ούτε παραπληροφορούν ούτε χύνουν χολή κατά των διαδηλωτών. Όπως έχουμε γράψει παλαιότερα, σχολιάζοντας τη δική μας γενίκευση με το «αλήτες, ρουφιάνοι, δημοσιογράφοι», οι δημοσιογράφοι έχουν τεκμήριο ενοχής και κάθε τίμιος άνθρωπος στο χώρο οφείλει να αποδεικνύει ότι δεν είναι ούτε αλήτης ούτε ρουφιάνος.

◆ Βάζουμε μια φωτογραφία από τις πρόσφατες κινητοποιήσεις των αναπληρωτών εκπαιδευτικών για να πούμε πως οι ιδέες που αντιπροσωπεύουν τέτοιοι αγώνες δεν μαγιατεύουν, ακόμα κι όταν οι αγώνες αναγκαστικά σταματούν. Μετά από κάμποσα χρόνια, είδαμε έναν αγώνα εργαζόμενων που δε γινόταν για... εθιμοτυπικούς λόγους. Κι αυτό είναι το σημαντικότερο που κρατάμε.

◆ Πρόσωπα στεγνά, χέρια σκληρά, ρούχα φτηνά. Τέτοια χαρακτηριστικά είχαν οι περισσότεροι από όσους διαδήλωναν υπέρ του Brexit έξω από το ανάκτορο του Γουεστμίνστερ την περασμένη Δευτέρα. Παρόμοιες εικόνες και ανάμεσα στους αντιπάλους του Brexit, που επίσης διαδήλωναν στον ίδιο χώρο. «Φεύγουμε σημαίνει φεύγουμε» οι μεν, «Θέλουμε να ψηφίσουμε ξανά» οι άλλοι. Πραγματικό τρελοκομείο, θα έλεγε κάποιος. Η βρετανική εργατική τάξη κορμένη στα δύο, να διαδηλώνει έξω από το αστικό κοινοβούλιο, ακολουθώντας το ένα ή το άλλο αστικό κόμμα, τον ένα ή τον άλλο πολιτικό τυχοδιώκτη. Τα όσα συμβαίνουν στη Βρετανία τα τελευταία χρόνια, από τότε που ο Κάμερον έκανε το δημοψήφισμα και πλειοψήφισε το Brexit, είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα του «κάτω από ξένες σημαίες». Το βρετανικό προλεταριάτο αφορά αυτό. Ενα κομμάτι του θέλγεται από την προπαγάνδα που συμπεκνώνεται στο σύνθημα «Να πιστέψουμε στη Βρετανία», ενώ ένα άλλο κομμάτι θέλγεται από την προπαγάνδα που συμπεκνώνεται στο σύνθημα «Η Ευρώπη είναι το σπίτι μας». Η βασική ταξική αντίθεση, η αντίθεση ανάμεσα στο κεφάλαιο και την εργασία, ανάμεσα στην αστική τάξη και το προλεταριάτο, έχει εξαφανιστεί. Τη θέση της έχει πάρει μια ψευδεπίγραφη αντίθεση ανάμεσα σε εξίσου αστικές-εκμεταλλευτικές δυνάμεις. Η αντίθεση ανάμεσα σε οπαδούς της εξόδου και σε οπαδούς της παραμονής στην ΕΕ. Δυο επιλογές που για το προλεταριάτο οδηγούν στο ίδιο αποτέλεσμα.

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

Στις 15 Γενάρη συμπληρώθηκαν 100 χρόνια από τη δολοφονία της Ρόζα Λούξεμπουργκ και του Καρλ Λίμπκνεχτ, ηγετών του νεοσύστατου Κομμουνιστικού Κόμματος Γερμανίας και εξεχουσών μορφών του παγκόσμιου επαναστατικού προλεταριακού κινήματος.

Εχοντας συντρίψει την εξέγερση των βερολινέζων εργατών, με τη βοήθεια των αποβρασμάτων των «Φράϊκορπς»,

λαδή ανθρώπους που η κρατική εξουσία τους είχε θέσει κάτω από τη φρούρησή της, βγαίνει το συμπέρασμα πως η ρεπουμπλικανική δημοκρατία στην οποία μπόρεσε να συμβεί ένα τέτοιο πράγμα δεν είναι παρά δικτατορία της αστικής τάξης».

Εκατό χρόνια μετά, η σοσιαλδημοκρατία καμαρώνει ως ένας από τους βασικούς πυλώνες του αστικού συστήματος εξουσίας διεθνώς. Και

100 χρόνια μετά τη δολοφονία των Λούξεμπουργκ - Λίμπκνεχτ

Το έγκλημα της σοσιαλδημοκρατίας και η επαναστατική προοπτική

προγόνων των ναζιστικών Ταγμάτων Εφόδου, η γερμανική σοσιαλδημοκρατία, ηγέτιδα της αστικής αντεπανάστασης, έβαψε τα χέρια της στο αίμα των δυο επαναστατών ηγετών, που τους δολοφόνησαν εν ψυχρώ αποθηριωμένοι στρατιωτικοί. Ο Λίμπκνεχτ πυροβολήθηκε στο κεφάλι και τάφηκε ως άγνωστος σε κοντινό νεκροταφείο. Η Λούξεμπουργκ βασανίστηκε και στο τέλος δέχτηκε δεκάδες σφαίρες τουφεκιών. Το νεκρό σώμα της πετάχτηκε σ' ένα κανάλι στο οποίο εξέβαν αποχετευτικοί αγωγοί.

Η Ρόζα ήξερε ότι η εξέγερση είχε ελάχιστες πιθανότητες να νικήσει. Ήξερε την ανοργανωσιά που βασιλέυε στις εργατικές γραμμές, τις ταλαντεύσεις και τη δειλία των ηγετών του τότε κινήματος. Συνέστησε αυτοσυγκράτηση και συγκέντρωση δυνάμεων, για να εξαπολυθεί μια εξέγερση που θα νικούσε και θα συμπαρέσυρε όχι μόνο τη Γερμανία αλλά ολόκληρη την Κεντρική Ευρώπη. Όμως η εξέγερση άρχισε παρά τις προειδοποιήσεις της. Κι αυτή, όπως κάνουν οι πραγματικοί επαναστάτες, δε δίστασε. Δε σήκωσε αδιάφορα τους ώμους, δεν κοίταξε τους εξεγερμένους εργάτες αφ' υψηλού. Βούτηξε

μέσα στην εξέγερση, έγινε «ένα» με τους εξεγερμένους, έγινε η φωνή τους, προσπάθησε με το λόγο της να σπάσει τις ταλαντεύσεις. Γι' αυτό και η θυσία της αποχτά ξεχωριστό νόημα.

Στο τελευταίο της άρθρο, η Λούξεμπουργκ ανέλυσε τις αιτίες της ήττας της εξέγερσης των βερολινέζων εργατών και την κατέταξε στην αλυσίδα των ιστορικών ηττών που αποτελούν τη δύναμη και τη δόξα του διεθνούς σοσιαλισμού. Γιατί μέσα απ' αυτές τις ήττες θα βλαστήσει η μελλοντική νίκη. Δεν έχασε ούτε στιγμή την πίστη της στην επαναστατική προοπτική. Την αποτύπωσε με μεγαλειώδη τρόπο στα τελευταία γραπτά της λόγια: «Τάξη επικρατεί στο Βερολίνο». Ηλίθιοι δῆμιοι! Η «τάξη» σας είναι χτισμένη στην άμμο. Αύριο η επανάσταση θα υψώσει τη βροντερή φωνή της ως τους ουρανούς. Εντρομοί θ' ακούσετε το νικητήριο σάλπισμά της: *Ημουν, Είμαι, Θα είμαι!*

Μιλώντας σε συγκέντρωση καταγγελίας στις 19 Γενάρη του 1919, ο Λένιν είπε: «Σήμερα στο Βερολίνο η αστική τάξη και οι σοσιαλπροδότες πανηγυρίζουν. Κατάφεραν να δολοφονήσουν τον Καρλ Λίμπκνεχτ και τη Ρό-

ζα Λούξεμπουργκ. Ο Εμπερτ και ο Σάιντεμαν, που τέσσερα ολόκληρα χρόνια έσπρωχναν τους εργάτες στο σφαγείο για ληστρικά συμφέροντα, ανέλαβαν τώρα το ρόλο δημίων των προλεταριακών ηγετών. Το παράδειγμα της επανάστασης στη Γερμανία μας πείθει ότι η «δημοκρατία» δεν είναι παρά ένα προκάλυμμα της αστικής καταλήστευσης και της πιο άγριας βίας».

Και το Μάρτη της ίδιας χρονιάς, στο ιδρυτικό συνέδριο της Κομμουνιστικής Διεθνούς, αναπτύσσοντας τις θέσεις του για την αστική δημοκρατία και τη δικτατορία του προλεταριάτου: «Η δολοφονία του Καρλ Λίμπκνεχτ και της Ρόζας Λούξεμπουργκ αποτελεί γεγονός κοσμοϊστορικής σημασίας, όχι μόνο γιατί βρήκαν τραγικό θάνατο οι καλύτεροι άνθρωποι και ηγέτες της πραγματικά προλεταριακής, της Κομμουνιστικής Διεθνούς, αλλά και γιατί αποκαλύφθηκε πέρα για πέρα η ταξική ουσία ενός κράτους προηγμένου σε ευρωπαϊκή κλίμακα - μπορούμε να πούμε δίχως υπερβολή σε παγκόσμια κλίμακα. Αν κάτω από μια κυβέρνηση σοσιαλπατριωτών οι αξιωματικοί και οι καπιταλιστές μπόρεσαν να δολοφονήσουν ατιμώρητα κρατούμενους, δη-

μία δράκα εξωνημένων ψευτοαριστερών στη χώρα μας, παρουσιάζουν τη συμμαχία μ' αυτή τη σοσιαλδημοκρατία ως «προοδευτική λύση», ως διέξοδο για το προλεταριάτο και τους λαούς που στενάζουν από την καπιταλιστική βαρβαρότητα! Από την άποψη αυτή, τα γεγονότα του 1919 αποκτούν και μια άλλη διάσταση επικαιρότητας.

Τιμώντας τη μνήμη των δολοφονημένων ηγετών του διεθνούς προλεταριάτου, θυμίζοντας τους αυτοργούς του εγκλήματος, τους ηγέτες της σοσιαλδημοκρατίας, οφείλουμε πάνω απ' όλα να διδαχτούμε από το παράδειγμά τους. Από την αταλάντευτη πίστη τους στη νίκη του κομμουνισμού, που αποτελεί το μέλλον της ανθρωπότητας.

ΥΓ. Για μια πληρέστερη γνώση του ιστορικού πλαισίου, των ταξικών ανταγωνισμών και των γεγονότων που οδήγησαν στη δολοφονία των δύο κομμουνιστών ηγετών, αλλά και όσων ακολούθησαν στη Γερμανία του Μεσοπολέμου και οδήγησαν στην άνοδο του ναζισμού στην εξουσία, μπορείτε να ανατρέξετε στην μπροσούρα της Κόντρας «Διδάγματα από το Μεσοπόλεμο».

βαθύ κόκκινο

Περί κυριαρχίας

Η συριζαϊκή προπαγάνδα, έτσι όπως την επεξεργάζονται οι ίματζ μείκερ του Μαξίμου (Βερναρδάκης και σία) έχει αυτή την περίοδο ως βασικό στοιχείο τη φιλοτέχνηση της εικόνας του κυρίαρχου Τσίπρα. Του παίχτη που δε χάνει ποτέ. Κι αφού δεν έχει χάσει ποτέ μέχρι τώρα, πώς να χάσει από το «παλτό» τον Κούλη, που δεν τολμά να εμφανιστεί σε μια τηλεοπτική αντιπαράθεση μαζί του;

Ο Τσίπρας (οι Τσιπραίοι για την ακρίβεια) έχει αποδειχτεί καλός τακτικιστής. Κι αυτό το έδειξε από παλιά, όταν κατόρθωσε να ξεφορτωθεί τον Αλαβάνο, ο οποίος τον προόριζε απλώς για «μπροστινό» του. Όσοι όμως γνωρίζουν τα εσωτερικά του τότε ΣΥΡΙΖΑ ξέρουν πολύ καλά ότι δεν ήταν καθόλου δύσκολο για τον Τσίπρα, που εμφανιζόταν ως το καλό παιδί, να ξεφορτωθεί τον Αλαβάνο με την αυτοκρατορική συμπεριφορά που τον είχε κάνει ξένο σώμα για την πλειοψηφία των τότε συνιστώσων.

Μήπως θυμόσαστε τι ποσοστό πήρε ο ΣΥΡΙΖΑ του Τσίπρα το 2009; Μόλις 4,60% (ποσοστό χαμηλότερο από το 5,04% που είχε πάρει ο Αλαβάνος το 2007). Γιατί δεν τα κατάφερε ο «άχαστος» Τσίπρας να ξεκολλήσει το κόμμα του από την τελευταία θέση του κοινοβουλευτικού χάρτη; Αντίθετα, τρία χρόνια αργότερα, το Μάη του 2012, ο ΣΥΡΙΖΑ εκτινάχτηκε στο 16,78% και στις επαναληπτικές του Ιούνη του 2012 στο 26,89%.

Το αποτέλεσμα δεν οφειλόταν στις τεράστιες ικανότητες του Τσίπρα, αλλά στην αναδιάρθρωση του πολιτικού σκηνικού που έφεραν τα Μνημόνια. Η ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ έπιασε το μήνυμα των καιρών και ο Τσίπρας έπαιξε καλά το ρόλο του (ως «φρέσκο και άφθαρτο προϊόν», όπως θα έλεγε ο Γιάννης Λούλης). Αν όμως δεν υπήρχαν τα Μνημόνια, ο ΣΥΡΙΖΑ το πολύ-πολύ να είχε ξεπεράσει τον Περισό.

Πέρα από τη συγκυρία, που είναι ο καθοριστικός παράγοντας, η περί τον Τσίπρα ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ επέδειξε πολιτικό τυχοδιωκτισμό και αμοραλισμό χωρίς τον παραμικρό ενδοιασμό. Προσόντα που είναι απαραίτητα για να κάνει καριέρα εξουσίας στην αστική δημοκρατία. Είναι αυτό που δεν κατάλαβαν πολλοί αριστεροί -εντός και εκτός ΣΥΡΙΖΑ-, γι' αυτό και έχασαν τον κόσμο όταν τον Ιούλη του 2017 ο Τσίπρας υπέγραψε το τρίτο Μνημόνιο.

Δικαιούμαστε να ασκούμε σε όλους αυτούς κριτική για πρακτικό ομορτισμό, διότι ως οργάνωση και ως εφημερίδα προειδοποιούσαμε γι' αυτή την εξέλιξη προτού ο ΣΥΡΙΖΑ γίνει κυβέρνηση και στη συνέχεια, όταν σχημάτισε κυβέρνηση, περιγράψαμε με ακρίβεια όλα όσα έγιναν μέχρι τον Ιούλη του 2015, που για πολλούς ήταν ένα σημείο καμπής.

Ο Τσίπρας με την παρέα του αποδείχτηκαν πράγματι ικανοί στο να εκμεταλλεύονται την εκλογική τους δύναμη και να χρησιμοποιούν ανενδοίαστα άλλους αστούς πολιτικούς ως «χρήσιμους ηλίθιους». Ο Κουβέλης τους προσέγγισε στα τέλη του 2014, έβαλε πλάτη για να πέσει η κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων, όμως πέρασαν τρία χρόνια μέχρι να δει υπουργείο. Και τι υπουργείο; Αναπληρωτής του Καμμένου αρχικά! Τον Καμμένο τον χρησιμοποίησαν, επίσης, μέχρι που τους ήταν πλέον άχρηστος. Ο Τσίπρας δε δίστασε να «θυσιάσει» τον Κοτζιά για χάρη του Καμμένου, επειδή δεν είχε φτάσει ακόμα ο χρόνος για να ξεφορτωθεί τον τελευταίο. Όταν εξασφάλισε όλους τους όρους, άφησε τον Καμμένο να φύγει, αλλά ξεπουπουλιασμένος. Τα ίδια θα υποστούν ενδεχομένως και εκείνοι που βάζουν σήμερα πλάτη για να στηρίξουν τον Τσίπρα και την κυβέρνησή του. Κι είμαστε σίγουροι ότι οι περισσότεροι το ξέρουν, αλλά το δέχονται γιατί δεν έχουν άλλη επιλογή. Τζογάρουν, τρόπον τινά, ευχόμενοι να είναι τέτοιες οι συγκυρίες στο άμεσο μέλλον, ώστε οι Τσιπραίοι να τους χρειαστούν και να τους δώσουν κάποιο ρόλο.

Οι ιστορικές συγκυρίες αναδεικνύουν τους αστούς πολιτικούς ηγέτες. Δεν είναι αυτοί που δημιουργούν τις συγκυρίες. Αν κανείς διαβάσει σωστά την παγκόσμια Ιστορία, θα βρει άπειρες επιβεβαιώσεις αυτού του συμπεράσματος.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση